

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRESENTANTS
DE BELGIQUE

INTEGRAAL VERSLAG
MET
VERTAALD BEKNOPT VERSLAG
VAN DE TOESPRAKEN

COMPTE RENDU INTEGRAL
AVEC
COMPTE RENDU ANALYTIQUE TRADUIT
DES INTERVENTIONS

PLENUMVERGADERING

SEANCE PLENIERE

dinsdag

mardi

09-07-2002

09-07-2002

18:05 uur

18:05 heures

AGALEV-ECOLO	<i>Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
CD&V	<i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>
FN	<i>Front National</i>
MR	<i>Mouvement réformateur</i>
PS	<i>Parti socialiste</i>
cdH	<i>centre démocrate Humaniste</i>
SP.A	<i>Socialistische Partij Anders</i>
VLAAMS BLOK	<i>Vlaams Blok</i>
VLD	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>
VU&ID	<i>Volksunie&ID21</i>

<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties:</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications:</i>	
DOC 50 0000/000	<i>Parlementair document van de 50e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>	DOC 50 0000/000	<i>Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>
QRVA	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>	QRVA	<i>Questions et Réponses écrites</i>
CRIV	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (op wit papier, bevat ook de bijlagen)</i>	CRIV	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral définitif et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (sur papier blanc, avec les annexes)</i>
CRIV	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen papier)</i>	CRIV	<i>Version Provisoire du Compte Rendu Intégral (sur papier vert)</i>
CRABV	<i>Beknopt Verslag (op blauw papier)</i>	CRABV	<i>Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)</i>
PLEN	<i>Plenum (witte kaft)</i>	PLEN	<i>Séance plénière (couverture blanche)</i>
COM	<i>Commissievergadering (beige kaft)</i>	COM	<i>Réunion de commission (couverture beige)</i>

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>	<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>
<i>Bestellingen:</i>	<i>Commandes:</i>
<i>Natieplein 2</i>	<i>Place de la Nation 2</i>
<i>1008 Brussel</i>	<i>1008 Bruxelles</i>
<i>Tel.: 02/ 549 81 60</i>	<i>Tél.: 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax: 02/549 82 74</i>	<i>Fax: 02/549 82 74</i>
<i>www.deKamer.be</i>	<i>www.laChambre.be</i>
<i>e-mail: publicaties@deKamer.be</i>	<i>e-mail: publications@laChambre.be</i>

INHOUD

Berichten van verhindering	1
WETSONTWERPEN EN WETSVOORSTEL	1
Ontwerp van programmawet (1823/1 tot 36)	1
- Wetsvoorstel van de heer Jos Ansoms tot oprichting van een Belgisch Instituut voor het spoorvervoer (29/1 en 2)	1
- Wetsontwerp tot aanvulling van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, wat de steun aan de productie van audiovisuele werken betreft (overgezonden door de Senaat) (1303/1)	1
<i>Hervatting van de algemene bespreking</i>	1
<i>Sprekers: José Vande Walle, Frieda Brepoels, voorzitter van de VU&ID-fractie, Trees Pieters, Magda Aelvoet, minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu, Hugo Coveliers, voorzitter van de VLD-fractie, Charles Picqué, minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid, Yves Leterme, voorzitter van de CD&V-fractie, Jos Ansoms, Jan Mortelmans, Isabelle Durant, vice-eerste minister en minister van Mobiliteit en Vervoer, Marie-Thérèse Coenen, Jozef Van Eetvelt, Rik Daems, minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties, Jean Depreter, Daan Schalck</i>	
<i>Bespreking van de artikelen</i>	56
<i>Spreker: Yves Leterme, voorzitter van de CD&V-fractie</i>	

SOMMAIRE

Excusés	1
PROJETS ET PROPOSITION DE LOI	1
Projet de loi-programme (1823/1 à 36)	1
- Proposition de loi de M. Jos Ansoms créant un Institut belge des transports ferroviaires (29/1 et 2)	1
- Projet de loi complétant le Code des impôts sur les revenus 1992 en ce qui concerne le soutien de la production d'oeuvres audiovisuelles (transmis par le Sénat) (1303/1)	1
<i>Reprise de la discussion générale</i>	1
<i>Orateurs: José Vande Walle, Frieda Brepoels, présidente du groupe VU&ID, Trees Pieters, Magda Aelvoet, ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement, Hugo Coveliers, président du groupe VLD, Charles Picqué, ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes, Yves Leterme, président du groupe CD&V, Jos Ansoms, Jan Mortelmans, Isabelle Durant, vice-première ministre et ministre de la Mobilité et des Transports, Marie-Thérèse Coenen, Jozef Van Eetvelt, Rik Daems, ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques, Jean Depreter, Daan Schalck</i>	
<i>Discussion des articles</i>	56
<i>Orateur: Yves Leterme, président du groupe CD&V</i>	

PLENUMVERGADERING**SÉANCE PLÉNIÈRE**

van

du

DINSDAG 09 JULI 2002

MARDI 09 JUILLET 2002

18:05 uur

18:05 heures

De vergadering wordt geopend om 18.25 uur door de heer Herman De Croo, voorzitter.
La séance est ouverte à 18.25 heures par M. Herman De Croo, président.

Tegenwoordig bij de opening van de vergadering is de minister van de federale regering:
Ministre du gouvernement fédéral présent lors de l'ouverture de la séance:
Magda Aelvoet.

De **voorzitter**: De vergadering is geopend.
La séance est ouverte.

Een reeks mededelingen en besluiten moeten ter kennis gebracht worden van de Kamer. Zij zullen in bijlage bij het integraal verslag van deze vergadering opgenomen worden.
Une série de communications et de décisions doivent être portées à la connaissance de la Chambre. Elles seront reprises en annexe du compte rendu intégral de cette séance.

**Berichten van verhindering
Excusés**

Karel Pinxten, Joos Wauters, wegens ziekte / pour raison de santé;
Charles Janssens, Guy Hove, Jacques Simonet, OSCE / OVSE;
Herman Van Rompuy, buitenslands / à l'étranger.

**Wetsontwerpen en wetsvoorstel
Projets et proposition de loi****01** Ontwerp van programmawet (1823/1 tot 36)

- Wetsvoorstel van de heer Jos Ansoms tot oprichting van een Belgisch Instituut voor het spoorvervoer (29/1 en 2)
- Wetsontwerp tot aanvulling van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, wat de steun aan de productie van audiovisuele werken betreft (overgezonden door de Senaat) (1303/1)

01 Projet de loi-programme (1823/1 à 36)

- Proposition de loi de M. Jos Ansoms créant un Institut belge des transports ferroviaires (29/1 et 2)
- Projet de loi complétant le Code des impôts sur les revenus 1992 en ce qui concerne le soutien de la production d'oeuvres audiovisuelles (transmis par le Sénat) (1303/1)

**Hervatting van de algemene bespreking
Reprise de la discussion générale**

De algemene bespreking is hervat.
La discussion générale est reprise.

01.01 José Vande Walle (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, de titel 3 onder Volksgezondheid bij de programmawet geeft ons in de artikelen 51 tot en met 53 wat terechte "actualisering" in verband met onder meer beroepstitels. Wij kunnen dit toejuichen en terzake zijn ook geen problemen te verwachten.

Titel 12 betreffende de maatschappelijke integratie werd in laatste instantie nog gekruid met amendementen die werden ingediend door de regering. In hoofdstuk 1 vinden we de artikelen 182 en 183 terug waarop positief kan worden gereageerd in het kader van toelagen die kunnen worden toegekend voor welomschreven projecten en dit binnen de perken van de beschikbare kredieten op de specifieke begrotingsartikelen. Daarnaast vinden we in hoofdstuk 2 tot en met hoofdstuk 4 onder andere een wijziging van zowel de organieke OCMW-wet van 8 juli 1976 terug als van de wet van 2 april 1965 en de wet van 15 december 1980. De artikelen daarin kunnen we met enige omzichtigheid bekijken.

We kennen de voorkeur van de minister met betrekking tot maatregelen strekkende tot sociale en maatschappelijke integratie. Denken we maar aan het wetsontwerp dat werd behandeld op 17 april laatstleden. Wij willen terzake nogmaals wijzen op de toen terecht geformuleerde nadruk op integratie voor elke behoeftige en de creatie van integratieprojecten. De actieve rol die de OCMW's opnamen en nog steeds opnemen, werd beklemtoond.

Het is dan ook met verbazing dat we de artikelen 184 tot en met 193 konden doornemen. We zien opnieuw de terechte zorg voor personen in nood, wat we van dakloze vreemdelingen zeker mogen zeggen. We kunnen er inkomen dat in hoofdzaak de OCMW's wordt gevraagd hulp te bieden – zowel materieel als financieel – maar dat OCMW's worden gestraft wanneer die hulp niet kan worden geboden, vinden wij ten zeerste ongepast en zelfs verontrustend.

Sta ons toe hierop even in te gaan. In een schrijven aan de OCMW-voorzitters van 24 juni laatstleden, met verwijzing naar artikel 5 van de wet van 2 april 1965, wordt gewezen op de staatstussenkomst voor de aan een OCMW toegewezen vreemdeling die niet op het grondgebied van de betrokken gemeente verblijft. Het criterium voor de staatstussenkomst dat gold, werd in het schrijven herroepen en elke OCMW moet nu uitgebreid alle mogelijke en onmogelijke pogingen die ze ondernamen om aan hen toegewezen vreemdelingen te huisvesten, aantonen vooraleer subsidie wordt uitbetaald. Wanneer het OCMW dit bewijs niet kan leveren, wordt de terugbetaling teruggeschroefd naar 50%. Dit houdt een zeer ernstige verzwaring in van de op een OCMW rustende bewijslast. De regering vertrekt nu immers van het vermoeden dat het OCMW geen huisvestingsaanbod heeft gedaan wanneer de asielzoeker niet in de eigen gemeente woont.

Dit vermoeden kan enkel worden weerlegd door een geïndividualiseerd en overtuigend bewijsdossier in te dienen. Dit bewijsdossier wordt dan voor advies voorgelegd aan de dienst Terugbetalingen en wordt uiteindelijk onderworpen aan de goedkeuring van het kabinet. Artikel 5 § 2bis van de wet van 2 april 1965 bepaalt dat de Staat 0% van de verleende steun terugbetaalt,

01.01 José Vande Walle (CD&V): Les articles 51 à 53 de la section relative à la Santé publique comportent des mises à jour bienvenues. Toutefois des amendements du gouvernement au titre XII relatif à l'intégration sociale nous posent des problèmes.

Il s'agit en l'occurrence des chapitres 2 et 4, qui modifient la législation relative aux CPAS.

Récemment encore, la ministre avait très justement mis l'accent sur l'intégration de tout indigent, estimant que les CPAS avaient un rôle important à jouer dans la mise en place de programmes d'intégration. Je m'étonne dès lors de constater que les CPAS, sur la base des articles proposés, s'exposent à des sanctions lorsqu'ils ne peuvent apporter une aide suffisante. Cette disposition est préoccupante.

Un courrier envoyé aux CPAS en juin les a informés que l'intervention de l'Etat octroyée pour les demandeurs d'asile qui leur sont envoyés mais qui ne séjournent pas sur le territoire de la commune serait réduite de moitié s'ils n'étaient pas en mesure d'apporter la preuve des démarches entreprises pour loger les intéressés. Une charge de la preuve écrasante incombe aux CPAS: lorsque l'étranger ne réside pas dans la commune, le CPAS est présumé ne pas avoir proposé de logement.

Si un membre du CPAS ou de son personnel incite systématiquement les demandeurs d'asile à s'installer autre part, le CPAS perd l'intervention de l'Etat. En l'absence de dispositions légales en la matière, les règles générales en matière de preuve sont d'application, ce qui signifie que la charge de la preuve incombe au

wanneer een lid of een personeelslid van de gemeente of het OCMW rechtstreeks of onrechtstreeks asielzoekers waarvoor het OCMW bevoegd is, systematisch ertoe aanzet of dwingt elders te gaan wonen. De wet spreekt hier niet over de bewijslast.

Op basis van de algemene beginselen in verband met de verdeling van bewijslast, moet de overheid bewijzen dat artikel 5 § 2bis van toepassing is op een welbepaald OCMW. De nieuwe rondzendbrief voert echter, in strijd met deze beginselen, een weerlegbaar vermoeden in. Wanneer een groot deel van de asielzoekers – op dit ogenblik 95% of meer – niet in de gemeente waaraan zij werden toegewezen woont, wordt ervan uitgegaan dat er sprake is van een systematisch, rechtstreeks of onrechtstreeks, ertoe aanzetten of dwingen van asielzoekers om elders te gaan wonen. Het OCMW kan dit vermoeden enkel weerleggen met een gedetailleerd en overtuigend dossier dat aantoonde dat het OCMW alle mogelijke inspanningen heeft geleverd om de asielzoeker in de eigen gemeente te houden. Het voorleggen van een bewijs dat een passende woning werd aangeboden, wordt als een noodzakelijk minimum beschouwd. Ook dit houdt een ernstige verzwaring van de op de OCMW's rustende bewijslast in, een bewijslast die echter volgens de wet niet bij het OCMW ligt. De terugbetalingen die niet meer aan de gestrafte OCMW's worden uitbetaald, komen terecht in het reeds bestaande fonds. Zo worden deze middelen verdeeld over de OCMW's die veel asielzoekers op hun grondgebied hebben. Dat zijn dan vooral de steden, de gemeenten met een opvangcentrum of een LOI. Van een besparing voor de federale overheid is dus weliswaar geen sprake, maar voor de gemeenten betekent dit toch extra kosten. Wij vinden dat hier toch een stap te ver wordt gezet. Geen wonder dat er dan ook zware alarmsignalen komen vanop het terrein.

Vandaag nog werd door de VVSG in verband hiermee een reactie aan de pers meegedeeld. Volgens de VVSG meent de minister dat de concentratie van asielzoekers in de steden kan worden tegengegaan door nieuwe eisen op te leggen aan alle OCMW's en de terugbetaling van aan asielzoekers uitgekeerde steun te beperken, soms zelfs af te schaffen. Asielzoekers zijn echter niet verplicht te verblijven op het grondgebied van de gemeente die hen als inschrijvingsplaats werd aangewezen. De VVSG zegt dan terecht dat het niet is door OCMW's te straffen dat de situatie zal veranderen. De OCMW's hebben derhalve een eisenpakket opgesteld dat zij de minister zullen voorleggen op hun overleg van 15 juli 2002. Zij kijken daar reikhalzend naar uit en zullen daar onder andere vragen om volwaardige gesprekspartner te zijn, om een objectieve evaluatie van het spreidingsplan met alle actoren te bekijken voor een gediversifieerde aanpak die ook de asielprocedure inkort en de huisvestingsproblematiek in het algemeen aanpakt. Ook wordt geen retroactieve toepassing van rondzendingbrieven gevraagd, maar wel duidelijke richtlijnen in verband met het samenstellen van individuele dossiers en, zoals wij reeds meedeelden, geen omkering van de bewijslast voor die OCMW's waarvoor niet meer in terugbetaling wordt voorzien. Ten slotte vraagt men meer steun van de federale overheid die de eindverantwoordelijkheid draagt inzake het asielbeleid.

De communicatie tussen OCMW en vreemdelingen is zeker bij de eerste contacten in de meeste gevallen zeer moeilijk, zo niet

gouvernement. Or, une circulaire récente inverse la charge de la preuve: si un nombre important de demandeurs d'asile n'habite pas dans la commune où ils sont inscrits, ils sont supposés avoir été encouragés à s'installer ailleurs. Le CPAS ne peut renverser cette présomption qu'en fournissant un dossier circonstancié comprenant au moins une preuve d'offre d'un logement adéquat.

Les moyens qui n'ont pas été épuisés sont versés dans un fonds et répartis entre les CPAS qui accueillent de nombreux réfugiés. La mesure n'induit donc aucune économie pour l'Etat fédéral.

La VVSG, l'association flamande des villes et communes, a déclaré aujourd'hui à la presse que le ministre ne doit pas espérer résoudre le problème de la concentration d'étrangers dans les villes en imposant des sanctions aux CPAS. Le 15 juillet, la VVSG remettra au ministre son cahier de revendications. Les villes et communes demandent, entre autres, à être considérées comme des interlocuteurs à part entière. Elles souhaitent également que l'on se préoccupe du problème du logement, que les circulaires les concernant n'aient pas d'effet rétroactif, que la charge de la preuve ne soit pas inversée et qu'elles bénéficient d'un soutien financier fédéral accru.

On peut comprendre que, psychologiquement, des personnes partageant la même culture désirent se rencontrer et habiter à proximité les unes des autres. Par ailleurs, les premiers contacts avec les CPAS sont souvent difficiles.

Rien ne justifie des sanctions à l'encontre des CPAS qui ne peuvent offrir de logements en nombre suffisant. Les autorités fédérales elles-mêmes ont d'ailleurs constaté qu'il est parfois très difficile de trouver pour les

onmogelijk. Vaak ook hebben vreemdelingen bij hun aankomst in de hen toegewezen gemeente reeds contact gehad met landgenoten die reeds elders gehuisvest zijn. Uiteraard is het dan niet verwonderlijk dat die mensen elkaar opzoeken en zelfs zoeken om in dezelfde gemeente te wonen.

Psychologisch is dit verschijnsel heel normaal te noemen. Dezelfde culturen zoeken elkaar automatisch op. Zij zijn de levende concordantie van hetzelfde ademritme. Dat de OCMW's hier nu de bestraffende vinger, zo niet de bestraffende hand, van de minister voelen wanneer er problemen zijn met de huisvesting, is helemaal niet te verantwoorden. Gepaste opvangmogelijkheden vinden is trouwens ook erg moeilijk. Zelfs de federale overheid heeft dit ruimschoots aan den lijve ondervonden.

Wat de omzendbrief en de sancties van de minister betreft zou het een verkeerd idee kunnen zijn als wij denken dat verdoken besparingen opduiken wanneer wij de brief van 24 juni doornemen. Zoals wij reeds vermeldde worden op die manier vele gemeenten, vooral landelijke, opnieuw belast met extra kosten. De politiehervorming zorgde voor de gemeenten reeds voor de nodige commotie en de nodige extra kosten zonder dat de OCMW's hier nog op een stringente manier dienen aangepakt te worden.

Het moet toch mogelijk zijn om op een andere en minder restrictieve manier de huisvestingsproblematiek aan te pakken? We kunnen begrijpen dat er dient te worden toegezien op het willekeurig doorschuiven door sommige OCMW's van vreemdelingen naar grote steden, maar het hanteren van de botte bijl lijkt ons dan ook niet de beste oplossing.

Ten slotte vinden we dat in de programmawet ten aanzien van de vreemdelingen de bepalingen in artikel 186 tot en met 189 de OCMW's benadelen ten aanzien van de houding door de federale regering aangenomen in hoofde van die vreemdelingen. Als de OCMW's plichten hebben dan vinden we dat ook de vreemdelingen plichten hebben en dat die plichten dienen nageleefd te worden, zodat benadeling van OCMW's hier niet meer kan spelen.

01.02 Frieda Brepoels (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik zou even willen inzoomen op de problematiek van het IVK. Het betreft meer bepaald het artikel dat nu artikel 84 geworden is in de programmawet. Ik heb jammer genoeg in de commissie niet kunnen deelnemen aan de bespreking omdat ik op dat ogenblik in een andere commissie aanwezig moest zijn. Ik zou vandaag toch van de gelegenheid gebruik willen maken om hierover een en ander te zeggen.

Het is blijkbaar de bedoeling – dat is ook zo gebleven na de vele discussies in de commissie en na de vele uiteenzettingen van verschillende collega's, ook uit de meerderheid – dat de regering dit artikel verder aanhoudt, waardoor het koninklijk besluit van 28 september 1999 gewijzigd wordt. Dat betekent dat de bedragen van de controlerechten van het IVK worden aangepast, in die zin dat er een lineaire verhoging zal worden doorgevoerd van de bedragen van de basiscontrolerechten en dat er zelfs een nieuwe categorie wordt opgericht voor de grootste inrichtingen.

demandeurs d'asile des logements adéquats.

On fait une nouvelle fois pression sur les communes alors que la réforme de la police leur donne déjà tant de fil à retordre. Il faut régler le problème du logement sans recourir à des mesures brutales. Les articles 186 à 189 de la loi-programme pénalisent injustement les CPAS. Si les CPAS ont des devoirs, les étrangers en ont également.

01.02 Frieda Brepoels (VU&ID): Je me concentrerai en particulier sur l'article 84 de la loi-programme, qui augmente les revenus de l'IEV par le biais d'une augmentation linéaire des droits de contrôle de base de 25 pour cent et la création d'une nouvelle catégorie de droits de contrôle pour les plus grandes institutions.

L'Agence fédérale pour la sécurité alimentaire n'en est encore qu'à ses premiers balbutiements. La désignation de son administrateur délégué a déjà eu lieu mais celle des autres membres de la direction a été reportée à cet été. L'on s'attend à ce que l'agence

De enige aanpassing in de gewijzigde vorm bestaat erin dat voor die laatste categorie een maximaal bedrag van 50.000 euro werd ingeschreven.

Mevrouw de minister, op dit ogenblik staat het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen nog steeds in zijn kinderschoenen. Wij hebben weliswaar eindelijk opnieuw een gedelegeerd bestuurder, maar ik heb vastgesteld dat de aanwerving van de tweede helft van de directie tot in de zomer wordt uitgesteld. Gisteren of eergisteren hoorden wij de minister, samen met de nieuwe afgevaardigd bestuurder, verklaren dat hopelijk tegen het einde van dit jaar een volledige geïntegreerde werking van het Federaal Agentschap mogelijk zal zijn. Het personeel zal dan in één gebouw zitten, alle functies zullen ingevuld zijn en zij zullen hun taak als zodanig kunnen opnemen. Mevrouw de minister, ik moet u toch niet vertellen dat dit uiteindelijk bijna drie jaar na de door de regering vooropgestelde datum zal geschieden. De regering sprak over 1 januari 2000, maar op dat ogenblik zal het 1 januari 2003 zijn.

Het IVK zal een belangrijk onderdeel van dat Federaal Agentschap moeten zijn. Zover ik het heb begrepen, zou het toch geen aparte entiteit vormen, maar integendeel volledig worden opgeslorpt door het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen. Ik kan moeilijk begrijpen dat u de afgelopen week, enerzijds, over het opzetten van een bonus-malussysteem voor de sector hebt gesproken en dat u, anderzijds, op een drastische wijze het structureel tekort van het IVK tracht weg te werken door de controlerechten met liefst 25% op te trekken. Als ik de redenen van het IVK hoor waarom dat structureel tekort er is gekomen, dan blijkt toch duidelijk dat de sector niet aan de basis ligt van dit tekort. De heer Dochy zegt dat het aantal controle-uren in bedrijven sinds 1992 fel is teruggelopen. Daar kan de sector niets aan doen. Het gaat ook over BTW die het IVK betaalt op laboratoriumonderzoek, op externe prestaties, op aankopen, enzovoort. Die BTW stroomt terug naar de Staat. Het gaat blijkbaar ook om veroordelingen wegens het onrechtmatig innen – in het verleden – van rechten, waardoor het IVK op dit ogenblik proceskosten moet betalen.

Mevrouw de minister, ik zou u erop willen wijzen dat bij de totstandkoming van het koninklijk besluit – in september 1999, in uw regeerperiode – een aantal klare afspraken met de sector werden gemaakt, vooral over de doorzichtigheid in de kostenstructuur van het IVK. Naar wat ik heb begrepen, wordt precies dat op dit ogenblik heel fel gecontesteerd.

Mevrouw de minister, ik wijs vooral op de manier waarop die beslissing tot stand kwam. Wij kennen intussen de wijze waarop wij in de programmawet met heel veel zaken worden geconfronteerd die bijna tussen licht en donker in die programmawet terechtkomen. Daaruit blijkt dat de regering hierover met het Parlement geen volwaardige discussie wil aangaan. Anders zou men die beslissingen op een normale manier doorvoeren.

Vooraf de wijze waarop – ook ten aanzien van de sector – zet heel veel kwaad bloed bij de ondernemingen en hun federaties.

Zoals reeds gezegd kijkt het IVK al enkele jaren tegen dat deficit aan. Blijkbaar zag de regering maar één uitweg om dit te verhelpen,

soit seulement opérationnelle à la fin de l'année, c'est-à-dire trois ans après la date prévue. L'IEV doit devenir une branche de cette agence.

Il s'avère difficile de comprendre que l'on évoque l'introduction d'un système de bonus-malus pour le secteur, d'une part, et que l'on souhaite augmenter aussi radicalement les droits de contrôle pour faire face au déficit structurel de l'IEV, d'autre part. L'origine du déficit structurel ne se situe pas du côté du secteur mais est liée au recul des prestations de contrôle, à la TVA et aux coûts engendrés par l'augmentation des condamnations à la suite de la perception indue de droits.

La mise au point de l'arrêté royal s'est accompagnée d'accords très clairs, plus particulièrement en ce qui concerne la transparence de la structure des coûts. C'est précisément là, avec la procédure décisionnelle, l'objet d'une vive contestation. Le gouvernement se refuse à tout dialogue véritable avec le Parlement. Cette attitude suscite la colère des entreprises et des fédérations, également vis-à-vis du secteur.

Le déficit existe depuis plusieurs années. Le gouvernement se propose de le résorber en faisant payer davantage aux entreprises contrôlées. Il convient plutôt d'examiner le programme de financement de l'IEV et de l'AFSCA. Les entreprises n'ont été mises au courant qu'informellement. Le secteur de la viande traverse une crise et toute charge supplémentaire sera d'autant plus difficile à assumer. De nombreuses questions sur le déficit structurel de l'IEV émanent également du Parlement. N'y a-t-il vraiment pas d'autre solution?

Les producteurs de viande estiment que les charges qui pèsent sur eux sont trop lourdes si on les compare à celles qui sont

namelijk de inkomsten uit de rechten verhogen, die de zogenaamde gecontroleerde ondernemingen uit de verwerkende en de distributiesector betalen.

Volgens mij zouden wij veeleer het financieringsplan van het IVK en van het Federaal Voedselagentschap in de toekomst aan een onderzoek moeten onderwerpen. Dat zou althans een moediger keuze geweest zijn vanwege de regering. Ook is er de wijze waarop de betrokken sectoren op de hoogte werden gebracht. Dit gebeurde op een vrij informele manier. Zij hebben bij u en bij vele parlementsleden, ook uit de meerderheidspartijen, geprotesteerd tegen deze allesbehalve democratische werkwijze, omdat de ondernemingen hierdoor voor voldongen feiten worden geplaatst. Ook de IVK-commissies, waarin de sectoren zijn vertegenwoordigd, werden laattijdig geraadpleegd.

Mevrouw de minister, ik hoef u niet te zeggen dat de kosten die bovenop de lasten komen en die de veesector al jaren in crisis brengen, door de sector steeds moeilijker zullen kunnen worden gedragen. Enkele tijd geleden waren het afvalverwijderingskosten in het kader van de BSE-bestrijding en morgen zullen waarschijnlijk de kosten voor de BSE-opsporing de prijzen opnieuw de hoogte in jagen.

Niet alleen vanuit de sector maar ook vanuit het Parlement worden er vele vragen gesteld bij het structurele deficit van het IVK. Bestaat er dan echt geen andere oplossing om de inkomsten te verhogen? Moet men niet veeleer de taken van het IVK herdefiniëren, rekening houdend met de steeds grotere verantwoordelijkheid van de operatoren die moeten investeren in autocontrole?

Het blijkt dat vooral de vleeswarenfabrikanten het u en de regering zeer kwalijk nemen dat zij in vergelijking met andere voedingsindustrieën te zwaar worden belast louter omwille van het feit dat zij vlees als grondstof gebruiken voor hun producten.

De gezondheidsrisico's bij het fabriceren van een vleesproduct zijn, volgens mij althans, precies dezelfde als bij de fabricage van een reeks andere producten, zoals koekjes, chocolade, confituur. De voorbije dagen was er ook de problematiek van de frisdranken. We hebben het zopas meegemaakt.

In vergelijking met deze sectoren wordt bovendien de grondstof, dus het vlees, door het IVK gecontroleerd op het niveau van de slachthuizen en op het niveau van de uitsnijderijen. Op die manier kopen de bedrijven vlees aan dat minstens tweemaal door het IVK werd gecontroleerd. Andere voedingssectoren betalen geen rechten aan het IVK, maar wel een forfaitair recht aan de eetwareninspectie. Ik heb begrepen dat het dan maar gaat over bedragen van ongeveer 1.250 euro en dan nog voor een periode van drie jaar.

Een ander punt waarover ik geregeld opmerkingen opvang – probleem dat te maken heeft met de interne structuur van het IVK- is het grote aantal dierenartsen die voedingsmiddelen controleren in de bedrijven. Men vraagt zich af of de juiste man op de juiste plaats zit en of die controle moet worden uitgevoerd door dierenartsen dan wel door voedselkundigen.

imposées aux autres secteurs. Bien qu'ils puissent également présenter un risque sanitaire, ils ne paient qu'un droit forfaitaire de 1 250 euros pour un terme de trois ans. La viande est contrôlée par l'IEV à l'abattage et lors de l'équarrissage, c'est-à-dire au moins deux fois.

Par le passé, l'IEV a engagé de nombreux vétérinaires. Ces derniers sont-ils les plus aptes à contrôler les denrées alimentaires?

Nous ne voulons pas que le secteur de la viande ait à écopier pour des problèmes sans fin.

Nous devons, à terme, permettre au nouvel administrateur délégué de l'AFSCA de mettre en place une nouvelle structure, de supprimer éventuellement l'IEV et, enfin, de définir précisément les tâches et le profil requis du personnel. Le secteur doit également avoir le temps d'effectuer un autocontrôle efficace.

C'est la raison pour laquelle nous proposons de supprimer l'article 84 de la loi-programme jusqu'à ce que l'IEV soit complètement intégré dans l'agence fédérale pour la sécurité de la chaîne alimentaire et qu'il soit totalement opérationnel.

Mevrouw de minister, het is, mijns inziens, duidelijk dat het Parlement niet aanvaardt dat de betrokken sector moet opdraaien voor het vullen van een op het ogenblik bodemloos vat. Wat voorligt, biedt geen oplossing voor de toekomst. Men wil het IVK als structuur in stand houden. Op termijn is er slechts een oplossing mogelijk. Het IVK moet worden afgeschaft. Binnen het FAVV moet een nieuwe structuur worden uitgetekend waarbij de juiste personen op de juiste plaats geraken. We moeten de kersverse gedelegeerd bestuurder de nodige tijd gunnen. Intussen kan de sector op een gemotiveerde wijze voortwerken aan een volledig traceringsstelsel, de autocontrole waaraan u zelf veel belang hecht.

Mijnheer de voorzitter, collega's, samen met mevrouw Pieters stel ik voor artikel 84 uit de programmawet te lichten en de discussie terzake uit te stellen tot het ogenblik dat het IVK zijn opdracht volledig binnen het FAVV heeft gekregen. Op die manier kan worden vermeden dat de sector nodeloos belast wordt met verhoogde controlerechten.

01.03 **Trees Pieters** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijn betoog sluit nauw aan bij dat van mevrouw Brepoels. In de programmawet sleutelt men aan de financiering van de overheidscontrole op de voedselketen. De saga van aanpassingen aan de financiering van het IVK en het FAVV wordt daardoor zeer lang. Het geklungel en het gebrek aan vasthoudendheid van de regering zijn verbazingwekkend. De reactie van de sector kon niet uitblijven. Twee weken geleden bereikte de woede van de sector een dramatisch hoogtepunt. De hele sector vroeg niets minder dan de privatisering van het IVK.

Het FAVV is er nog lang niet. Als men vaststelt hoe amateuristisch de minister te werk gaat en hoe de regeringsleden mekaar voortdurend stokken in de wielen steken, kan dat niet verbazen. Hoe komt het toch dat vorige week woensdag snel een wettekst moest worden bijgeschreven waarvoor donderdag in de plenaire vergadering de urgentie werd gevraagd om hem vrijdag in de commissie te laten goedkeuren om meer personeel te kunnen aanwerven en een vleesbelasting te kunnen invoeren?!

Hoe komt het dat er nog steeds geen wettelijke basis is voor de uitvoering van de beslissing van de Ministerraad van 8 maart 2002? Die beslissing werd genomen als reactie op de mini-pcb-crisis. Mevrouw de minister, voor de sector is het genoeg geweest. De sector is uw beleid grondig beu en vraagt daarom de privatisering van het IVK.

Hoe is het zover kunnen komen? Hoe is deze regering erin geslaagd de sector tot die wanhoop te drijven? Zij die al langer in het Parlement zijn, weten dat minister Colla een project had om de financiering van het IVK bij te sturen. De regeling die de minister in petto had, deugde slechts gedeeltelijk. De CVP heeft zich er toen krachtig tegen verzet en de regeling die minister Colla had uitgewerkt, werd door het Parlement onder impuls van de CVP niet bekrachtigd. Hij moest zijn huiswerk overdoen. Toen kwam het koninklijk besluit van 28 september 1999 betreffende de financiering van het IVK. Dat was een van de eerste werkstukken van de paars-groene regering. Met dat nieuwe koninklijk besluit kwam er een financieringsbesluit dat heel sterk leek op de versie van 22 december 1998. De liberalen, die nu in de meerderheid zaten maar compleet

01.03 **Trees Pieters** (CD&V): La loi-programme modifie le financement des instances qui doivent garantir notre sécurité alimentaire. Il s'agit d'un nouvel épisode de la saga où le gouvernement fait preuve d'une maladresse telle que le secteur réclame la privatisation de l'Institut d'expertise vétérinaire. L'Agence fédérale pour la protection de la chaîne alimentaire n'est en effet toujours pas une réalité. Le gouvernement s'occupe. Des membres des partis de la majorité font adopter des propositions de loi inconséquentes au pas de course.

L'arrêté royal du 8 mars 2002 n'a toujours pas été transposé sous la forme d'un arrêté d'exécution. Le secteur désespère et en a assez de la politique de la ministre. La réglementation relative au financement de l'IEV arrêtée à l'époque par le ministre Colla n'avait pas obtenu l'aval du CVP. Un nouvel arrêté royal relatif à ce financement a vu le jour le 28 septembre 1999. Les libéraux, alors déjà dans la majorité, ont accepté sans la moindre critique cet arrêté pour le moins douteux. D'août 2000 à janvier 2002, le gouvernement a adapté la réglementation à pas moins de cinq reprises. Aujourd'hui, il nous demande d'approuver un sixième

afwezig bleven, slikten het besluit; dat is een gewoonte van de liberalen geworden.

Mevrouw de minister, toen u werd gewezen op de problemen met het koninklijk besluit, antwoordde u dat u enkele aanpassingen overwoog. Ondertussen is het koninklijk besluit wel gepubliceerd en van kracht geworden. De aanpassingen kwamen er. Een eerste aanpassing kwam er met de wet van 12 augustus 2000. Een tweede aanpassing kwam er met het koninklijk besluit 13 juli 2001. Een derde aanpassing kwam er met het koninklijk besluit van 11 december 2001. Een vierde aanpassing kwam er met de wet van 30 december 2001. Een vijfde aanpassing kwam er met de wet van 14 januari 2002. Vandaag bespreken we de zesde aanpassing van de financiering van het IVK in iets meer dan twee jaar.

De calvarietocht van de minister is echter nog niet ten einde. De zesde aanpassing is nog niet goedgekeurd, of er is al een zevende aanpassing aangekondigd. Het bonus-malussysteem, een van de eerste ideetjes van de heer Luc Beernaert die ondertussen wandelen is gestuurd, is gisteren terug opgedoken. Bedrijven die een goed autocontrolesysteem hebben, zouden een financieel duwtje krijgen. De minister zou in het najaar een nieuwe regeling aan de Ministerraad voorleggen. Wij leven in een kafkaïaans land. Dit ontwerp, dat enkele weken geleden aan het Parlement werd voorgelegd, zal binnenkort opnieuw worden gewijzigd. Nu vraagt mevrouw de minister deze week over dit ontwerp te stemmen. Daarmee jaagt ze iedereen in de gordijnen. Zo haakt mettertijd iedereen af en wordt iedere goodwill in de sector ongedaan gemaakt.

Mevrouw de minister, de gedetailleerde bespreking hebben we in de commissie kunnen voeren en zullen we hier niet overdoen. Ik kom alleen terug op de meest fundamentele wijzigingen. Voor de verhoging van de controlerechten verwijst u naar een evaluatie van de financiering van het IVK, die zou aantonen dat het IVK een structureel tekort heeft. Volgens die evaluatie zou dat tekort zich bevinden op het niveau van de controlerechten die bij de verwerkende sector worden geïnd. Om dat structureel tekort weg te werken, worden gemakshalve de controlerechten lastens de exploitanten en de inrichtingen, andere dan slachthuizen, fors verhoogd. Fevia, Fenavian, Fedis, NVS, VIB, Bivex en de Belgische slaggers hebben daarop scherp gereageerd. De sector stelt duidelijk dat de mindere inkomsten van het IVK te wijten zijn aan de gedaalde consumptie ten gevolge van de opeenvolgende crisissen en de inkrimping van de varkensstapel.

De sector zou dus een omzetverlies geleden hebben. Er zou gewoonweg minder vlees te controleren zijn en dus zijn er minder controles nodig, aldus de sector. Zo ziet het IVK dat dus niet.

Een andere invalshoek om naar de problematiek van de controlerechten te kijken, is via de vooruitgang in de zelfcontrole. De dioxinecommissie was daarover vol lof. Wij kunnen ons nu afvragen of bedrijven, die ernstige inspanningen leveren om zichzelf beter te controleren, door het nieuwe beleid worden aangemoedigd. Op een interpellatie van mijzelf en mevrouw Van de Casteele, antwoordde de minister dat de inspanning die de sector in verband met de zelfcontrole tegenwoordig levert, genuanceerd moet worden. Anders gezegd: een intentieverklaring of een handboek tot zelfcontrole is

aménagement tout en annonçant la septième modification avec l'introduction d'un système de bonus-malus pour l'autocontrôle. Chacun s'en irrite. La majorité s'apprête à approuver cette loi-programme qui, de l'aveu même de la ministre, est incomplète. Ce qui réduira à néant la bonne volonté dont fait preuve le secteur.

L'un des points névralgiques est le déficit financier structurel auquel est confronté l'IEV. La réaction de la ministre consistant en une augmentation radicale des droits de contrôle témoigne de son manque de vision à long terme. Le secteur a réagi avec virulence. Selon celui-ci, la diminution des revenus de l'IEV est on ne peut plus logique. Il y aurait simplement moins de bêtes à contrôler dans la mesure où le chiffre d'affaires a chuté à la suite des crises alimentaires successives et de la réduction du cheptel porcin.

Le secteur s'autocontrôle jusqu'à des niveaux élevés. L'IEV, en revanche, n'a pas changé ses habitudes et continue ses contrôles comme si le secteur n'avait pris aucune mesure. L'objectif initial était qu'un système de contrôle performant se traduise par une augmentation de la rentabilité, alors que, jusqu'à présent, rien ne semble indiquer une évolution en ce sens.

Entre-temps, le secteur facture les frais liés aux contrôles au client, au client belge bien entendu, le client étranger étant épargné pour des raisons concurrentielles. L'IEV étant financé par l'État, le client paie deux fois la facture des contrôles coûteux. Les entreprises sont ainsi privées des moyens financiers leur permettant d'investir dans l'avenir et dans la sécurité alimentaire. L'histoire, déjà ancienne, de l'IEV est celle d'un institut à l'agonie qui aurait dû être fermé il y a longtemps.

allesbehalve voldoende, volgens de minister, maar goede zelfcontrole zou leiden tot een beloning. Dat is vandaag helaas nog niet het geval, maar misschien wel in de toekomst.

De sector controleert zichzelf nochtans steeds beter. Het is dan ook normaal dat er minder moet worden gecontroleerd door de overheid zelf en dat de middelen die de overheid inzet, afnemen. Volgens het IVK is er echter nog niets veranderd. Het Instituut doet voort zoals vroeger. De kassa moet rinkelen.

Bovendien wordt de zelfcontrole in bepaalde gevallen aanvaard door het FAVV. Het IVK verwerpt dat principe, anders zouden de kosten van het IVK drastisch dalen.

De bedrijven van de sector, hoofdzakelijk KMO's, worden gedwongen de bijkomende lasten ingevolge de verhoging van de controlerechten te betalen en kunnen niet anders dan ze doorrekenen in de prijs. De Belgische consument is daarvan tweemaal de dupe. Vermits de meeste bedrijven voor meer dan 65% afhankelijk zijn van de uitvoer en het om concurrentiële redenen onmogelijk is om die kosten door te rekenen op de exportmarkten, wordt het geheel van die kosten verrekend op de Belgische markt. Tegelijkertijd worden aan bedrijven middelen ontnomen om te investeren in voedselveiligheid, in hun modernisering en in hun toekomst. De Belgische consument betaalt dus tweemaal het gelag. Het IVK veroorzaakt kosten die uiteindelijk moeten worden betaald door de Belgische consument en die de groei en de dynamiek van onze bedrijven bemoeilijken.

Van het IVK is al sinds de onderzoekscommissie geweten dat er dringende herstructureringen nodig zijn om de volksgezondheid optimaal te kunnen beschermen. Daarbij komt nog dat de zelfstandige dierenartsen of de DMO's aan een allesbehalve benijdenswaardig loon moeten werken. Dat is erg demotiverend. De vleessector en vissector willen goed gecontroleerd worden door bekwame mensen tegen een billijke vergoeding voor hun prestaties. Dat komt het imago van de sector alleen maar ten goede.

Het IVK is een aflopend verhaal. Eigenlijk had het IVK al afgeschaft moeten zijn. De financiering van het FAVV is een nieuw verhaal, een verhaal voor de toekomst. In de jaren dat de regering nog werk maakte van besparingen en dat er een budgettaire krapte was, heeft de regering de sector mee laten betalen voor de overheidskosten van haar controle-instelling. In andere landen was dat niet het geval, maar bij ons wel. De sector had daardoor onmiskenbaar een concurrentienadeel. Dat kon niet blijven duren. Daarover is – of juist: was – iedereen het eens. Nog maar een jaar geleden was iedereen het daarover eens. Het koninklijk besluit van 22 februari 2001 betreffende de financiering van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen voorzag eigenlijk in de opheffing van de wettelijke basis waarop de rechten ter financiering van de algemene kosten worden geïnd.

Na de inwerkingtreding van het FAVV zouden de algemene kosten worden gedragen door overheidskredieten zoals in de andere Europese landen. Voor de sector leek het einde van de tunnel in zicht. Het koninklijk besluit hield één van de zovele beloften van paars-groen in voor de toekomst. Helaas, het koninklijk besluit is nog niet in werking getreden en het wordt reeds gewijzigd. Het is

déjà.

Le secteur de la viande en Belgique souffre depuis des années d'un handicap de concurrence par rapport aux secteurs à l'étranger. Dans notre pays, le secteur doit en effet contribuer à la surveillance de la chaîne alimentaire. La création de l'AFSCA, financée par des fonds publics, était censée mettre un terme à cette situation. Voilà qui annonçait, pour le secteur, la fin d'un long et sombre tunnel. Mais c'était sans compter avec l'arc-en-ciel. L'arrêté royal du 22 février 2001 sur le financement de l'AFSCA n'est toujours pas mis en œuvre et est une fois de plus modifié. Les groupes de la majorité au Parlement continuent d'accepter les exubérances de la ministre. Cela ne profitera pas à la crédibilité du Parlement. La suppression de la discrimination du secteur n'est pas encore pour aujourd'hui. L'agence accumule de plus en plus de retard et risque de devenir une coquille vide.

Les pouvoirs publics se moquent en réalité de la sécurité alimentaire et ils continuent leur bricolage. Le match de boxe entre les PME et l'arc-en-ciel n'est pas près de se terminer.

Quel est l'enjeu de ce combat de boxe? Il s'agit des taxes sur l'élevage de veaux perçues indûment et qui seront remboursées au moyen de fonds destinés à d'autres secteurs. Il y a aussi les procès intentés aux entreprises qui, ironiquement, sont financés avec l'argent versé par ces mêmes entreprises. Et les assujettissements à la TVA qui font marcher par deux fois le tiroir-caisse de l'Etat. Il s'agit, enfin, du montant annuel de 61.974 euros dont les entreprises doivent s'acquitter pour les contrôles de l'IEV et recevoir la visite mensuelle d'un vétérinaire. Voilà pourquoi le secteur réclame instamment la privatisation des

merkwaardig dat de meerderheid in dit halfroond al die capriolen van u, mevrouw de minister, zonder de minste kritische zin stemt. Het komt de geloofwaardigheid van het parlementaire werk niet ten goede. De zoveelste belofte van paars-groen is van korte duur geweest. Een klein artikel uit de programmawet maakt de voorgenomen afschaffing van de financiering door de overheid van de sector ongedaan. De sector zal nog een tijdje voor de overheidskosten moeten opdraaien. Dit is allerminst goed nieuws voor de investeerders.

Het is onaanvaardbaar dat de sector een jaar lang met het vooruitzicht heeft geleefd dat die kost voor hen zou wegvallen. Het is onaanvaardbaar dat het perspectief voor het opheffen van de discriminatie van de Belgische vleessector weg is.

Toen het wetsontwerp tot de oprichting van het FAVV werd ingediend heeft CD&V aangeklaagd dat de herstructurering van de controle op de voedselketen de overheid blijkbaar geen cent mocht kosten. Wij hebben ervoor gewaarschuwd dat de budgettaire neutraliteit voor problemen zou zorgen. De wet op het FAVV is nu meer dan twee jaar oud en nog steeds is FAVV een lege doos. Hoe zal de sector ooit gemotiveerd zijn om inspanningen voor de voedselveiligheid te leveren als de overheid zelf blijkbaar niet gemotiveerd is en alleen lippendienst bewijst aan de voedselveiligheid.

Het koninklijk besluit dat wordt gewijzigd is meer dan een jaar oud en nog steeds niet van toepassing. Dit bewijst nog maar eens dat de oprichting van FAVV verdere vertraging oploopt. Het bewijs van het geklungel bij de oprichting van FAVV wordt hier nogmaals geleverd.

Van het virtuele Federale Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen naar het reële IVK. De absurditeit van de huidige voorstellen werd duidelijk naar aanleiding van een recente samenkomst van de raadgevende commissie van het IVK die door de federaties van de vlees- en vissector werd geëist. Op woensdag 25 juni 2002 kwamen de topvertegenwoordigers van de vis- en vleessector en van de dierenartsensyndicaten samen op het hoofdbestuur van het IVK. De aanleiding was de bespreking van de programmawet in het Parlement.

De sector noemt sommige redenen die aan de basis liggen van de verhoging van de controlerechten gewoon absurd. Blijkbaar is de boksmatch tussen paars-groen en de kleine KMO's in de vleessector openlijk losgebarsten. Ik overloop enkele redenen die in de raadgevende commissie werden aangebracht om de verhoging van de rechten te verdedigen.

Ten eerste, in de voorbije jaren heeft het IVK in de kalverenector onrechtmatig keurrechten geïnd. Het IVK werd veroordeeld tot het terugbetalen van ettelijke honderden miljoenen franken. De geïnde gelden zijn inmiddels echter uitgegeven en na drie jaar paars-groen zijn de reserves op. Daarom gebeurt de terugbetaling met gelden die bij andere sectoren zullen worden geïnd.

Ten tweede, de kosten van de procesvoering voor de rechtbank worden betaald met gelden die door de bedrijven worden geïnd. De bedrijven betalen dus de processen die de overheid tegen hen voert. Dit is natuurlijk Kafkaïaans.

contrôles de la sécurité alimentaire qui ne pourront être effectués à un prix raisonnable qu'à cette seule condition. Pour toutes ces raisons, le secteur réclame haut et fort un contrôle privé, dans l'intérêt de la sécurité alimentaire et de celui des PME.

L'intolérable situation du financement doit être réglée d'urgence mais ce gouvernement tarde à agir. Il rechigne à investir dans la sécurité alimentaire. Les consommateurs, les PME et le personnel de l'IEV sont les dupes.

Ten derde, er is nog een merkwaardigheid met de BTW. Noch het IVK, noch het FAVV zijn onderworpen aan de BTW-reglementering. Daardoor kan het IVK de BTW die zij aan haar leveranciers heeft betaald niet recupereren. Die BTW die het IVK heeft betaald komt natuurlijk in de staatskas terecht.

Omdat het IVK de BTW niet kan recupereren, verhogen de kosten van het IVK met 21%. Die kosten moeten in het budget van het IVK worden opgenomen en worden door de bedrijven van de vlees- en vissector betaald. Zo wordt de staatskas twee keer gestijfd.

Ten vierde, de sectoren hebben tot slot nog op een andere anomalie gewezen. Zo zijn er bedrijven die 2,5 miljoen frank of 61.974 euro controlerechten moeten betalen. Stel u voor dat zij slechts één keer per maand het bezoek van een dierenarts ontvangen. Dat is 200.000 frank per controle. Ondanks het feit dat bedrijven veel controlerechten betalen, hebben deze bedrijven en de consument geen enkele garantie dat deze controles in de praktijk ook geschieden.

Om al deze redenen vraagt de sector nu de privatisering van het IVK of meer precies van de controles op de voedselveiligheid. De sector beweert dat alleen op die manier zowel de Belgische consument als de KMO's uit de sector enige garantie hebben dat de controles daadwerkelijk gebeuren tegen een economisch verantwoorde en billijke vergoeding. De sector zegt, ik citeer: "De wantoestanden en de absurditeiten ten gevolge van de huidige financieringsregeling van het IVK moeten onmiddellijk worden gestopt". Het gebeurt niet vaak dat een hele sector zo zwaar verbaal uithaalt. Dit wordt onhoudbaar. Hun reactie roept begrip op als men ziet dat de regering er niets mee doet. Hun remedie is misschien niet de optimale keuze, maar deze regering drijft ze tot wanhoop. Als deze regering weigert te investeren in veilig voedsel zullen er drie verliezers zijn: de Belgische consument, de KMO's in de vleessector en het personeel van het IVK dat de boom waarvan het eet langzaam ziet verdorren.

Mevrouw de minister, daarom zullen mevrouw Brepoels en ik een amendement indienen om artikel 84 te schrappen.

01.04 Minister **Magda Aelvoet**: Mijnheer de voorzitter, ik dank de mensen die aan het woord zijn geweest. Ik kan uiteraard niet antwoorden op de problemen die door de heer Vande Walle werden aangekaart. Dat behoort immers tot de bevoegdheid van de heer Vande Lanotte. Ik zal mij dus beperken tot de uiteenzettingen van de dames Pieters en Brepoels. Ik zou mij tot drie grote punten willen beperken.

Het eerste punt betreft de vraag wat er aan de hand is met de financiering van het IVK. Een tweede punt betreft de toekomst van het agentschap. Een derde punt is de problematiek van de autocontrole die werd aangekaart.

Ten eerste, op de situatie van het IVK werd zeer uitvoerig in de commissiebespreking ingegaan. Het verbaast mij telkens opnieuw, als ik mevrouw Pieters hoor, hoe zij zich tot de woordvoerder van de sector maakt zonder ooit enige afstand te nemen van de beweringen van de sector. In de commissievergadering las zij ook zaken voor, maar als daarop wordt gereageerd, zegt ze gepikeerd dat zij alleen maar een tekst van de sector voorleest. De kern van de zaak is dat

01.04 **Magda Aelvoet**, ministre: La question de Monsieur Vande Walle ressortit à la compétence du vice-premier ministre, Monsieur Vande Lanotte.

Nous avons longuement débattu du financement de l'IEV en commission de la Santé publique. Madame Pieters s'est affirmée, et s'affirme toujours, comme la porte-parole du secteur, sans toutefois vérifier le fondement des allégations de ce dernier. Or, les entreprises de transformation de la viande cherchent parfois à défendre leurs intérêts en diffusant des informations totalement erronées.

de sector in deze niet alleen algemene, maar ook particuliere belangen te verdedigen heeft en dat een aantal van de gemaakte beweringen niet kloppen. Op het ogenblik dat de financiering van het IVK in 1999 werd vastgelegd, was al gezegd dat er na twee jaar een evaluatie zou worden gemaakt.

Het is de eerste keer dat een grondige evaluatie werd gemaakt van alles wat zich afspeelt op het vlak van de daden van keuring, les droits d'expertise en de controlerechten, les droits de contrôle en alles wat daarmee samenhangt. Als één element heel duidelijk uit de evaluatie is gebleken, is dat het totale onevenwicht tussen de tijd die door het IVK besteed wordt aan het uitvoeren van de keuringen en de rechten die het daarvoor ontvangt en de tijd die besteed wordt aan de controle en de rechten die daarvoor worden geïnd. Typerend is dat de expertise precies gesitueerd is op het niveau van de slachthuizen, waar de minste meerwaarde wordt gerealiseerd. Wij merken dat op dat niveau eigenlijk iets te veel wordt gevraagd in verhouding tot de bestede tijd. Precies om daarvoor een tegengewicht te vinden, wordt de indexering van de expertiserechten voor dit jaar niet doorgevoerd.

Op het niveau van de controle na het slachthuis kan duidelijk en op zeer gedetailleerde manier worden bewezen dat er veel te weinig wordt betaald. Uiteraard schreeuwen die sectoren dan ook moord en brand. Zij worden immers eindelijk aangesproken om te betalen voor wat voor hen reëel wordt gepresteerd. Als wij alle niet-betaalde kosten voor de controle berekenen, zouden wij een bedrag van 200 tot 250 miljoen moeten recupereren. De heer Dochy heeft dat zeer gedetailleerd toegelicht in de commissievergadering. Dat bedrag recupereren wij absoluut niet. Het bedrag ligt een heel stuk lager, precies omdat wij rekening houden met de voorbereiding van de toekomst.

Mevrouw Brepoels, het is dus inderdaad niet de bedoeling om de structuur van het IVK in stand te houden. Daar is geen sprake van. Het enige wat wij in deze programmawet hebben gedaan, is het huidige onevenwicht gedeeltelijk rechtekken en bepaalde inkomsten van het IVK overdragen aan het FAVV, wat vroeger wegens het ontbreken van een wettelijke bepaling niet kon. Wij doen dat precies als een voorbereiding op de reële integratie van het IVK in het Federale Voedselagentschap.

Ik zou willen vervolgen met een stand van zaken rond het Federale Voedselagentschap. Ik zou uitdrukkelijk Xavier de Cuyper, de ad interim gedelegeerde bestuurder, willen bedanken voor het voortreffelijke werk dat hij tussen februari en eind juni heeft geleverd. Daardoor hebben wij nu een rapport van 500 pagina's met gedetailleerde voorstellen rond de integratie van de diensten. Nooit heb ik verheeld dat de realisatie van het Voedselagentschap vertraging heeft opgelopen. Ik heb het zelf altijd betreurd. U weet dat er twee fundamentele redenen waren: de regionalisering, die een snelle uitbouw van het agentschap de facto heeft tegengewerkt, en de problemen met het Copernicusbesluit. Ik ga daar niet opnieuw op in.

Wij beschikken nu over een excellent resultaat van 9 werkgroepen. Daarvan heb ik gisteren aan de nieuw aangestelde gedelegeerde bestuurder, die eigenlijk pas op 16 juli zijn functie uitoefent, verslag

Il avait été dit en 1999 que le financement de l'IEV ferait l'objet d'une évaluation, ce qui a été fait. Pour la première fois, les expertises et les contrôles ont été soumis à une analyse fouillée. À cette occasion, on a observé un déséquilibre entre les droits d'expertise et les droits de contrôle. Nous avons constaté que les prix des expertises dans les abattoirs étaient légèrement trop élevés, raison pour laquelle ils n'ont pas été indexés cette année. Pour les contrôles après abattage, en revanche, les prix demandés étaient trop bas. Si nous additionnions tous les coûts, le secteur devrait payer 200 à 250 millions d'euros supplémentaires. Nous n'avons pas l'intention de modifier le système de la sorte. Mais certains poussent néanmoins des cris d'orfraie.

Nous ne voulons pas à tout prix maintenir l'IEV mais nous souhaitons mettre un terme au déséquilibre.

L'intégration de l'IEV et de l'AFSCA a en effet encouru un certain retard, en raison de la régionalisation de l'agriculture et de la réforme Copernic. Néanmoins, au cours de ces derniers mois, du bon travail a été réalisé dans ce dossier. L'administrateur délégué par intérim a rédigé un rapport détaillé, dont nous préparons actuellement la mise en œuvre concrète. En tout état de cause, une des conclusions est que les déséquilibres actuels empêchent le financement de l'agence intégrée. Je prépare un projet de loi à ce sujet, qui sera soumis au comité consultatif et au comité scientifique.

Pour ce qui est de l'autocontrôle, un projet d'arrêté royal fixant des critères et des instruments précis est sur la table. Les comités précités se prononceront également à propos de ce projet. Au demeurant, le nombre

uitgebracht.

Als we het hebben over de financiering van het agentschap, dan gaat het uiteraard niet alleen over het IVK. Het zou onmogelijk zijn om die zaak op een serieuze manier vorm te geven als we het huidige systeem van onevenwicht laten voortbestaan. We zijn dus niet laf geweest, we zijn realistisch geweest. We hebben gedaan wat nodig is om een evenwicht te krijgen in de financiering van het onderdeel IVK. Intussen is er een voorstel van wetsontwerp uitgewerkt dat aan het raadgevend comité zal worden voorgelegd. Het bekijkt de financiering van het agentschap als geheel. Daarin wordt voor alle sectoren, niet alleen het IVK, inhoud gegeven aan het bonus-malussysteem. Wij hebben daarvoor het advies nodig van het wetenschappelijk en het raadgevend comité. We verwachten reacties die dan geïntegreerd kunnen worden op het moment waarop we met het toekomstige financieringssysteem naar de Ministerraad kunnen gaan.

Ten tweede, wat het onderdeel autocontrole betreft, heeft de werkgroep een ontwerp van koninklijk besluit afgeleverd waarin wordt uitgewerkt hoe de zelfcontrole van bedrijven precies vorm moet krijgen. De criteria waaraan deze controle moet beantwoorden worden gespecificeerd. Tevens worden de instrumenten van autocontrole, die men moet kunnen bewijzen, gespecificeerd. Het is dus geen carte blanche. Ook dit ontwerp van koninklijk besluit wordt voorgelegd aan het raadgevend comité voor input vanuit de sector. Voor mij is het werkelijk van het grootste belang dat wij zo snel mogelijk reacties krijgen om op die manier de toekomst van het agentschap in realiteit op een verantwoorde manier vorm te kunnen geven. Als men ziet wat er allemaal gebeurt op het vlak van fraude is een en ander moeilijk vol te houden. Denk maar aan wat we nu meemaken met Bioland waarvoor we deze namiddag naar de Europese Commissie moesten gaan, niettegenstaande er nog niet eens een aanvraag bij het agentschap is aangekomen en OVAM ook nooit om advies heeft gevraagd bij het agentschap. Wij hebben elke week illustraties van tekortkomingen die zich voordoen. Het zou dus waanzinnig zijn de indruk te wekken dat we voor alle bedrijven startklaar zijn wat de autocontrole betreft. Dat is niet zo. De realiteit bewijst integendeel dat een beperkte groep klaar is, maar dat zeer velen nog een lange weg af te leggen hebben.

01.05 Trees Pieters (CD&V): Mevrouw de minister, ten eerste wil ik even ingaan op uw reactie op de houding van de sector. Ik heb dat ook in de commissie heel duidelijk gezegd. Als het overleg met de sector beter, duidelijker en breder was gevoerd, dan zouden wij geen kwade en wanhopige reacties gekregen hebben. De sector heeft zich duidelijk beklagd over het tekort aan informatie en het gebrek aan contact met de overheid.

Ten tweede, is er de toekomst van het agentschap. Er is een rapport van 500 pagina's opgesteld door de heer Xavier De Cuyper. Het zal wel zo zijn dat het rapport goed is en dat zijn opvolger er werk van maakt. Intussen is er echter meer dan twee jaar voorbijgegaan met allerlei geklungel. In die periode is er niets gebeurd. Nu zegt u dat dit te wijten is aan de regionalisering van de landbouw, die ook acht maand vertraging heeft opgelopen door het Copernicus-besluit, waarschijnlijk wat de invulling van het personeel betreft.

important de scandales dans le secteur alimentaire, et notamment l'affaire Bioland, prouve qu'une grande partie des entreprises ne sont pas encore prêtes pour l'autocontrôle.

01.05 Trees Pieters (CD&V): Le secteur aurait sans aucun doute adopté une attitude différente s'il y avait eu plus de concertation et de communication. La communication entre le secteur et le gouvernement était défailante.

Je me réjouis qu'au bout de deux ans de bricolage, on a finalement pu rédiger un rapport sur l'avenir de l'agence. Une fois de plus, la régionalisation de l'agriculture et le plan Copernic servent de prétextes pour justifier ce retard inexcusable.

Wanneer u het hebt over Bioland, mevrouw de minister, en u geeft af op OVAM en op het ontbreken van een aantal vergunningen, dan zou ik er toch willen op wijzen dat het hier gaat om uw partners uit de Vlaamse regering die ervoor moeten zorgen dat die vergunningen worden uitgereikt. U kunt zich alleen maar kwaad maken op uzelf en op de manier waarop uw regeringspartners in Vlaanderen te werk gaan.

Il est exact que Bioland ne disposait pas de tous les agréments requis. A mon estime, la responsabilité de cette situation incombe plutôt à l'OVAM et, par conséquent, à la majorité arc-en-ciel flamande.

01.06 Frieda Brepoels (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, ik wil even heel kort repliceren op het antwoord van de minister.

De minister heeft op een bepaald ogenblik gezegd dat er een onevenwicht bestaat tussen de tijd die er in het IVK wordt besteed aan de keuringen enerzijds en de controle anderzijds. Wanneer zij echter de berekeningen, zoals ze momenteel in het IVK worden gemaakt, en de manier waarop men in het IVK de controle uitvoert niet ter discussie durft of wilt stellen en dat gewoon overneemt binnen de nieuwe structuur van het federaal voedselagentschap, dan meen ik dat we niet goed bezig zijn. Ik meen dat we daarover een aantal vragen moeten durven te stellen. De sector stelt die vragen ook en krijgt daarop blijkbaar geen antwoord. Ik beweer niet dat men de structuur van het IVK als zodanig in stand wil houden, maar eigenlijk doet men dat wel binnen het federaal agentschap. Als men binnen de sector controles laat uitvoeren door dierenartsen op producten die het slachthuis hebben verlaten, dan meen ik dat men zich toch de vraag kan stellen of dat wel de juiste personen op de juiste plaats zijn.

01.06 Frieda Brepoels (VU&ID): Selon la ministre, il existe un déséquilibre entre les expertises et les contrôles effectués par l'IEV, mais si vous n'osez pas remettre cela en question et vous bornez à opérer un transfert de structure de l'IEV à l'AFSCA, nous ne sommes pas au bout de nos peines.

La réforme Copernic et la régionalisation de l'agriculture étaient connues à l'avance, depuis bien longtemps.

En ce qui concerne Bioland, un renforcement des contrôles effectués par l'IEV ne pourra éviter la répétition de cas analogues.

De minister heeft opnieuw de argumenten van de regionalisering van de landbouw en de Copernicushervorming gebruikt. Die feiten waren de regering of het Parlement evenwel niet onbekend toen de regering het federaal voedselagentschap opstartte. Volgens mij zijn dat geen afdoende argumenten. Ik stel vast dat haar gedelegeerd bestuurder ad interim op enkele maanden blijkbaar wel goed werk heeft kunnen leveren. Dat werd echter voorafgegaan door een periode van zowat anderhalf jaar waarin weinig of niets is gebeurd.

De minister is ingegaan op het dossier-Bioland. Welnu, ik moet toch ook vaststellen dat we het probleem niet onder controle hebben en dat we het waarschijnlijk ook in de toekomst niet onder controle zullen krijgen. Wie is daarvoor verantwoordelijk? Hoe gaat u dergelijke feiten in de toekomst beletten? Dat zal toch niet gebeuren door de controlerechten voor het IVK te verhogen?

01.07 Minister Magda Aelvoet: Mijnheer de voorzitter, wij wisten in augustus 2001 niet dat het koninklijk besluit op basis waarvan de directeurs-generaal konden worden aangeworven, zou worden vernietigd door de Raad van State, waardoor we gewoon negen maanden zijn verloren. Dat is een realiteit die niemand in de hand heeft.

01.07 Magda Aelvoet, ministre: Il est évident que nous ignorions, en août 2001, que l'arrêté royal relatif aux nominations des directeurs serait annulé par le Conseil d'Etat, ce qui nous a fait perdre 9 mois.

Ten tweede, wat de problemen inzake Bioland betreft, gaat het over een type van fraude en banditisme en dat heeft niemand in de hand, op geen enkel vlak. Het enige waarop het aankomt, is alle krachten te bundelen om dergelijke problemen zo grondig mogelijk aan te pakken. Het is dankzij het nu lopende gerechtelijke onderzoek dat

Le dossier Bioland concerne une affaire de fraude et de banditisme, des phénomènes que l'on ne maîtrise jamais totalement et face auxquels la mise en œuvre de

onder andere het spoor in verband met Ierland aan het licht is gekomen. Die zaak wordt verder uitgespit. Tegen fraude en banditisme is echter geen kruid gewassen. Er bestaat nu eenmaal geen recept om te voorkomen dat er wordt gefraudeerd. Men kan dat alleen maar zo hard mogelijk aanpakken.

01.08 Frieda Brepoels (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, als u verwijst naar fraudeproblemen en banditisme in de zaak-Bioland, stel ik mij de vraag waar wij dat nog hebben gehoord? Enkele jaren geleden werden wij met de dioxinecrisis geconfronteerd en hoorden wij van de groene partij heel andere geluiden. In de toekomst zullen wij dit met het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen ook niet kunnen uitsluiten. Toch geeft men de bevolking voortdurend die indruk en dat wilde ik nog even aanstippen.

De **voorzitter:** Hiermee sluiten we de sector Volksgezondheid af en gaan we over tot de sectoren Bedrijfsleven en Handelsrecht.

peines sévères constitue la seule réponse possible.

01.08 Frieda Brepoels (VU&ID): Fraude? Ce mot avait déjà aussi été employé à l'époque de la crise de la dioxine, lorsque les verts laissaient entendre un tout autre son de cloche. Aujourd'hui, l'AFSCA n'offre pas davantage de garanties solides face à de telles situations, contrairement à ce que l'on fait croire à la population.

Le **président:** Nous en avons ainsi fini avec le secteur de la Santé publique et nous poursuivons avec les secteurs de l'Economie et du Droit commercial.

De **voorzitter:** Dan volgt nu het hoofdstuk Bedrijfsleven en Handelsrecht. Mevrouw Pieters heeft het woord.

01.09 Tress Pieters (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, vandaag wil ik het enkel hebben over de diamantsector. Wij hebben in de commissie een boeiend debat gehad, maar dat verhindert mij niet in dit halfroed toch een aantal opmerkingen te formuleren.

De programmawet bevat een hoofdstuk bepalingen houdende maatregelen voor de controle op de handelingen gesteld in de diamantsector. Dit komt niets te vroeg, want de dagdagelijkse praktijk wordt nu omgezet in een wettekst en moet zo het nodige houvast bieden voor de veelgeplaagde diamantsector. De laatste maanden is de Antwerpse diamantsector veelvuldig in het nieuws gekomen en dit zeker niet altijd in positieve zin. De illegale diamanthandel brengt meer en meer de legale diamanthandel en Antwerpen als diamantcentrum in diskrediet. Illegale diamanthandel wordt gekoppeld aan terrorisme, georganiseerde criminaliteit, oorlogseconomie. Het komt er dus op aan om het certificeringmechanisme en de controle daarop zo efficiënt en effectief mogelijk te maken, zodat de sector snel kan worden gezuiverd van deze kwaal.

Uit recente persberichten die zijn gebaseerd op officiële verklaringen van het FBI en de CIA naar aanleiding van hun onderzoek naar het Al Qaeda-netwerk, bleek dat deze terroristische organisatie al haar geldstromen zoveel mogelijk heeft omgezet in goud en diamant. Hoe kan men de diamanten die zo in het illegale circuit zitten, opsporen? Uit de bevindingen van de commissie ter bestrijding van de georganiseerde criminaliteit blijkt duidelijk dat illegale circuits dienen om belastingen te ontduiken of geld wit te wassen. De Belgische

01.09 Tress Pieters (CD&V): La loi-programme renforce le contrôle - absolument indispensable - sur le commerce du diamant. Il s'agit d'une garantie pour le secteur lui-même: le commerce illégal met en danger le commerce légal et jette le discrédit sur l'ensemble du secteur diamantaire anversois. A cet égard, il est primordial de veiller à une fiabilité accrue du mécanisme des certificats.

Le système de contrôle belge est le plus strict au monde, ce qui ne semble toutefois pas constituer une garantie. Dans les zones de transit des aéroports suisses, il arrive parfois que des pierres illégales soient mélangées aux diamants légaux. Comment déceler ces pratiques? Par ailleurs se pose le problème de la corruption à grande échelle auprès des autorités africaines. Ne faut-il pas également en déduire que les certificats délivrés par les pays d'origine ne sont pas

diamantcontrole is een der strengste ter wereld. Het certificeringssysteem moet smokkeldiamanten aan banden leggen. Het is echter algemeen geweten dat grote pakketten diamanten in de transitzones van de Zwitserse luchthavens om commerciële redenen in kleinere pakketjes worden herverdeeld en gemengd met andere al dan niet legale diamanten. Op deze wijze worden deze pakketjes van de nodige papieren voorzien en bijgevolg volledig legaal. Welke garantie heeft een Antwerps diamanthandelaar dat hij geen legaal pakket ontvangt waarin smokkeldiamanten uit bijvoorbeeld Oost-Congo zitten? Hoe kan men dan nog vaststellen dat er conflictdiamanten tussen zitten?

toujours fiables? Des sanctions astucieuses s'imposent. Ne conviendrait-il dès lors pas d'imposer un embargo régional général contre tous les Etats impliqués dans le conflit congolais?

Een bijkomend probleem is uiteraard de corruptie in de Afrikaanse landen. Voordat een smokkeldiamant het land verlaat, wordt hij vaak met een legaal certificaat van oorsprong bedacht.

Op deze wijze worden de diamanten witgewassen. Is dit geen ondergraving van het certificatiesysteem? Is dit niet eens te meer een bewijs dat dit systeem nooit sluitend kan zijn?

Naar aanleiding van het recente VN-rapport over conflictdiamanten in Angola, heeft de Belgische regering in een perscommuniqué bovendien openlijk toegegeven dat er een gebrek is aan betrouwbare elementen uit het land van herkomst. Wil dit niet impliciet zeggen dat het certificatiesysteem met documenten uit het land van oorsprong niet deugdzzaam is?

Diamantexport uit Oost-Congo is een belangrijk gegeven en samen met de smokkel van andere grondstoffen bestendigt men het bestaande conflict. Geen enkele van de strijdende partijen heeft er baat bij dat er vrede komt. Zolang de oorlogseconomie op volle toeren draait, zijn enkel verstandige sancties van enig nut. Het gaat hier bovendien om een conflictgebied waarin ook een aantal buurlanden betrokken zijn en waarbij handig wordt gebruikgemaakt van de labiele situatie om zich te verrijken. Zou het niet nuttig zijn om een algemeen embargo af te kondigen tegen de in het conflict betrokken staten, aangezien er geen sluitende garantie bestaat dat de ingevoerde diamanten uit deze regio effectief legale diamanten zijn?

01.10 Hugo Coveliers (VLD): U opent hiermee wel een interessant denkspoor. In de Kimberley-processen onderhandelt men sedert een tweetal jaren over de problematiek rond de diamant. Een van de problemen is precies dat een embargo niet kan omdat men de certificaten van oorsprong van de diamanten niet kan controleren en omdat blijkt dat deze diamanten via een andere weg een koper vinden. Aangezien u de vraag stelt, neem ik aan dat u wel weet hoe men eventueel een embargo op bepaalde landen in Afrika zou kunnen uitoefenen zodat zij geen diamanten meer kunnen uitvoeren. Het zou bijzonder interessant zijn, mocht u daartoe suggesties hebben.

01.10 Hugo Coveliers (VLD): Il est déjà apparu au cours des réunions sur l'accord Kimberley que l'embargo n'est pas envisageable dans la mesure où les certificats d'origine n'excluent pas totalement la fraude et que les diamants vont toujours là où l'on veut qu'ils aillent. Que proposez-vous en la matière? Les choses étant ce qu'elles sont, quel est l'intérêt de votre requête?

01.11 Trees Pieters (CD&V): U geeft reeds zelf het antwoord.

01.12 Hugo Coveliers (VLD): Ik veronderstel dat u dan ook

materieel kunt zeggen hoe men dat kan doen?

01.13 Trees Pieters (CD&V): U zegt dat het volgens het Kimberley-rapport niet kan. U geeft daarmee zelf het antwoord.

01.14 Hugo Coveliers (VLD): De zin van uw vraag is mij niet geheel duidelijk.

01.15 Trees Pieters (CD&V): U geeft zelf het antwoord, dus moet de minister niet meer antwoorden. U bent veel wijzer dan de minister.

01.16 Hugo Coveliers (VLD): Mevrouw, de manier waarop CD&V mij behandelt, ben ik reeds lang gewend. Dat stoort mij al lang niet meer.

01.17 Trees Pieters (CD&V): Het lijkt erop dat u wakker geworden bent.

01.18 Hugo Coveliers (VLD): Dat stoort mij al lang niet meer. Ik zal de rekening wel presenteren.

01.19 Trees Pieters (CD&V): Door de programmawet krijgt de minister van Economische Zaken via koninklijk besluit de bevoegdheid om een efficiënte diamantcontrole door te voeren teneinde fraude en misbruiken te voorkomen. De inspanningen die door de overheid en de Hoge Raad voor de Diamant worden ondernomen om een stringent en sluitend controlesysteem op punt te zetten, dreigen nu ondergraven te worden door de Europese Commissie. De Europese Commissie heeft immers heel wat vragen bij de Antwerpse controle. Het feit dat in Antwerpen inspecteurs elke aangekomen lading diamant openen en controleren, strookt volgens de Commissie niet met het principe van vrij verkeer van goederen binnen de Europese Unie. De Commissie stelt dat Antwerpen zijn controles moet aanpassen. Wat wordt hiermee concreet bedoeld? Is in dit geval nog een sluitende controle mogelijk? Zet men de deur niet open voor illegale smokkel?

Ondertussen ligt er in dit Parlement nog steeds een resolutie ter bespreking die aandringt op de bescherming van de Belgische diamantsector binnen de Europese Unie. Deze resolutie werd ingediend door leden van de meerderheid en de oppositie. Ik wens er dan ook op aan te dringen dat deze resolutie zo snel mogelijk besproken en goedgekeurd wordt.

Ook nog de evolutie van de laatste weken verontrust mij zeer. Het gaat hier om het systematisch opzetten van lekken op cruciale momenten om de Antwerpse diamantsector in diskrediet te brengen.

Deze lekken komen blijkbaar van hogere overheidsinstanties. Ik dring erop aan, mijnheer de minister, dat hieraan snel paal en perk wordt gesteld.

01.20 Minister Charles Picqué: Mijnheer de voorzitter, ik meen dat wij de rol van België in verband met het toezicht op de diamanthandel niet mogen onderschatten. Vele landen hebben de voortrekkersrol van België op dit vlak erkend. Een dergelijk initiatief beoogt één bepaalde doelstelling, met name het feit dat wij op de

01.19 Trees Pieters (CD&V): La loi-programme vise à mettre en place un contrôle efficace qui ressortira au ministre de l'Economie. La Commission européenne risque de vider de leur substance les contrôles du Conseil supérieur du diamant. Anvers devra-t-elle adapter ses contrôles? N'ouvre-t-on pas ainsi la voie au trafic de diamant? J'insiste pour que l'on débattre de cette question et pour que la résolution qui doit garantir une meilleure protection au secteur belge du diamant soit votée rapidement par une large majorité au Parlement.

Enfin, il faut éviter toute nouvelle fuite en provenance des hautes instances qui risquerait de jeter le discrédit sur le secteur du diamant.

01.20 Charles Picqué, ministre: Notre pays joue un rôle de pionnier dans le domaine du contrôle du commerce du diamant. En même temps, la

implementatie van het Kimberley-proces en een eventuele Europese verordening anticiperen. Ik meen dat wij op die manier aan de bezorgdheid, tot uiting gebracht in de resolutie – de bescherming van onze diamantsector –, beantwoorden. Wij moeten ons toezicht nog versterken. Dat is het doel van dit amendement. Wij zijn gedwongen nieuwe initiatieven te nemen om te vermijden dat onze diamantsector in diskrediet zou worden gebracht. Dat is nog niet het geval. Vergeleken bij wat gebeurt in het buitenland, meen ik dat wij een doeltreffend toezicht uitoefenen. Wij moeten absoluut pleiten voor Europese strategieën op dat gebied. Wat wij nu doen, zal aan uw bekommerning tegemoetkomen. We mogen niet uit het oog verliezen dat tot nu toe een effectieve controle is uitgevoerd, maar wij moeten op dit vlak nog wel inspanningen leveren.

01.21 Trees Pieters (CD&V): Mijnheer de minister, ziet u mogelijkheden om daarover met de Europese Commissie een gesprek te voeren?

01.22 Minister Charles Picqué: Ik ben op de hoogte van de besprekingen in de Europese Commissie in verband met de voorbereiding van een Europese verordening op dat vlak. Het is natuurlijk voorbarig om nu te zeggen welke richting de Europese Commissie zal kiezen. De maatregelen die wij nu nemen, acht ik in ieder geval noodzakelijk en nuttig voor de diamantsector. Het is mogelijk dat wij onze wetgeving zullen aanpassen met het oog op de inhoud van de Europese initiatieven. Ik kan mij niet uitspreken over de manier waarop de Europese Commissie dat probleem zal aanpakken, maar ik ben op de hoogte van de besprekingen in de Commissie. Ik denk dat onze initiatieven verenigbaar zijn met de doelstellingen die de Europese Commissie zal vastleggen. Ik kan mij niet voorstellen dat de Europese Commissie van een lakse houding zou getuigen, want het is op dit vlak onontbeerlijk om een Europese strategie uit te werken.

01.23 Hugo Coveliers (VLD): Mijnheer de voorzitter, aansluitend bij de uiteenzetting van de minister, wens ik te wijzen op twee gevaren op dat vlak.

Ten eerste, ik wijs erop dat het systeem van controle van de Hoge Raad, samen met uw ministerie, een uniek systeem is. Op enkele uitzonderingen na werkt het goed. Maar, de commentaar van de commissie – die mijns inziens onterecht is – is dat het eventueel de concurrentie zou vervalsen.

Ten tweede, indien men alle mogelijke punten van binnenkomst van diamant in de hele Europese Unie op eenzelfde manier zal behandelen, vrees ik dat er nooit enige degelijke controle tot stand kan komen. Mevrouw Pieters heeft terecht gezegd dat diamant een bijzonder klein product is, zeer waardevol, vaak ook nog subjectief geapprecieerd, dat bijgevolg gemakkelijk als onderpand kan dienen voor andere transacties. Maar, als men bij voorbeeld op een of ander klein eiland, dat toevallig tot de Europese Unie behoort, toelaat dat de diamant ook langs die ingangshavens in Europa binnenkomt en er dan geen enkele controle meer is, denk dan niet dat er in die kleine landen, waar men die specialisatiegraad niet heeft, voldoende

Belgique veut anticiper sur le processus de Kimberley et le règlement européen. Il y a un parallélisme avec la résolution.

Il faut renforcer davantage encore le contrôle pour mieux protéger le secteur. Une stratégie européenne doit impérativement être mise au point. Nos présentes démarches doivent assurément répondre à vos préoccupations.

01.21 Trees Pieters (CD&V): Le ministre aura-t-il l'occasion de se concerter à ce sujet avec la Commission européenne?

01.22 Charles Picqué, ministre: Je sais que des discussions sont en cours au niveau de la Commission afin d'élaborer un règlement à ce sujet. Il est cependant prématuré de se prononcer sur la portée et la teneur de ce règlement. Il est clair que nos initiatives, à prendre sans délai, sont conciliables avec les objectifs de la Commission. Au besoin, nous pourrions toujours les mettre en conformité avec les règles européennes.

01.23 Hugo Coveliers (VLD): La Commission parle - à tort - de concurrence déloyale lorsqu'il s'agit de notre système unique de contrôle par le Conseil supérieur et le ministère de l'Économie. À mon estime, une concurrence déloyale risque de se manifester ailleurs: alors que nous effectuons des contrôles stricts des diamants entrants, ceux-ci entrent facilement sur le territoire de l'UE via de petites îles. Ne devrions-nous pas demander à la Commission de limiter le nombre de points d'entrée européens pour les diamants? Nous pourrions ainsi continuer à garantir un contrôle efficace.

controle zal zijn.

Zou men de commissie niet kunnen vragen dat een beperkt aantal ingangspoorten voor diamant zou worden gerealiseerd? Hierdoor zou de controle gemakkelijker zijn, waarna uiteraard die diamant vrij beweegt over de hele Unie. Daardoor zou de controle op illegale diamant, de bloeddiamant, de conflictdiamant, zowel als op eventuele diamant die als onderpand dient voor onaanvaardbare transacties gemakkelijker worden.

01.24 Minister **Charles Picqué**: Mijnheer de voorzitter, mijns inziens is het zorgwekkend dat de verschillende ingangspoorten in Europa op verschillende wijzen zouden werken, met een risico van concurrentievervalsing. Dat is de reden waarom ik waakzaam ben en blijf ten aanzien van de Europese initiatieven. Ik ben ervan overtuigd dat wij het voorbeeld moeten geven van een doelmatig toezicht.

Toch meen ik dat het onrechtvaardig zou zijn dat België een reeks maatregelen zou nemen, maar dat tegelijk de andere ingangspoorten in Europa niet dezelfde maatregelen zouden nemen.

Bijgevolg moeten wij voor een evenwicht zorgen tussen enerzijds onze bekommernis voor een echte controle en anderzijds voor het feit dat wij geen slachtoffers mogen zijn van een laksheid die ook bestaat in de andere landen.

Wij zullen vanzelfsprekend de werkzaamheden van de Europese Commissie volgen, maar met de bekommernis dat iedereen op dezelfde voet wordt behandeld.

01.25 **De voorzitter**: Mijnheer Leterme, wenst u het woord te voeren over hetzelfde onderwerp?

01.26 **Yves Leterme** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, met uitzondering van collega Pieters, laat ik dit hoofdzakelijk over aan de Antwerpse collega's. Ik heb wel interesse voor deze materie, maar ik ken er te weinig van.

De **voorzitter**: Mijnheer Leterme, er is ook een belangrijke diamantindustrie in de Westhoek, is het niet?

01.27 **Yves Leterme** (CD&V): Inderdaad, mijnheer de voorzitter, onder meer in Diksmuide, maar ik ben terzake niet beslagen.

Het nieuwe artikel 206 van het wetsontwerp heeft betrekking op de invoeging van een artikel dat mij intrigeert omdat het vanuit wetgevingstechnisch oogpunt en in het licht van de scheiding der machten en de verdeling van de bevoegdheden tussen de verschillende instanties die bij de werking van de financiële sector betrokken zijn een zeer eigenaardige constructie is. Ik heb dat reeds beklemtoond tijdens de bespreking in de commissie. Het komt erop neer dat de wetgever een bindende opdracht geeft aan een per definitie onafhankelijke instantie. De onafhankelijkheid van deze instantie is van cruciaal belang voor de geloofwaardigheid van de transparante werking van onze financiële markten. U hebt een eigenaardige keuze gemaakt die ik geen goede optie vind.

Mijnheer de minister, waarom lost de Nationale Bank het gerezen

01.24 **Charles Picqué**, ministre: Il n'est pas souhaitable d'avoir plusieurs points d'importation qui fonctionnent différemment. La Belgique doit donner un exemple de contrôle efficace. Il n'est pas envisageable que la Belgique prenne des mesures qui ne vaudraient pas également pour les autres points d'accès européens. Tout le monde doit être traité de la même manière.

01.27 **Yves Leterme** (CD&V): L'article 206 du projet de loi insère dans le Code de l'impôt des sociétés une construction extrêmement surprenante sur le plan de la technique législative. On charge une instance indépendante d'une mission contraignante. Pourquoi apporte-t-on une solution au problème par des moyens détournés? Pourquoi la Banque nationale ne procède-t-elle pas à une modification de statut?

probleem niet op met een wijziging van de statuten? Deze statutenwijziging staat verwoord in het artikel. Waarom kiest men voor de omweg van een opdracht van de wetgever aan de Commissie voor het Bank- en Financiewezen tot inschrijving op de lijst bedoeld in artikel 438 van het wetboek van Vennootschappen met een vermelding die de aandacht van het publiek vestigt op het feit dat de Nationale Bank een beroep doet op het spaarwezen? Waarom kan de Nationale Bank geen statutenwijziging doorvoeren en aldus voldoen aan de vereisten die in artikel 206 via een omweg worden ingeschreven? Wat is hiervoor de reden? Waarom moet dit zo gebeuren, op een wijze die vanuit wetgevingstechnisch oogpunt zeer eigenaardig overkomt?

01.28 Minister **Charles Picqué**: Mijnheer de voorzitter, ik heb de reden toegelicht in de commissie en de manier uitgelegd waarop wij het probleem willen aanpakken. Het is correct dat we deze bepaling in de programmawet hebben ingelast en niet in de wet met betrekking tot het toezicht van de financiële sector. Dat was een andere mogelijkheid geweest.

Om twee redenen hebben wij gekozen voor een bepaling in de programmawet. Ten eerste, het gaat sneller met een programmawet. Ten tweede, mogen we niet uit het oog verliezen dat het een overgangsbepaling is. Op het ogenblik dat de Nationale Bank op de lijst zal worden ingeschreven zal het artikel niet meer van toepassing zijn. We hebben een keuze moeten maken. Ofwel regelden we dit probleem via de wet inzake de controle van de financiële sector, ofwel kozen we voor de voorliggende oplossing. We hebben een keuze gemaakt. Ik heb die toegelicht in de commissie.

01.29 **Yves Leterme** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, de minister nuanceert en haalt andere redenen aan dan tijdens de bespreking in de commissie. Ik verwijs naar bladzijde 7 van het verslag, opgesteld door onze gewaardeerde collega Jef Tavernier. Ik citeer: "De minister wijst erop dat het voorliggende amendement" – waardoor het nieuwe artikel 206(nieuw) wordt ingevoerd – "het wetsontwerp niet op fundamentele wijze wijzigt. De optie van een loutere wijziging van de statuten van de Nationale Bank werd niet gevolgd, omdat de Nationale Bank die methode niet onderschreef, aangezien de statuten van de bank voorrang hebben op de bepalingen betreffende de naamloze vennootschappen".

Mijnheer de minister, die verklaring heeft veel wenkbrauwen doen fronsen en niet alleen de mijne. Ik neem akte van het feit dat u nu andere redenen aanvoert. Met betrekking tot die andere redenen, wil ik u vragen of u er echt van overtuigd bent dat de inschrijving van een bepaling in de programmawet sneller tot een oplossing zal leiden dan de inschrijving van een bepaling in het wetsontwerp over het financieel toezicht, waar zij in feite zou thuishoren. Morgen zullen wij in de plenaire vergadering dat wetsontwerp bespreken en erover stemmen.

01.30 Minister **Charles Picqué**: Ik was natuurlijk niet op de hoogte van de manier waarop de wet in de commissie was besproken. Ik vond dat het sneller zou gaan via de programmawet. Het komt natuurlijk op hetzelfde neer.

01.28 **Charles Picqué**, ministre: J'ai déjà expliqué tout cela en long et en large en commission. Cette disposition a été insérée dans la loi-programme et non pas dans la loi relative au contrôle du secteur financier parce que cela permettait de régler le problème plus rapidement et parce que, de toute manière, il ne s'agit que d'une mesure transitoire. Dès que la Banque nationale figurera sur la liste, cette mesure transitoire deviendra superflue.

01.29 **Yves Leterme** (CD&V): Le ministre cite à présent des raisons totalement différentes de celles qui figurent dans le rapport de la commission. La loi en question fera d'ailleurs dès demain l'objet d'une discussion en séance plénière. Dès lors, l'argument de la rapidité ne tient pas la route.

01.30 **Charles Picqué**, ministre: Je n'étais pas au courant de la manière dont la loi a été examinée en commission. Je persiste à dire que notre méthode

de travail est plus rapide.

De **voorzitter**: De collega's Ansoms, Mortelmans, Coenen en Brepoels zijn ingeschreven. Minister Daems is ondertussen op weg naar hier. Wij bespreken nu de sector Infrastructuur.

01.31 Jos Ansoms (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik zal uiteraard maar over één artikel uit de programmawet spreken, met name het oude artikel 142 of het nieuwe artikel 181 waarvoor deze regering, wellicht gesteund door haar meerderheid, een volmacht vraagt om in onze Belgische wetgeving de richtlijnen 12, 13 en 14 van 2001 over de liberalisering van het goederenvervoer in te bouwen.

Dat wil niet zeggen dat ik geen belangstelling heb voor de problematiek die in artikel 180 aan bod komt. Hoe kunnen wij iets doen aan de toenemende agressie in stations en op de trein? Ik kan erin komen dat daarin beterschap kan komen door politiebevoegdheid te geven aan sommige leden van het stationspersoneel en aan de treinbegeleiders. Toch heb ik daarbij mijn bedenkingen. Ik ben er geen specialist in, maar als ik zie hoeveel processen-verbaal van de wegenspolitie geseponeerd worden omdat ze technisch niet in orde zijn, dan vrees ik het ergste voor de processen-verbaal die door die mensen met veel goede wil opgesteld zullen worden. Zij zullen aanleiding geven tot seponering omdat ze technisch gezien niet voldoen ofwel zal er een zeer grondige opleiding gegeven moeten worden, en ook dan moeten de resultaten nog afgewacht worden. In elk geval, elke maatregel die kan bijdragen om de veiligheid op de trein en in de stations te verbeteren, zullen wij steunen.

01.31 Jos Ansoms (CD&V): Dans l'ancien article 142, article 181 nouveau, de la loi-programme, le gouvernement demande une délégation de pouvoirs afin d'intégrer dans la législation belge la libéralisation du transport de marchandises par le biais de la transposition de trois directives européennes en droit belge. Je consacrerai mon intervention à cet article, bien que l'article 180, qui tend à combattre les agressions, de plus en plus nombreuses, à l'intérieur et autour des trains et des gares, soit également intéressant. L'octroi de compétences policières aux conducteurs pourrait contribuer à l'amélioration de la sécurité mais, à moins que le personnel ne reçoive une formation approfondie, je crains qu'un grand nombre de procès-verbaux qu'ils dresseraient ne soient classés sans suite à cause d'imperfections techniques, comme c'est également le cas pour la police de la route.

01.32 Yves Leterme (CD&V): Mijnheer de voorzitter, dat punt belangt heel wat mensen aan. Ik herinner mij de bespreking in de commissie voor de Volksgezondheid over de inwerkingtreding van die bepaling. De heer Ansoms en ikzelf hadden een amendement ingediend om de inwerkingtreding van die bepaling uit te stellen tot 1 januari 2003. Minister Aelvoet kondigde toen aan dat zij door middel van een koninklijk besluit een aantal maatregelen zou nemen, opdat de vorming goed verzekerd zou kunnen worden.

Mevrouw de minister, zou u straks wat uitleg kunnen geven over uw precieze plannen en voorzieningen over de vorming en de opleiding van de personeelsleden? Moet u voor de inwerkingtreding van die maatregel nog reglementaire initiatieven nemen?

01.32 Yves Leterme (CD&V): La ministre Aelvoet a annoncé en commission de la Santé publique que le gouvernement prendrait des mesures par arrêté royal, notamment en matière de formation du personnel. La ministre Durant est-elle en mesure d'apporter quelques précisions sur ce point? Des initiatives doivent-elles encore être prises en ce qui concerne l'entrée en vigueur de ces mesures?

01.33 Jos Ansoms (CD&V): Mijnheer de voorzitter, zoals ik daarnet zei, zal ik mij concentreren op het andere artikel, artikel 142.

Ik wil mijn uiteenzetting aanvatten door aan te tonen dat het toch wel ver gekomen is dat de paars-groene regering, de grote verdediger

01.33 Jos Ansoms (CD&V): Je reviens sur la question de la délégation de pouvoirs. Le gouvernement arc-en-ciel, le grand défenseur du renouveau

van de politieke vernieuwing en de opendebatcultuur, hier volmachten komt vragen.

Bij wijze van opwarming zal ik enkele leden citeren die deze meerderheid nu steunen, maar die enkele jaren geleden in de oppositie actief waren. Daarmee wil ik aantonen hoe Bredero gelijk had door te zeggen: "Het kan verkeren".

De heer Chevalier sprak op een gegeven moment in dit halfroond de volgende woorden uit: "Ik heb mij heel vaak vernederd gevoeld door de manier waarop de ministers, ook Jean-Luc Dehaene, met ons omgingen. Voor hen was het Parlement alleen een stemmachine."

Ik citeer ook Jaak Gabriëls namens de VLD, waarvan de huidige Kamervoorzitter toen de partijvoorzitter was. Hij pleegde een Vrije Tribune met steun van het bureau van de partij, dus ook met steun van de huidige kamervoorzitter. In De Standaard schreef Jaak Gabriëls, die voor zijn eigen woorden verantwoordelijk was, onder meer het volgende:

"Het is beschamend dat de leden van de meerderheid zich niet meer verzetten tegen bijzondere machten. Destijds draaiden Hitler, Mussolini en Franco hun parlementen de nek om met volmachten". Dat zegde de heer Gabriëls in naam van het toenmalig VLD-partijbestuur. Patrick Dewael die toen nog veel virieler was, had het over de impotentie van het Parlement. Dat zijn een paar citaten van VLD-collega's. Ook de groenen die toen nog de naam hadden het eerlijk te menen en zichzelf te zijn, lieten zich niet onbetuigd. Collega Wauters kloeg dat de primauteit van de politiek niet werd gerespecteerd en fractievoorzitter Tavernier was in diepe rouw gedompeld bij de begrafenis van wat hij de democratie noemde. Tot zover de uitspraken van collega's die morgen of overmorgen zonder blikken of blozen volmacht zullen geven aan de regering voor een grondige herstructurering van de NMBS. U zult opwerpen dat er redenen voor zijn en ik wil daar toch even blijven bij stilstaan.

Ik kan niet anders dan even de NMBS-soap in herinnering brengen. Het zal enige tijd in beslag nemen, maar het voordeel van een soap is dat men na weken afwezigheid geen aflevering te hebben gezien, onmiddellijk terug kan aanpakken. Dat zullen de kijkers van "Familie" of "Thuis" kunnen beamen. De verhaallijn blijft immers altijd dezelfde. Ook de NMBS-soap telt vele afleveringen, maar het blijft altijd dezelfde verhaallijn, namelijk het geklungel van deze regering ten aanzien van dit belangrijke dossier.

Het is begonnen bij het aantreden van mevrouw Durant, in 1999, toen zij in interviews vertelde dat zij de NMBS grondig zou herstructureren en dat de heer Schouppe moest opstappen. Drie vierde van de tijd die mevrouw Durant in dit dossier investeerde is opgegaan aan het wegwerken van de heer Schouppe en gelijkaardige politieke spelletjes. Alles werd uit de hoek gehaald om wantrouwen te creëren ten aanzien van de afgevaardigd beheerder. Collega's, indertijd werden resoluties voorgelegd om een audit te vragen aan het Rekenhof, aan x, y, z. Al deze audits leidden tot dezelfde conclusie: er waren geen onregelmatigheden gebeurd. Dat was het begin van deze soap, deze tragikomische film in vele afleveringen.

politique et de la culture du débat ouvert, vient nous demander les pleins pouvoirs. Les temps changent, disait Bredero. J'ai encore clairement en mémoire l'aversion des membres du VLD, MM. Chevalier, Gabriëls et Dewael, et des membres d'Agalev, MM. Wauters et Tavernier, pour ces pratiques.

Pourquoi le gouvernement vient-il demander les pleins pouvoirs pour organiser la restructuration approfondie de la SNCB? Le feuilleton de la SNCB explique bien des choses. Comme tout téléroman digne de ce nom, il permet de reprendre le fil de l'histoire même si on a raté quelques épisodes: il s'agit toujours des bévues du gouvernement.

Le feuilleton a débuté en 1999 par une interview de la ministre Durant dans laquelle celle-ci annonçait une restructuration en profondeur de la SNCB et la nécessité du départ de son administrateur délégué. Les trois quarts du temps que la ministre a consacré au dossier ont été dévolus à l'éviction de monsieur Schouppe.

En octobre 2000, le Premier ministre Verhofstadt a présenté son numéro en annonçant que la coalition arc-en-ciel s'était mise d'accord sur le dossier de la SNCB et sur un plan d'investissements.

Le 26 février 2001 ont été promulguées trois directives européennes qui devront être mises en œuvre par les Etats membres d'ici mars 2003.

Le 30 mars 2001, l'arc-en-ciel annonce un nouvel accord sur la SNCB et sur un programme d'investissements jusqu'en 2012, programme désastreux pour la Flandre et la SNCB. L'opinion

Dan kwam oktober 2000. Ik hoor de heer Verhofstadt in de gekende stijl aankondigen dat er een paars-groen akkoord was over de herstructurering van de NMBS en over de investeringen. Maanden aan een stuk vernamen wij er niets meer over en op 26 februari 2001 kondigde Europa drie richtlijnen aan die de structuur van de NMBS en de werking van het spoorverkeer grondig zouden wijzigen. Zij moesten binnen twee jaar, in maart 2003, operationeel zijn.

Europa legde dus een enorm koekoeksei in het nest van de Belgische regering en van toen af, 26 februari 2001, begon de klok te tikken. Geen probleem echter, men bleef verder het goede nieuws brengen. Op 30 maart 2001 heerste opnieuw een hoerastemming in dit halffrond, want er was opnieuw een paars-groen akkoord over de herstructurering van de NMBS en over het investeringsprogramma tot 2012.

Dat dit investeringsprogramma een ramp was voor Vlaanderen werd weggewuifd. Dat het een ramp was voor de NMBS en de NMBS naar een regelrecht faillissement zou leiden, werd gemakshalve onder de tafel geschoven. In die periode, in de lente van 2001, geloofde de publieke opinie nog in de goednieuwsshow van paars-groen. Nu is dat natuurlijk erg veranderd. In het Vlaams Parlement begon het echter te rommelen. De paars-groene leerlingen in het Vlaamse klasje werden opstandig. De heer Stevaert en de heer Dewael konden de troepen niet onder bedwang houden. Men zou zelfs een resolutie goedkeuren waarin stond dat men niet akkoord kon gaan met dit Vlaamsonvriendelijk investeringsprogramma.

Ik ben intussen aan aflevering 5. De eerste minister ging er zich mee bemoeien en hij liet zelfs 11 juli 2001, een Vlaamse feestdag, niet voorbijgaan. Op 10 juli riep hij, de directeur van het schooltje, de Vlaamse directie bij zich.

De paars-groene regering zou immers in gevaar komen als het Vlaams Parlement niet zou inbinden. Dat er problemen zouden komen, was een gevolg voor de volgende regering. Intussen tikt het Europees klokje verder, maar er wordt niet gesproken over de Europese richtlijnen die moeten worden toegepast. Eind september 2001 werd eindelijk het nieuwe wetsontwerp voor de herstructurering en de investering hier ingediend en dit moest bij nacht en ontij worden goedgekeurd. Van de Europese richtlijnen was daarin weinig of niets te zien, hoewel ze al meer dan één jaar oud waren. Een klein detail, er werden wel bijkomende boekhoudkundige regels in het ontwerp opgenomen. Voor de rest had de regering natuurlijk veel belangrijkere zaken te regelen dan de vervelende Europese structuurhervorming. De heer Schouppe moest nog altijd buiten, ook de vakbonden moesten buiten en op vraag van de liberalen moest ook de raad van bestuur buiten. Men moest nog heel veel paars-groene benoemingen voorbereiden. Dat was veel belangrijker dan zich bezig te houden met de Europese richtlijnen. Wij hebben dat toen reeds gezegd in de besprekingen in dit halffrond. Men wilde echter niet luisteren. De Europese richtlijnen waren nog ver weg.

Dan kwam er een zeer belangrijke episode in de periode 2001-2002. Hier werd het wetsontwerp met de karwats goedgekeurd. Dat bleef echter plots hangen in de Senaat. Waarom? De PS wenste immers niet dat het ene wetsontwerp inzake de herstructurering werd goedgekeurd zonder dat het stoute Vlaams Parlement zijn goedkeuring had gegeven aan het Vlaamsvijandige

publique accordait encore du crédit à chaque bonne nouvelle mais dans la petite classe flamande l'arc-en-ciel s'est rebellé. Le Parlement flamand est même allé jusqu'à adopter une résolution pour exprimer son désaccord sur le programme d'investissements, jugé défavorable à la Flandre.

Le 10 juillet 2001, le premier ministre, en bon directeur d'école, a rappelé la petite classe flamande à l'ordre.

Fin septembre 2001, le projet a enfin été transmis à la Chambre, où on nous a imposé de travailler jusqu'à des heures indues en vue de son adoption. Le projet ne faisait nulle mention des directives européennes et se bornait à annoncer quelques directives comptables complémentaires.

Entre octobre 2001 et octobre 2002, le projet de loi a d'abord été imposé à la cravache à la Chambre pour se retrouver ensuite soudain bloqué au Sénat. Le PS refusait en effet de l'adopter sans que nos collègues flamands de la majorité ne signent un accord de coopération, ce qu'ils ont finalement fait, sans doute la mort dans l'âme.

La ministre Durant a alors pu savourer son moment suprême. Cet épisode de la série mérite d'être nommé pour les Oscars. Mme Durant réussit enfin à démettre Monsieur Schouppe de ses fonctions. Pour le gouvernement, le fait qu'ait été foulé aux pieds le principe d'objectivité, gaspillé l'argent du contribuable par millions et désignée une personne hors-catégorie, ne sont que détails.

Entre-temps, l'horloge européenne continue à tourner. En juin 2002, la ministre se rend soudain compte qu'elle devra veiller à l'application de plusieurs

investeringsprogramma. De wil van de PS is wet in dit land tijdens deze regering. Dat weten wij ondertussen. Zo geschiedde ook. Op een gegeven moment hebben de Vlaamse collega's van uw meerderheid, waarschijnlijk met pijn in het hart, het samenwerkingsakkoord goedgekeurd. Op het ogenblik dat de prutsherstructurering van maart 2002 in het Belgisch Staatsblad verscheen, waren de Europese richtlijnen reeds meer dan één jaar oud. Er was echter nog niets mee gebeurd.

Dan kwam de volgende aflevering en le moment suprême voor mevrouw Durant. Waar zij al die jaren voor had gewerkt, bood zich aan. Eindelijk zou de heer Schoupe aan de deur kunnen worden gezet en kon de meest interessante spoorbaas van de hele wereld worden benoemd. Deze scène is uiteraard heel bekend bij het grote publiek. Ik ben ervan overtuigd dat als een aflevering van deze soap moet worden ingestuurd voor de Oscarnominatie, het best deze aflevering is, want dan is de kans zeer groot dat deze nominatie wordt gegeven. Dat hierbij alle mogelijke objectiviteit aan de kant werd gezet, dat hieraan miljoenen franken belastinggeld werd vergooid, dat men uiteindelijk toch iemand buiten categorie heeft gekozen, zijn allemaal pijnlijke details.

Hoewel de heer Letermé en ikzelf reeds verscheidene malen naar de kostprijs hebben gevraagd, mag de belastingbetaler die niet kennen. Zo erg is het!

De Europese klok blijft echter tikken. Ook op dat punt was er geen vooruitgang in de erg belangrijke maanden april en mei. In juni 2002 stelt de minister plots vast dat er Europese richtlijnen bestaan die in maart 2003 moeten worden toegepast. Dat stelde haar voor een probleem. Ik kan de hele soap vergelijken met een klas met mevrouw Durant als lerares. Mevrouw Durant heeft zich bijna het volledige schooljaar beziggehouden met het kaften van de boeken en het plakken van etiketten op de schriften. De directeur van de school, de heer Verhofstadt, heeft zich dat jaar bezighouden met een poging om de orde bij de leerlingen te behouden. Op het einde van het schooljaar, net voor het begin van de grote vakantie, stelt men vast dat er eigenlijk nog een belangrijk leerplan moest worden afgehandeld, met name de Europese richtlijnen die in Belgische regelgeving moeten worden omgezet. Het schooljaar is voorbij en mevrouw de minister vraagt aan het Parlement dan maar om de handen ervan te houden en haar de leerstof zelfstandig te laten verwerken en haar zelf een examen te laten afleggen, waarschijnlijk bij de directeur. Wij, de leerlingen van deze grote klas, worden daarbuiten gehouden. Dat is de voorgeschiedenis. Drie jaar lang heeft men tijd verloren door gepruts en geklungel en ontelbare politieke spelletjes. Nu het belangrijke werk moet gebeuren, beweert men geen tijd te hebben en vraagt men volmachten. Voor tijdgebrek zou men tot op zekere hoogte misschien begrip kunnen hebben. Ik zal proberen aan te tonen dat zulks helemaal niet het geval is.

Mijnheer de voorzitter, in de eerste plaats wil ik aantonen dat ten onrechte een volmacht wordt gevraagd. U zult beweren dat wij destijds, ondanks het robuuste oppositiewerk van de heer De Croo en vele anderen, met de meerderheid ook volmachten hebben gevraagd. Gezien de financiële en budgettaire crisis was dat volgens ons noodzakelijk. Wij denken dan aan de Maastrichtnorm en andere zeer gewichtige zaken. De toekenning van deze volmachten werd

directives européennes d'ici à mars 2003 et se demande comment elle fera pour y parvenir.

Elle me fait penser à une enseignante qui aurait passé toute l'année scolaire à recouvrir des livres alors que le directeur, Monsieur Verhofstadt, se chargeait de maintenir l'ordre dans la classe, et qui se rend compte qu'elle avait aussi un programme à respecter juste avant les grandes vacances et ne trouve rien de mieux, en guise de solution, que de renvoyer tous les élèves chez eux. La ministre demande au Parlement de ne pas s'immiscer dans cet important dossier. Elle a laissé passer trois ans et comprend tout à coup qu'elle n'a plus assez de temps.

Ce qui importe, c'est que la coalition réclame erronément les pleins pouvoirs. Sans doute l'arc-en-ciel arguera-t-il que, par le passé, nous avons également demandé les pleins pouvoirs mais ce serait oublier nous avons toujours recueilli à cette occasion l'avis de constitutionnalistes. Selon ces experts, l'octroi de pleins pouvoirs est subordonné à quatre conditions.

Les pleins pouvoirs peuvent être octroyés dans des situations de crises exceptionnelles, pour une période limitée, si leur objectif et leurs modalités sont clairement définis et pour autant que la Constitution soit respectée en toutes circonstances.

La dernière condition est assurément remplie mais qu'en est-il des trois autres?

S'agit-il d'une situation de crise exceptionnelle? Dans l'affirmative, qui donc en est responsable sinon ceux qui ont laissé aller les choses pendant trois ans? Serait-ce une question de célérité? Le Conseil des ministres avait adopté votre texte dès le 8 juin, vous

trouwens getoetst door eminente professoren als professor Velaerts en Alen, die er boeken over hebben geschreven. Deze gerenommeerde constitutionalisten beweerden dat een parlement aan de regering volmachten kan geven wanneer voldaan wordt aan vier voorwaarden. De heer Coveliers kent die veel beter dan ik. Voor hem is het slechts een opfrissing.

De eerste voorwaarde is dat het moet gaan om uitzonderlijke crisisonstandigheden. De tweede voorwaarde is dat het om een zeer beperkte periode gaat. De derde voorwaarde is dat de oogmerken en de doeleinden van de volmachten nauwkeurig omschreven moeten zijn. De laatste voorwaarde is dat de Grondwet en de bevoegdheden van de respectievelijke bestuursniveaus moeten worden gerespecteerd.

Aan de laatste voorwaarde is voldaan. Daar is geen probleem. Laten wij even stilstaan bij de andere drie voorwaarden. Is daaraan voldaan om voor dit artikel een volmacht te vragen? Zijn er momenteel uitzonderlijke crisisonstandigheden op het vlak van de toepassing van de Europese richtlijnen op de NMBS? Ik vraag aan de meerderheid aan te tonen dat er werkelijk een crisissituatie heerst waardoor u niet anders kunt dan aan de regering die volmacht te geven. Ik wacht op dat bewijsmateriaal. Waarschijnlijk wordt dat door mevrouw Coenen of anderen straks geleverd.

Als er dan al een crisis zou zijn, dan stel ik u de vraag wie die crisis georganiseerd heeft. Hoe komt het dat er eventueel een crisis is? Dat komt gewoon omdat men drie jaar lang geklungeld en geprutst heeft en niet gedaan heeft wat men moest doen. Die richtlijn is van februari 2001. Men heeft zich beziggehouden met van alles en nog wat, maar niet met wat men moest doen. Als er al een crisis zou zijn, dan hebt u ze zelf georganiseerd.

Volgens mij is het dus niet omdat er een crisis is. Was het dan omdat het snel moest gaan? Dat zou kunnen. Wij stellen echter vast dat op het ogenblik waarop wij ons uitputten om aan de meerderheid aan te tonen dat er eigenlijk ten onrechte een volmacht wordt gevraagd – begin juni – wij in de krant moeten lezen dat de Ministerraad op 8 juni een nota heeft goedgekeurd over de implementering van de Europese richtlijnen. Een gunstige wind heeft die nota bij ons gebracht. In de nota goedgekeurd door de Ministerraad van 8 juni lezen wij letterlijk: “De Ministerraad stemt in met de inhoud van deze nota en machtigt de vice-eerste minister en minister van Mobiliteit en Vervoer om de reglementaire en wetteksten die nodig zijn voor de uitvoering van deze nota voor het begin van de parlementaire vakantie van 2002 aan de Raad van State voor te leggen”. Voor het parlementair reces zouden dus alle teksten en ontwerpen aan de Raad van State moeten worden voorgelegd. Dat heeft de Ministerraad op 8 juni beslist. Waarom vraagt men nog een volmacht als alles op 8 juni klaar is om naar de Raad van State te worden gestuurd? Als men die teksten hier onmiddellijk indient, kunnen de verschillende teksten in november goedgekeurd zijn en kan alles rond zijn voor maart 2003. Ook de verklaring dat men sneller wil gaan is dus een vals argument.

Een tweede voorwaarde die de professoren stellen om het Parlement het recht of de kans – noem het zoals u wilt – te geven om de regering een volmacht te geven is dat dit voor een zeer beperkte

permettant de soumettre ce texte de loi au Conseil d'Etat avant les vacances parlementaires. Pourquoi vous fallait-il encore une délégation de pouvoirs?

Par ailleurs, on entend généralement par période limitée un terme de six mois. Mais vous en demandez neuf! Or, la directive européenne devrait entrer en vigueur en mars 2003. Vous n'avez donc nul besoin de pleins pouvoirs.

Enfin, l'objectif et les modalités de ce blanc-seing ne sont pas clairement définis.

Quelle est la vraie raison de cette demande? La vraie raison, c'est l'absence de tout accord au sein du gouvernement. Vous souhaitez dès lors soustraire ce débat au Parlement. M. Leterme a tenté de vous contraindre de présenter la note du 8 juin au Parlement mais vous n'avez accédé à sa demande que lorsque le président de la Chambre en personne l'a adressée au premier ministre.

periode moet zijn. Als men de geschiedenis bekijkt, is de gemiddelde termijn van een volmacht zes maanden. Hier vraagt mevrouw Durant ineens een volmacht voor negen maanden, tot maart volgend jaar. In maart 2003 moet de implementatie een feit zijn. De verschillende instanties moeten dan opgericht zijn en werken. Men heeft dan geen volmachten meer nodig. Het werk moet veel vroeger gebeuren om daarna de verschillende instanties op te richten en ze in werking te laten treden. Die termijn van negen maanden is veel te lang en stemt ook niet overeen met de tweede voorwaarde die de grondwetspecialisten stellen.

De derde voorwaarde is dat volmachten kunnen worden toegekend wanneer de oogmerken en de doeleinden van de volmachten nauwkeurig omschreven zijn. Dat veronderstelt dat in de motivering van dit artikel zeer nauwkeurig gezegd wordt waarom men de volmachten vraagt. Dat is een vereiste. Welnu, dat staat daar niet in. Ik geef slechts één voorbeeld. In de Europese richtlijn staat dat er een oplossing moet zijn voor de historische schulden van de NMBS. Gaat de regering die schulden nu overnemen of niet? Ik heb achteraf in de kranten gelezen dat daarover gepraat wordt en dat er een mogelijkheid is. In de motivering voor het indienen van artikel 142 vindt men daar echter geen woord over terug. Het mag dus duidelijk zijn dat op basis van deze grondwetspecialisten ten onrechte een volmacht zou worden gegeven door de meerderheid. Dit voldoet niet aan drie van de vier voorwaarden die algemeen worden gesteld als men de regering een volmacht wenst te geven.

Wat is dan de echte reden waarom men deze volmacht vraagt? De mensen die onze commissie volgen en de materie kennen weten perfect wat de echte reden is. De echte reden is dat men daar binnen de regering geen akkoord over heeft. Men wenst dit belangrijke debat dus weg te houden uit het Parlement. Dat moet worden teruggeduwd naar een nachtelijk beraad in de Lambermontstraat omdat men daar binnen de regering geen akkoord over heeft.

De liberalen willen liever vandaag dan morgen een volledige splitsing tussen infrastructuur en exploitatie terwijl de socialisten van noord en zuid de eenheid van het bedrijf in stand willen houden. Dit is maar een voorbeeld en zo zijn er tientallen voorbeelden te geven van het feit dat men het niet eens is over wat men wil doen met de herstructurering van de NMBS.

Mevrouw Durant, het was zelfs zo erg dat de heer Letermé in zijn gekende, vasthoudende stijl heeft geprobeerd die nota van 8 juni vast te krijgen. De voorzitter van deze Kamer, de heer De Croo – ere wie ere toekomt -, heeft op 21 juni 2002 een brief geschreven naar de eerste minister waarin hij meedeelde dat hij van mening was dat een ordentelijke bespreking van artikel 142 veronderstelde dat die nota aan het Parlement werd overgezonden. Dit is vrij logisch, maar mevrouw Durant weigerde het elke keer op herhaalde vragen van de heer Letermé.

01.34 Jan Mortelmans (VLAAMS BLOK): Mijnheer Ansoms, ik wil geen afbreuk doen aan de verdienste van de voorzitter van deze Kamer, maar het was wel degelijk uw eigen fractievoorzitter én de voorzitter van de commissie voor de Infrastructuur die erop hebben aangedrongen om die nota aan de Kamer te bezorgen.

01.34 Jan Mortelmans (VLAAMS BLOK): Ce n'était pas uniquement à la demande du président de la Chambre mais également à celle du chef de groupe et du président de la commission de

l'Infrastructure.

01.35 Jos Ansoms (CD&V): Ik leer hier enkel uit dat noch u, noch de heer Leterme zoveel invloed heeft als de voorzitter van deze Kamer.

01.36 Minister Isabelle Durant: Mijnheer Ansoms, ik wil alleen maar zeggen dat we het tijdens de eerste discussies in de commissie over dit artikel vooral hadden over de procedure. Er werden aanvankelijk absoluut geen vragen gesteld over de inhoud en de intenties van de regering. Ik heb er absoluut geen probleem mee om die nota te geven. Ik heb dit ook gedaan. Het was toch normaal dat ik zou beginnen met een verklaring over mijn intenties en de bedoelingen van de regering. Ik vond het normaal dat eerst die verklaring werd gegeven. Ik was enigszins verbaasd over het feit dat ik geen vragen kreeg over de inhoud. Er werd veel gediscussieerd over de procedure, maar er werden weinig vragen gesteld over de intenties. Ik denk daarbij onder andere aan de regulator, de tarificatie-organen, enzovoort. U vindt dit allemaal terug in die nota. Ik heb niets meer te zeggen want die nota is volledig.

01.36 Isabelle Durant, ministre: Les innombrables discussions qui se sont déroulées en commission portaient toujours sur des questions de procédure, pratiquement jamais sur le fond. Je n'avais aucun problème à transmettre la note.

01.37 Yves Leterme (CD&V): Mevrouw de minister, ik vind het toch wel getuigen van lef als u zegt dat er geen inhoudelijk debat werd gevoerd. U was het immers die weigerde om uw beleidsvisie op de implementatie van de richtlijnen 12, 13 en 14/2001 kond te doen aan de commissie. U vroeg een volmacht zonder ook maar enig woord van uitleg te geven over de wijze waarop u dit zag. Achter de rug van het Parlement werd ondertussen het document klaargestoomd en aan de Ministerraad voorgelegd. Ik wil verwijzen naar het verslag om erop te wijzen dat ik wel degelijk inhoudelijke opmerkingen heb gemaakt. Bovendien heb ik verschillende keren gevraagd of u bereid was om ons het document te laten bezorgen. U hebt dit pertinent geweigerd. Voor een minister in het algemeen, maar voor een groene minister in het bijzonder is dit toch wel grensverleggend qua gebrek aan respect voor de normale werking van de instellingen. Dit is eigenlijk ook het bewijs van het eigen falen.

01.37 Yves Leterme (CD&V): Vous faites à présent comme si nous ne voulions pas d'un débat de fond. Vous avez du culot! Vous ne souhaitez pas exposer votre vision politique, vous demandiez seulement un blanc-seing, vous avez refusé de transmettre la note alors que vous teniez ce document prêt derrière le dos du Parlement. Cela témoigne véritablement d'un manque de respect sans bornes pour le Parlement et c'est un échec personnel évident.

Drie jaar hebt u de volle bevoegdheid met een quasi tweederde kamerbrede meerderheid. Toch slaagt u er niet in om de richtlijnen die in 2001 werden vastgelegd en die pas op 15 maart 2003 in wetgeving omgezet moeten zijn, behoorlijk af te werken. U concentreert zich op een wetsontwerp dat een lijdensweg van een jaar doormaakt in Kamer en Senaat. Voor de aanduiding van een gedelegeerd bestuurder duurt het nog veel langer. U gaat dan nog zeggen dat wij eigenlijk geen inhoudelijk debat hebben kunnen voeren. Alstublieft zeg!

01.38 Marie-Thérèse Coenen (ECOLO-AGALEV): Monsieur le président, je trouve que l'on réécrit bien vite l'histoire dans cette assemblée entre une commission et la séance plénière. Il y a eu discussion au sein de la commission pour savoir si la ministre pouvait déjà répondre sur le fond. Mme Brepoels elle-même a fait remarquer que c'était d'abord les parlementaires qui devaient exposer l'ensemble de leurs questions et leur présentation. J'ajoute que quand la ministre a parlé, il n'y avait pratiquement plus personne

01.38 Marie-Thérèse Coenen (ECOLO-AGALEV): U herschrijft de geschiedenis! In werkelijkheid heeft men in de commissie gediscussieerd over de vraag of de minister een antwoord over de inhoud moest verstrekken, en mevrouw Brepoels heeft gezegd

en commission. Tout le monde s'en désintéressait magnifiquement. Je dois avouer que c'est un peu vite réécrire l'histoire de dire que la ministre refusait de donner son point de vue. Mme Brepoels lui a demandé ses notes et la ministre a répondu qu'elle ne les donnait pas parce qu'elle n'avait pas encore fait son exposé général.

dat alle parlamentsleden eerst hun betoog moesten houden. Toen de minister het woord nam, luisterde er niemand. Mevrouw Brepoels vroeg dat de minister haar notities ter beschikking zou stellen, maar de minister weigerde omdat zij haar algemene uiteenzetting nog niet had gehouden.

01.39 Jos Ansoms (CD&V): Mijnheer de voorzitter, om uit de welles-nietes-situatie te geraken, zal ik eenvoudig de brief voorlezen die door de Kamervoorzitter tot de eerste minister werd gericht. Dan is er geen discussie meer mogelijk. Ik lees u dit letterlijk voor: "Mijnheer de eerste minister, mag ik u verzoeken op aandringen van de voorzitter van de commissie Infrastructuur en de voorzitter van de CD&V-fractie het ontwerpmodel van de omzetting van de Europese richtlijnen betreffende de liberalisering van het vrachtvervoer op het spoor, door de regering op 7 juli goedgekeurd, aan de Kamer te willen mededelen voor de eindstemming in plenum van de programmawet. Tijdens de bespreking in voornoemde commissie van artikel 142 van de programmawet die de omzetting bij koninklijk besluit mogelijk moet maken, werd de mededeling gevraagd, maar minister Durant weigerde hierop in te gaan". Dat is geschreven door de Kamervoorzitter aan de eerste minister. Op basis van die brief die de eerste minister heeft doorgestuurd naar de vice-eerste minister, heeft de vice-eerste minister op 3 juli 2002 een briefje geschreven aan de heer De Croo, waaraan dus de beslissing van 8 juni of 7 juni 2002 vasthangt. Zo is het gebeurd. Ik dank de voorzitter voor zijn ingreep, zodat wij minstens over de tekst van de nota van de Ministerraad beschikken voor de eindstemming.

01.39 Jos Ansoms (CD&V): Dans la lettre du président de la Chambre je lis noir sur blanc qu'il demande au premier ministre de transmettre la note avant le vote final sur la loi-programme en séance plénière. Il a reçu la réponse le 3 juillet, avec en annexe la note du 8 juin.

Pourquoi le ministre a-t-il voulu exclure le Parlement du débat? Le lien avec l'incidence des directives européennes sur le contrat de gestion est évident.

Ainsi, en application de la directive 14, le gestionnaire de l'infrastructure est habilité à attribuer les créneaux en matière de transport de marchandises, de voyageurs et de transport international. Dans ces conditions, la SNCB peut-elle encore conclure un contrat de gestion à propos de cette matière?

Le même problème se pose en ce qui concerne la ponctualité des trains. La SNCB peut-elle encore insérer dans le contrat de gestion des engagements à ce sujet?

Il est nécessaire d'accroître la capacité, ce qui n'est pas sans conséquence sur le plan des investissements. Abandonnerons-nous entièrement cette tâche au gouvernement? Alors que les directives européennes produiront, après leur transposition, des effets considérables à partir du mois de mars de l'an prochain, elles ne sont pas présentées au Parlement, car le PS s'y oppose. On n'insistera toutefois jamais assez sur l'importance capitale de ces mesures dont chacun subira

Welk soort debat wordt hier nu eigenlijk uit dit debat weggehouden? Ik wil daar een paar voorbeelden van geven. Het is absoluut essentieel dat er een parlementair debat plaatsvindt over de toepassing van deze richtlijnen. Die hebben namelijk alles te maken met het beheerscontract waarnaar men al zo lang uitkijkt. Dat heeft ook alles te maken met het investeringsprogramma. Ik geef twee voorbeelden. Wat staat er in richtlijn 14? In richtlijn 14 zegt men dat vanaf 15 maart 2003 de infrastructuurbeheerder of de toewijzende instantie indien de infrastructuurbeheerder ook spoorvervoerdiensten levert zoals bij ons, de slots toewijzen. Dat geldt niet alleen voor het goederenvervoer, maar ook voor het internationaal en binnenlands reizigersverkeer. Het is op basis van alle aanvragen voor slots dat heel de dienstregeling wordt opgesteld op een billijke, niet discriminerende wijze. Elk jaar moet er een aanpassing van de dienstregeling komen, die ingaat op de laatste zaterdag van de maand mei. Dat staat er in die passage. Dat is natuurlijk ontzaglijk belangrijk voor het beheerscontract! Gaat de NMBS samen met de regering nog wel een beheerscontract kunnen afsluiten zonder die instantie? Andere lidstaten en andere bedrijven zullen slots aanvragen voor die infrastructuur, met goederen. Wie gaat erover beslissen wie wel door mag en wie niet? Dat omzetten in een beheerscontract, is van immens groot belang. Dat wordt allemaal buiten dit halfroond gehouden.

Hetzelfde geldt voor de stiptheid van de treinen. Gaat men in een

beheerscontract nog kunnen schrijven dat 95% van de treinen op tijd moet rijden? Immers, vertragingen zijn dan misschien niet te wijten aan de NMBS, maar aan andere bedrijven die daar ook over rijden, die vertraging hebben en dus ook vertraging veroorzaken voor de treinen van de NMBS. Ga zo maar door. Ik geef maar een paar voorbeelden hoe belangrijk dit allemaal is en dat wordt hier allemaal weg gehouden. Hetzelfde geldt voor het investeringsprogramma. Wat als er een overbelasting van de infrastructuur is, of capaciteitsproblemen? Dan zal men bijkomende capaciteit moeten uitbouwen. Dat zal zeker leiden tot gevolgen voor het investeringsprogramma dat werd goedgekeurd bij wet, bij decreet of, in Brussel, bij ordonnantie. Hoe zal dat allemaal worden geregeld? Moeten wij dat allemaal aan de regering overlaten? Zult u niks te zeggen willen hebben over welke prioriteiten er worden gesteld?

Waar moet de capaciteitsuitbreiding doorgevoerd worden? Dit alles werd reeds vastgelegd – verankerd door de PS – in een wet die vanaf maart 2003 zeer grote gevolgen zal hebben.

Hetzelfde geldt voor de HST. Door deze richtlijn is het mogelijk dat, indien het technisch kan en indien zulks geen schade veroorzaakt, vanaf maart 2003 andere treinen dan de HST-treinen rijden over de HST-infrastructuur. De HST-lijnen van de Franse grens tot in Brussel en van Luik tot aan de Duitse grens kunnen vanaf volgend jaar gemengde lijnen worden, alhoewel zuiver betaald met geld van de NMBS. De HST-investeringen op Vlaams grondgebied betreffen allemaal gemengde projecten waarvan de kosten reeds voor de helft betaald werden door Vlaanderen. Aanvaardt u zomaar dat op deze HST-infrastructuur binnenlandse treinen rijden, terwijl de volledige financiering betaald werd door de NMBS en niet door de 40%-sleutel van Wallonië? Zult u dit zomaar zonder enige discussie laten voorbijgaan? Daar moeten toch fundamentele besprekingen over gevoerd worden want de gevolgen zijn zeer belangrijk, zowel voor het investeringsplan als voor de financiering ervan. Ik zeg dus duidelijk dat dit wettelijk vastgelegde investeringsprogramma geen stand kan houden vanaf maart volgend jaar. Deze twee voorbeelden, met name de mogelijke capaciteitsuitbreidingen en het in gebruik nemen van de HST-infrastructuur tonen dit aan. Deze situatie is niet houdbaar en er moet niet alleen grondig gesproken worden over de plaats van de capaciteitsuitbreiding, maar vooral ook over de aanrekening van de kosten. Indien immers binnenlandse treinen rijden over de zuivere HST-infrastructuur in Wallonië moet 50% van de kosten aangerekend worden op de 40%-investeringsleutel en dit met terugwerkende kracht.

Dit zijn maar twee voorbeelden waaruit mag blijken hoe belangrijk deze zaak is. Dit hoort niet thuis in de Lambermontstraat. De regering wenst dit hier echter niet aan bod te laten komen en wil alle moeilijke zaken onderling oplossen, zonder parlementaire controle. Dit wordt allemaal nog verergerd door een beschamende vertoning waarbij men beloftes doet inzake schuldovername, dubbeldektreinen, tariefmaatregelen en regionalisering. Men heeft gedurende drie jaar geklungeld en nu moet men volmachten vragen voor de herstructurering, opgelegd door de Europese richtlijnen. Men probeert dit weg te houden van de publieke opinie. Vooral de SP.A is zeer sterk in het spreken over tariefverlagingen, zelfs bij monde van de vice-eerste minister en minister van Begroting, waar hij het heeft over de regionalisering van de NMBS.

les conséquences.

A titre d'exemple, considérons les lignes TGV. A partir du mois de mars de l'an prochain, d'autres trains seraient autorisés à les emprunter. Voilà qui n'est pas évident, dans la mesure où l'ensemble de l'infrastructure est financée par la SNCB. Devons-nous accepter, sans débat, que les lignes TGV deviennent des lignes mixtes? Si cela se produit, le plan d'investissement ne résisterait pas à cette nouvelle réalité. Une discussion fondamentale s'impose. Il faut que cinquante pour cent des coûts soient imputés avec effet rétroactif sur quarante pour cent de la clef d'investissement. Le gouvernement veut mener cette discussion en dehors du Parlement. Ce n'est pas sérieux. Le gouvernement se livre ainsi à un spectacle honteux.

Cela fait trois ans déjà que le gouvernement dissimule sa maladresse derrière de grandes promesses. L'opinion publique est manipulée et l'attention est détournée avec succès du fait que le gouvernement n'obtient en réalité aucun résultat. Songeons, par exemple, à la nomination de M. Vinck. Cette désignation constitue, certes, un événement réjouissant pour la SNCB. Mais, franchement, que penser de la manière dont elle a eu lieu? Il est reproché au CD&V de ne pas mener une opposition constructive, mais c'est précisément nous qui avons déposé des amendements visant à faciliter l'arrivée de M. Vinck.

Dit kan toch niet, dit is niet ernstig meer. Neem nu de nieuwe paars-groene beloftes. Waartoe dienen zij? Zij dienen gewoon om de aandacht af te leiden van het verdere geklungel. De vaudeville rond de aanstelling van de heer Vinck hoef ik hier niet meer te citeren. Dat hoofdstuk is trouwens nog niet afgesloten en het zal zeker terug op de agenda komen.

Onze fractieleider Yves Leterme heeft gezegd dat wij positief staan tegenover de aanduiding van de heer Vinck en, in tegenstelling tot de beweringen van de heer Coveliers die zegt dat wij geen constructieve oppositie voeren, hebben wij amendementen ingediend om het werk van de heer Vinck te vergemakkelijken. Wij zullen deze amendementen op een constructieve manier indienen zodat de vraag van de heer Vinck om beter te kunnen werken, positief beantwoord wordt.

De **voorzitter**: Mijnheer Ansoms, u moet besluiten. U hebt uw spreektijd van 30 minuten al overschreden.

01.40 Jos Ansoms (CD&V): Ik ben een paar keer onderbroken geweest. Dat was trouwens ook interessant.

De **voorzitter**: Ik heb daarmee rekening gehouden. U mag het nakijken. Wilt u besluiten?

01.41 Jos Ansoms (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik wil nog kort iets zeggen over de schuldovername.

Eindelijk begint men nu – wat wij al drie jaar vragen – over de schuldovername. Dat had bij het begin van deze legislatuur moeten gebeuren. Toen heeft deze regering massaal geld ontvangen. Ik kijk naar de heer Vanhoutte, die vanuit zijn fractie herhaaldelijk op de regeringstafel heeft geslagen en heeft gevraagd om het binnenstromende geld – 12 miljard euro meerontvangsten gedurende de eerste twee jaar – voor een deel in de mobiliteit en het spoor te investeren, maar u hebt geen frank gekregen. Nu, op het einde van de legislatuur, gaat men over schuldovername spreken.

Wat betekent schuldovername als men het investeringsprogramma niet zou wijzigen? Dat is dweilen met de kraan open, want als het investeringsprogramma 2012 overeind blijft, zal – op het moment dat men een beetje van de historische schuld wegneemt – zal de schuld zich terug opstapelen. Dit zal geen enkel gevolg hebben.

Hetzelfde geldt voor de dubbeldekkers van de heer Vande Lanotte. Hij spreekt over 100 bijkomende dubbeldektreinen bij de 200 die de vorige regering al heeft besteld. Die treinen worden weldra geleverd en mevrouw Durant zal ons in oktober allemaal uitnodigen om de eerste dubbeldekkers mee in ontvangst te nemen. Ik denk wel dat zij dat zal doen. Er komen 100 dubbeldekkers bij. Dat is voor mij geen probleem, maar de overheid moet ze wel betalen. Men mag niet zeggen dat de NMBS die treinen moet leasen en dat zij die zelf moet betalen, want dan zal de kostprijs tot 170 miljoen euro oplopen. Ik vrees een beetje dat minister Vande Lanotte het spel op die manier zal spelen. Mijnheer Schalk, u zult dan samen met mij tegen de heer Vande Lanotte zeggen dat zo iets niet kan. Als er 100 dubbeldekkers moeten bijkomen, dan moeten die door de regering en niet door een leasingoperatie van de NMBS worden gefinancierd.

01.41 Jos Ansoms (CD&V): En ce qui concerne la reprise de la dette, il apparaît très clairement que le gouvernement présente son projet beaucoup trop tard. Cette reprise aurait dû avoir lieu au début de la législature. A l'époque, 12 millions d'euros supplémentaires étaient venus gonfler les caisses de l'Etat. La mobilité n'a pas bénéficié d'un seul euro. La formule de reprise de la dette choisie aujourd'hui par le gouvernement équivaut à un emplâtre sur une jambe de bois.

Le gouvernement annonce en outre que 100 trains à double étage seront ajoutés à ceux qui avaient été commandés par le gouvernement précédent. C'est fort bien, mais je crains que le gouvernement attende de la SNCB qu'elle débourse elle-même les 170 millions d'euros par le biais de contrats de leasing. C'est le gouvernement qui doit payer ces trains.

Ik heb nog niet gesproken over tariefmaatregelen, over de regionalisering enzovoort.

De **voorzitter**: Neen, mijnheer Ansoms, u gaat twee speeches houden.

01.42 Jos Ansoms (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik kan ook alles terug herhalen bij de artikelsgewijze bespreking.

De **voorzitter**: Dan krijgt u maar 5 minuten spreektijd. Nu hebt u al 35 minuten gesproken.

01.43 Jos Ansoms (CD&V): Ik heb 5 amendementen ingediend waarover ik elke keer 5 minuten mag spreken.

De **voorzitter**: U hebt dat slim berekend.

01.44 Jos Ansoms (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik sluit mijn betoog af met de regionalisering. Daarover moet ik toch iets zeggen, omdat dat punt ineens naar boven is gekomen. Men ging regionaliseren. Ik was stomverbaasd dat minister Vande Lanotte dat ook vertelde. Dat de heer Stevaert of zelfs de heer Dewael zo iets vertelt, verbaast mij niet.

Wat betekent regionaliseren? Ik kreeg vorige week een telefoon van een journalist van La Libre Belgique, die mij vroeg wat de Vlamingen met regionaliseren bedoelen. Ik vroeg haar waarom zij daarvoor naar mij telefoneerde. Zij moest dat toch aan de heer Stevaert, de heer Dewael of à la limite aan de heer Vande Lanotte vragen? Die lieve dame vertelde mij dat zij naar hen had getelefoneerd, maar zij gaven niet thuis. Noch de heer Dewael, noch de heer Stevaert, noch de heer Vande Lanotte wilde die journalist van La Libre Belgique vertellen wat zij onder regionalisering verstonden. Daarom belde zij maar naar de CD&V, de enige Vlaamse partij. Als het echt over Vlaamse belangen gaat, belt men naar de CD&V om te weten wat er onder regionalisering wordt verstaan. Ik heb dat niet verteld, hoewel wij zeer duidelijk weten wat wij daaronder verstaan. Ik wil alleen maar aantonen dat dit gewoon flauwekul is. Op de momenten dat het moest gebeuren – bij de opstelling van een Vlaams-vijandig investeringsprogramma – gaf de Vlaamse meerderheid en de heer Vande Lanotte niet thuis. Nu, als men de aandacht wil afleiden van de vaudeville, het geklungel en gepruts neemt men de vlucht vooruit en wil men alles met een zogenaamde regionalisering oplossen. De ministers die deze uitspraken doen, weten zelf niet wat zij daarmee bedoelen. Als dat de illustratie mag zijn van de wijze waarop het beleid ten aanzien van de NMBS wordt gevoerd, dan is het een zeer droevige zaak. Ik denk dat de publieke opinie dat allang heeft gezien en dat volgend jaar de publieke opinie de paars-groene regering bij de verkiezingen zal afrekenen op dit gestuntel. Wij zijn er honderd procent zeker van dat het oordeel van de kiezer totaal negatief zal zijn.

01.45 Jan Mortelmans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik kan zeer bondig zijn, want collega Ansoms heeft veel gras voor mijn voeten weggemaaid.

Mevrouw de minister, collega's, over het gebruik van volmachten door deze regering om een reeks Europese richtlijnen om te zetten in

01.44 Jos Ansoms (CD&V): La régionalisation, elle aussi, nous a été annoncée par voie de presse. Même le ministre Vande Lanotte s'exprime sur cette question. Mais aucune excellence n'est en mesure de définir le concept ni d'indiquer, ne fût-ce que partiellement, la voie que prend cette régionalisation. Cela n'a aucun sens. Les ministres ne savent pas eux-mêmes ce qu'ils veulent. Je suis pleinement convaincu que l'opinion publique n'est pas dupe face aux agissements du gouvernement. La sanction de l'électeur sera foudroyante. (*Applaudissements sur les bancs du CD&V*)

01.45 Jan Mortelmans (VLAAMS BLOK): Je n'ai pratiquement rien à ajouter à ce que Monsieur Ansoms vient de dire. Je souhaite toutefois m'exprimer sur le recours par le gouvernement aux

Belgische wetgeving werd vanmorgen tijdens de algemene bespreking reeds uitgeweid door collega Leterme. Onder meer ook collega Ansoms heeft dat gedaan tijdens de bespreking in de commissie de voorbije weken en zonet nog in de plenumvergadering.

Mevrouw de minister, reeds drie jaar wacht het Parlement vruchteloos op ernstige wetgevende initiatieven inzake het vervoers- en mobiliteitsbeleid. De minister moet nu niet zeggen dat de hervorming van de NMBS als een ernstig wetgevend initiatief mag worden beschouwd. Inmiddels weet immers iedereen in dit land welke vaudeville het hele NMBS-avontuur is geworden, avontuur dat trouwens nog niet ten einde is. Dit debat zal in de komende weken en maanden zeker opnieuw worden gevoerd. De huidige constructie inzake de benoeming van een nieuwe spoorbaas zal vroeg of laat tot ernstige problemen leiden.

De regering is er dus niet in geslaagd ernstig wetgevend werk op het terrein van mobiliteit en vervoer aan te bieden aan dit Parlement. Daarnaast worden belangrijke materies waarin wel stof tot discussie zit, in een programmawet verpakt bij wijze van volmacht. Dat is dus de realiteit van deze paars-groene regering op het vlak van mobiliteit en vervoer.

Mijnheer de voorzitter, vorige week werd nogmaals pijnlijk aangetoond dat ook op het vlak van de verkeersveiligheid het bijzonder droevig is gesteld, toen bleek dat pas na drie jaar een wetsontwerp inzake verkeersveiligheid al dan niet officieel ter griffie van de Kamer werd ingediend.

Inmiddels werden, week na week, maand na maand, tegenover de buitenwereld en in de pers ronkende verklaringen afgelegd over maatregelen die zullen worden getroffen. Het is in die Slangen-logica dat de burgers, de kiezers van dit land worden voorgelogen en dat de indruk wordt gewekt dat deze maatregelen, die misschien ooit in de verre toekomst zullen worden getroffen, al effectief in werking zijn getreden. Niets is natuurlijk minder waar.

Deze regering hangt ook inzake mobiliteit en vervoer aaneen van de beloften en van de Slangen-speak, maar voor het overige is het droefenis alom.

Ik kom niet terug op de analyse die collega Ansoms heeft gemaakt met betrekking tot de omstandigheden om volmachten te kunnen verlenen, volmachten die in feite reeds genomen waren in de Ministerraad nog voor ze ter sprake kwamen in dit Parlement.

Alleszins was de conclusie van collega Ansoms – overigens volkomen terecht – dat de voorwaarden niet waren vervuld om van volmachten gebruik te maken. Er was geen crisissituatie, hoewel de NMBS zich wel degelijk in een crisissituatie bevindt. Dat heeft echter alles te maken met het feit dat de regering de zaken zelf heeft verprutst en niet met de beperking in de tijd, niet met het feit of duidelijk is omschreven wat al dan niet zal worden gewijzigd. Het was dus absoluut niet nodig om hiervoor volmachten te gebruiken.

Mijn heer de voorzitter, het gaat trouwens niet over de minste materies. De eerste richtlijn 2001/12 wijzigt richtlijn 91/440 betreffende de ontwikkeling van de spoorwegen in de

pouvoirs spéciaux dans le cadre de la transposition de la réglementation européenne en droit belge. Avec la réforme de la SNCB, le gouvernement s'est livré à un spectacle dont la recherche d'un nouveau patron pour le rail fut le clou. Le gouvernement n'est pas parvenu à fournir du travail législatif correct, que ce soit sur le plan de la mobilité ou de la sécurité routière. En revanche, par l'intermédiaire de la presse, il nous a abreuvés de déclarations ronflantes et de belles promesses. A chaque fois, on cherche à donner le sentiment que les mesures sont déjà entrées en vigueur. Voilà qui est profondément affligeant. Les pouvoirs spéciaux constituent la énième manifestation de la politique navrante mise en œuvre par le gouvernement. C'est ce dernier qui est lui-même responsable du gâchis. Les pleins pouvoirs ne sont d'ailleurs en aucun cas nécessaires. Il s'agit quand même de dossiers importants dont les conséquences sont considérables. Les directives sont adaptées dans la plus grande discrétion, comme si elles ne concernaient personne, alors que rien n'est moins vrai.

C'est ici que se trouve la clé du problème de la mobilité.

Dans cet hémicycle, la majorité arc-en-ciel ne semble pas comprendre que la SNCB est encore structurée de manière unitaire, mais devant la presse, elle n'a que cela à la bouche. Il y a évidemment la perspective des élections. Les socialistes, qui s'opposaient radicalement à une scission de la SNCB jusqu'il y a peu, commencent subitement à envisager cette possibilité. Mais quand cela devient sérieux, au Parlement, rien ne change. Une régionalisation est d'un intérêt capital pour toute mesure relative à la SNCB. Si les projets de la majorité arc-en-ciel dépassent le stade des bonnes

gemeenschappen.

Deze richtlijn wil de liberalisering van het goederenvervoer afdwingen. Richtlijn 13/2001 wijzigt richtlijn 9518 over de verlening van transportvergunningen aan spoorwegondernemingen. Richtlijn 2001/14 over de toewijzing van spoorweginfrastructuurcapaciteit en de heffing van rechten voor het gebruik van spoorweginfrastructuur alsmede inzake veiligheidscertificering is eveneens belangrijk en heeft zeker gevolgen voor het binnenlands reizigersverkeer.

Het is jammer dat dit debat niet werd gevoerd in dit Parlement. De heer Ansoms heeft terecht de redenen hiervoor aangehaald. Kan deze problematiek in bepaalde mate bijdragen tot het oplossen van het mobiliteitsvraagstuk waarmee we worden geconfronteerd?

Een heel belangrijke zaak, de unitaire structuur van de NMBS, wordt tijdens de parlementaire debatten niet aangekaart. Ik weet dat deze discussie niet uit het oog verloren wordt. Voor de publieke opinie, in de kranten en op televisie is het duidelijk dat de verkiezingen in aantocht zijn en dat de regionalisering van de NMBS wel aan de orde is. Plotseling zijn ook de socialisten hiervoor gewonnen. Een paar maanden geleden toen de verkiezingen nog wat verder af waren schreeuwden de socialisten in televisiedebatten nog moord en brand als het over de regionalisering van de spoorwegen ging. De treinen zouden stoppen aan de grenzen met Wallonië en Brussel. Waanzin natuurlijk! Ondertussen heeft de rede de bovenhand gehaald, althans in de media en voor de kiezers. In het Parlement waar de wetten worden gemaakt, is daarvan niets te merken.

Welke maatregelen men ook neemt om het treinverkeer op het juiste spoor te zetten, de regionalisering – voor het Vlaams Blok de totale splitsing – van de NMBS is van primordiaal belang. Men moet maar eens duidelijkheid scheppen. Als men het meent met de bewering dat de spoorwegen geregionaliseerd moeten worden, moet men daaraan de juiste conclusies verbinden. Deze conclusies moeten resulteren in wetgevend werk. Als Vlaanderen een eigen mobiliteitsbeleid wil kunnen voeren heeft het dringend nood aan deze regionalisering, aan de federalisering, aan de splitsing van de spoorwegen. Op die manier zouden de middelen veel hoger liggen dan in de verouderde, Vlaamsvijandige unitaire structuur waarmee we op dit ogenblik opgescheept zitten.

De maatregelen vervat in deze programmawet bevestigen andermaal de unitaire structuur. Ik zeg andermaal omdat in deze Kamer enige tijd geleden de wet inzake de hervorming van de structuur van de NMBS werd goedgekeurd. Deze wet was een bevestiging van de unitaire structuur. De goedkeuring van het investeringsprogramma was eveneens een bevestiging van de unitaire structuur. De bepalingen van de programmawet bevestigen de 60/40-verdeling en de keuze om infrastructuur én exploitatie in handen van de NMBS te laten.

Na de stoere verklaringen van verschillende excellenties al dan niet optredend in allerlei televisieprogramma's was het perfect mogelijk geweest om de regionalisering, de federalisering en zelfs de splitsing van de NMBS aan de orde te brengen en om te zetten in wetgevend werk in dit Parlement, de enige plaats waar stoere verklaringen op hun plaats zijn. Luister naar mijn woorden maar kijk niet naar mijn daden! Povere daden bovendien.

intentions, le gouvernement devra rapidement œuvrer à une scission. La Flandre en a un besoin urgent afin de pouvoir mener sa propre politique de mobilité, pour laquelle elle dispose de fonds bien plus importants que ceux disponibles aujourd'hui pour les chemins de fer en Flandre.

La loi relative à la réforme des structures de la SNCB, le programme d'investissement et la loi-programme confirment toutefois que la majorité se tient à la structure unitaire, à la clé de répartition 60/40 et à la liaison entre l'infrastructure et l'exploitation, toutes deux confiées à la SNCB, alors qu'une scission était possible et pouvait être organisée légalement.

Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, uiteraard kan het Vlaams Blok niet akkoord gaan met deze gang van zaken. Mijn fractie zal tegen deze programmawet stemmen, in het bijzonder maar niet alleen omwille van de bepalingen met betrekking tot de NMBS.

01.46 Marie-Thérèse Coenen (ECOLO-AGALEV): Monsieur le président, madame la ministre, chers collègues, j'ai trois remarques à adresser à M. Ansoms.

D'abord, monsieur Ansoms, vous m'épatez toujours par vos talents de conteur, par votre imagination féconde. Vous êtes même capable d'inventer les scénarii futurs. A vous écouter, on devient même passionné et on trouve que vous racontez de bien belles histoires! Toutefois, je ne vous fais absolument pas confiance comme historien. Je me permets donc de prendre une certaine distance par rapport à la belle histoire aux nombreux épisodes que vous venez de nous raconter.

Ensuite, monsieur Ansoms, vous m'impressionnez toujours par l'information que vous obtenez. Vous n'êtes pas dans la majorité mais je me rends compte, d'après les renseignements que vous recevez, que vous n'avez pas perdu tous vos relais au sein de l'administration et ailleurs, relais qui continuent à vous informer de tous les projets en cours. On se rend ainsi compte que l'Etat CVP est quelque chose d'important, ce que je respecte bien entendu.

01.47 Yves Leterme (CD&V): (...)

01.48 Marie-Thérèse Coenen (ECOLO-AGALEV): Absolument pas, monsieur Leterme, vous savez bien qu'en commission, nous travaillons souvent de concert.

Enfin, monsieur Ansoms, vous nous dites que nous avons perdu beaucoup de temps. Je vais vous renvoyer la remarque. J'ai l'impression que le conseil d'administration de la SNCB a peut-être aussi perdu beaucoup de temps et d'heures de travail, de discussions et de négociations avec ABX, par exemple. La SNCB pouvait peut-être aussi faire des choix beaucoup plus pertinents, à un moment donné, en termes d'utilisation de son temps, de son énergie et de son argent. Nous ne sommes pas là pour polémiquer sur ce qu'on aurait pu ou dû faire.

Ici, il y a deux articles qui sont importants, je le reconnais.

01.49 Jos Ansoms (CD&V): Mevrouw Coenen, u verwijst naar ABX, maar ik weet niet wat u daarmee bedoelt. Ik stel vast dat deze regering aan de heer Schoupe heeft gevraagd ABX te leiden en tot een Europees bedrijf uit te bouwen. Daarom zie ik niet goed in waarom u mij verwijt dat de NMBS veel tijd zou hebben verloren aan Schoupe-ABX. De regering heeft immers zelf aan de heer Schoupe gevraagd ABX voort te leiden. Dat is echter niet het belangrijkste.

Uw tweede punt verrast mij vanwege een groene politica. Schijnbaar betreurt u het dat parlementsleden de moeite doen zich te

01.46 Marie-Thérèse Coenen (ECOLO-AGALEV): Meneer Ansoms, uw verteltalent is verbluffend. U bent zelfs in staat meeslepende futuristische scenario's te bedenken. Maar als historicus heb ik niet het minste vertrouwen in u. Uw informatie maakt indruk op mij: u hebt nog niet al uw contactpersonen verloren. De CVP-staat is inderdaad nog sterk aanwezig.

01.48 Marie-Thérèse Coenen (ECOLO-AGALEV): De raad van bestuur van de NMBS heeft met ABX veel tijd verloren. Hij had interessantere keuzes kunnen maken.

01.31 Jos Ansoms (CD&V): Le gouvernement a demandé à M. Schoupe de diriger ABX. Je ne comprends dès lors pas pourquoi Mme Coenen insinue que le gouvernement aurait perdu beaucoup de temps avec M. Schoupe et ABX.

Il semble en outre que Mme Coenen regrette que certains

informereren. U betreurt het dat leden van het Parlement kennis hebben van onder meer die nota's. U zou blij moeten zijn dat er parlementsleden zijn die de moeite doen zich te informereren om het parlementair debat zo goed mogelijk te voeden. In zeer moeilijke omstandigheden proberen wij onze rol te spelen. Daarvoor had ik van een groene politica een applaus verwacht.

01.50 Marie-Thérèse Coenen (ECOLO-AGALEV): Certains sont mieux informés encore que d'autres. Mais on ne va pas commencer à polémiquer sur tout cela. Pour continuer dans la suite de l'article 181 de cette loi-programme qui nous concerne ici, je reconnais, c'est vrai, que c'est une forme de pouvoirs spéciaux et je vous remercie aussi, monsieur Ansoms, pour le cours de droit constitutionnel que vous nous avez prodigué. Je l'ai encore relu attentivement dans le rapport, mais je crois sincèrement, en relisant bien attentivement ce que vous avez dit en commission, qu'il s'agit bien d'une durée déterminée, bien précise, et d'un objet bien limité – des transpositions de directives européennes – qui de plus seront confirmés par un débat et par une loi ici au parlement. Il s'agit là d'un travail qui, il est vrai, aurait pu bénéficier d'autres méthodes, d'autres façons de faire et pas simplement d'arrêtés royaux. Je constate qu'il y a beaucoup de ministres qui traduisent systématiquement les directives européennes par des arrêtés, sans même se demander si oui ou non, le parlement est intéressé.

Dans le cadre de cette loi-programme, nous avons la possibilité de débattre des grandes orientations que peut prendre cette transposition de directives et j'attends aussi, une fois que les arrêtés seront pris, la confirmation par la loi pour un débat de fond sur les mesures d'accompagnement et l'ensemble du projet tel qu'il sera pensé et organisé pour la libéralisation du rail.

Ce que je veux mettre en avant comme principes dans le cadre de ce débat, ce sont les quelques principes directeurs que je trouve important de mettre sur la table de manière positive. Il est vrai, en effet, que la libéralisation fait un peu peur et qu'il y a des garanties à demander. Le premier principe qui a été énoncé est l'unicité de l'entreprise. Nous ne sommes pas tous d'accord sur ce principe, je l'ai bien entendu, mais je trouve important que cette unicité de l'entreprise soit reconfirmée de manière forte et que toute l'expertise que la SNCB a acquise en tant qu'opérateur historique du rail en Belgique soit valorisée et mise en évidence.

Le deuxième grand principe que je souhaite aussi voir mettre en œuvre concerne ce régulateur, qui est une nécessité. On voit bien les problèmes que cela peut poser dans d'autres secteurs où ce régulateur n'existe pas ou doit être mis en œuvre. Donc, en amont, avant l'ouverture, il faut mettre en place un bon régulateur, neutre, objectif, qui pourra vraiment traiter les différents opérateurs sur le même pied et qui se garantirait par une indépendance juridique. Je trouve que c'est là un instrument, un outil important à mettre en œuvre avant toute ouverture du rail.

Il est vrai que cela va poser des questions de choix, vous avez raison de le signaler. J'attends que des choix judicieux soient opérés, que des ordres de priorité soient aussi élaborés avec notre opérateur historique. Il ne s'agit pas de le mettre de côté en lui disant que maintenant, il n'a plus rien à dire. Par exemple, il faudra trancher, à

parlementaires s'informent correctement et puissent mettre la main sur certaines notes. Pareille critique me choque.

01.50 Marie-Thérèse Coenen (ECOLO-AGALEV): Sommigen zijn beter geïnformeerd dan anderen. Wij willen echter geen polemiek voeren!

Ik geef toe dat de programmawet overeenstemt met een vorm van bijzondere machten. De duur ervan is echter duidelijk afgebakend, zij regelt tevens maar een beperkt aantal aangelegenheden en zal door een debat in het Parlement worden geschraagd. Wij zullen de gelegenheid hebben de grote krachtlijnen ervan te bespreken.

Er moeten positieve richtinggevende beginselen worden aangereikt, want de liberalisering vereist garanties.

In de eerste plaats moet het ondeelbaar karakter van de onderneming op ondubbelzinnige wijze worden herbevestigd. De deskundigheid van de NMBS moet worden gevaloriseerd. Ten tweede moet vooraf, voor de openstelling van de markt, een goede regulator worden gecreëerd.

Ten derde moeten er keuzes worden gemaakt. Die moeten tot stand komen in samenwerking met onze historische operator, de NMBS. De overgangsprioriteiten moeten worden toegelicht.

Ten vierde pleit ik voor een correcte tarifiering die de spoorwegen niet in waarde doet dalen. We mogen het treingebbruik niet ontmoedigen. Voor het weg- en luchtvervoer moet ook een correcte tarifiering worden toegepast.

Ten vijfde moet zowel de

mon avis, en matière de capacité du rail telle qu'elle existe, de priorités de passage, de sillons spécialisés ou de priorités voyageurs-marchandises; tout cela n'est pas encore très clair. A la rentrée, ce débat-là devrait être une priorité.

Je plaide pour une tarification juste, mais une tarification qui permette aussi de ne pas dévaloriser le rail. Si on veut faire payer le prix à un opérateur étranger, il est clair qu'il ne faut pas décourager de passer par le rail. Donc, en parallèle, et je trouve que c'est une responsabilité de notre gouvernement, si on veut que la libéralisation ouvre le rail et permette un transfert de la route ou de l'aérien vers le rail, il faut évidemment que les autres modes de transport, route ou aérien, aient une évaluation correcte des prix que cela suppose.

Or on sait bien que les routes sont des biens publics et que l'aérien est en quelque sorte favorisé par le système de taxation. Il ne faut pas que la tarification du rail soit décourageante à un point tel qu'elle empêche le transfert de la route vers le rail. Il s'agit donc d'un objectif important que les verts soutiennent. Un maximum d'éléments devraient donc être mis en œuvre pour que le rail devienne vraiment concurrentiel.

Cependant, le passage au rail ne doit pas avoir lieu à n'importe quel prix. Dans cette optique, un cinquième principe devra être pris en compte. Je veux parler de la sécurité, de la sécurité des trains qui vont devoir circuler sur le rail, mais aussi de la sécurité des opérateurs et des conducteurs. D'ailleurs, les exigences en matière de sécurité sont très élevées, le critère sécurité étant un critère de qualité pour l'entreprise. Et je ne voudrais pas qu'on le dévalorise en s'ouvrant à d'autres opérateurs qui, venant d'autres Etats, ont d'autres critères de référence. J'insiste donc pour que soit reconnue une forme de labellisation des critères de qualité du matériel et du personnel.

Il serait également intéressant d'examiner la problématique de l'ouverture du rail à la concurrence qui, normalement, devrait être l'avenir du rail.

On considère souvent cette problématique de façon théorique. Je souhaite pour ma part que le gouvernement se donne les moyens d'une évaluation de cette ouverture progressive du rail à d'autres opérateurs. Ainsi, des évaluations devraient être faites à l'occasion de chaque étape de l'évolution de cette libéralisation. Il faudra donner le temps à la société SNCB de s'adapter à cette ouverture. Si nous voulons mettre notre opérateur historique dans les meilleures conditions possibles pour affronter cette concurrence du rail marchandises et faire face à d'autres opérateurs, il faudra aussi que nous procédions progressivement, avec des évaluations régulières, en intégrant les directives européennes qui ne sont qu'un avant-goût d'autres dispositions ferroviaires.

Je voudrais maintenant, monsieur le président, aborder l'article 180. On en a beaucoup parlé en commission. Je voudrais resituer ici la portée de cet article dans le cadre de la lutte contre la violence et l'insécurité.

Il est vrai que l'on a beaucoup discuté pour savoir si cela relevait bien du rôle des accompagnateurs d'exercer une certaine mission de

veiligheid van de treinen als die van de bestuurders worden verzekerd. Dat is een kwaliteitscriterium. Ik pleit voor de toekenning van een soort van kwaliteitslabels.

Ten zesde zegt men dat het openstellen van het spoorwegnet voor concurrentie de toekomst is. Maar die bewering is in mijn ogen een theoretische hypothese. De regering moet het nodige doen om een evaluatie van elke liberaliseringsfase mogelijk te maken en de historische operator moet de gelegenheid krijgen zich stapsgewijs aan te passen.

Ik wil het nu graag hebben over artikel 180. We moeten de draadwijdte van dat artikel in verband brengen met het verhogen van de veiligheid. Daarnaast is een aantal bakens noodzakelijk. De maatregel ligt in de lijn van een reeks andere maatregelen die een antwoord moeten bieden op het toenemende geweld: een groter aantal beambten, een communicatiesysteem per GSM, brigades en een dienst ter preventie van geweld. Daarnaast mag echter ook het ontradend aspect niet uit het oog worden verloren. De treinbegeleiders moeten goed worden opgeleid en we moeten de daadwerkelijke resultaten daarvan evalueren. Op die manier kunnen we het veiligheidsgevoel van de reizigers versterken en de aantrekkingskracht van het openbaar vervoer doen toenemen; dat alles zal een positieve weerslag hebben op de mobiliteit via het spoor.

police en vérifiant l'identité des personnes et en dressant des PV en cas d'actes de violence sur les personnes ou d'atteinte à leurs biens.

Selon moi, cet article ne constitue nullement une ouverture à n'importe quoi même si des balises doivent être prévues. Il s'agit de répondre à un problème bien concret qui se pose déjà depuis des années aux accompagnateurs de trains.

Cette mesure fait partie des dispositions qu'a déjà prises la SNCB, tout comme le ministère de l'Intérieur qui a entendu les protestations des accompagnateurs face aux actes de violence répétés et à la croissance de cette violence à leur égard et à l'égard des biens. La première réponse a été d'augmenter le nombre d'agents dans les gares et de mettre en place une police des chemins de fer qui est présente dans les trains ou dans les sections de trains où la tension est la plus vive. Ensuite, la SNCB a muni les accompagnateurs de trains de gsm. Elle a également installé des brigades et a développé un service de prévention de la violence. Enfin, elle a prévu une formation des accompagnateurs, pour leur permettre de réagir le plus positivement possible en cas de faits de violence, ainsi que toute une série d'aides en cas d'agressions.

Mais ces mesures ne sont qu'un outil supplémentaire. Il est clair que la SNCB doit continuer à développer un côté dissuasif en donnant à ses agents les possibilités de pouvoir dresser un procès-verbal et d'identifier une personne violente. Elle doit aussi s'engager à former ses accompagnateurs, à les encadrer dans l'usage de leurs droits, à vérifier et à évaluer comment cette mesure sera traduite sur le terrain.

Hormis ces quelques réserves, le droit que nous ouvrons ici de manière assez limitée par notre amendement nous permettra d'augmenter le sentiment de sécurité des voyageurs et des travailleurs à condition qu'ils soient bien encadrés. Par ce biais-là, nous pourrions aussi augmenter le sentiment de sécurité de tout un chacun dans les gares, sur les quais et dans les trains. Ceci nous permettra également d'accroître tant l'attractivité des transports en commun que la fréquentation et l'habitude d'utiliser les transports en commun à n'importe quelle heure du jour et de la soirée, ce qui constitue un élément positif dans le cadre d'une mobilité par le rail.

01.51 Frieda Brepoels (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, ik zal proberen het heel kort te houden, tenminste over het deel dat wij in de commissie reeds heel uitgebreid aan bod hebben laten komen, met name de omzetting van de richtlijnen.

Mevrouw de minister, ik betreur het nog altijd dat, ondanks het belang van dit artikel voor ons land, de regering en u, als bevoegd minister, het debat in het Parlement erover ontwijken. Meer nog, de regering vraagt volmacht aan het Parlement, maar neemt intussen de volmacht reeds op. De regering heeft immers reeds meer dan een maand geleden haar goedkeuring gehecht aan het omzettingsmodel voor de Europese richtlijnen. Ik wacht nog altijd op de teksten daarover. Ik weet niet of in het verslag werd vermeld dat u de teksten van de regeringsbeslissing ter beschikking zou stellen. Ik dacht nochtans dat u daarmee had ingestemd tijdens de commissievergadering. Tot nog toe hebben wij daarvan niets gezien.

01.51 Frieda Brepoels (VU&ID): La transposition d'une directive européenne a été longuement débattue en commission. Je regrette que le gouvernement élude le débat sur les pleins pouvoirs. Il les demande au Parlement alors qu'il les exerce déjà. Le gouvernement a approuvé le modèle de transposition il y a un mois, mais j'attends toujours les textes promis.

Je regrette également que l'exploitation et l'infrastructure restent aux mains de la SNCB et

Ik betreur ook de keuze van de regering om zowel de infrastructuur als de exploitatie in handen van de NMBS te laten. Ik heb toen ook heel uitdrukkelijk gezegd dat daarom het samenwerkingsakkoord voor twaalf jaar— ik richt mij ook tot de collega's van de SP.A — inhoudt dat de 60/40-verdeelsleutel behouden blijft. Wat men daarover ook beweert, het is wet; men kan die wet natuurlijk altijd wijzigen. Het houdt ook in dat de NMBS is wat zij is: een federale, unitaire instelling. De gewesten hebben daarover niets te zeggen, wat men ook beweert.

Mijn conclusie was dan ook heel duidelijk. Het pleidooi van de Vlaamse minister van Mobiliteit, de heer Stevaert, en nadien ook van de vice-eerste minister, de heer Vande Lanotte, over de regionalisering stelt niets voor. Het zijn holle woorden die voor de galerij bestemd zijn. Niemand schiet daarmee iets op.

Ik zal daaraan vandaag verder geen woorden meer verspillen, want ik heb toch de indruk dat dit weinig of niets uithaalt. Van de minister wil ik wel weten of de tekst al dan niet ter beschikking ligt.

Mevrouw de minister, bij de bespreking van artikel 180 in de commissievergadering beweerde u dat die bepaling in de wet werd doorgevoerd op verzoek van de vakbonden en de vertegenwoordigers van de treinbegeleiders. Ik betwijfel dat toch ten zeerste omdat ik daarover heel andere geluiden hoor vanwege de betrokkenen zelf. U wilt aan de treinbegeleiders meer bevoegdheid geven zodat zij persoonlijk kunnen optreden en processen-verbaal kunnen opstellen voor talrijke soorten van overtredingen. Ik denk dat dit een ernstige stap achteruit is en dit om verschillende redenen.

Voor iedereen is het intussen duidelijk dat de NMBS zeker niet voldoende personeel heeft om die mensen vrij te maken om een bijkomende, toch nodige opleiding te volgen als zij die bevoegdheid moeten dragen. Zonder ernstige opleiding lijkt het mij onmogelijk om een deftig proces-verbaal te maken.

Daarnet spraken wij al over de politiehervorming. Het is volgens mij niet goed om opnieuw een soort spoorwegpolitie op te richten. Dat druist voor honderd procent in tegen de principes van de politiehervorming.

Dat bijkomende mandaat zal of kan bovendien een alibi zijn voor de andere politiediensten om niet meer tussenbeide te komen als er zich moeilijkheden voordoen buiten de perrons of de stationsgebouwen.

Ik meen ook dat het huidige mandaat van de treinbegeleiders meer dan voldoende is om een eenvoudige identiteitscontrole te doen in verband met de overtredingen waarvoor zij bevoegd zijn, namelijk overtredingen tegen de wetten aangaande het spoorvervoer.

In veel gevallen opereren de treinbegeleiders alleen. Bij een interventie voor ernstige overtredingen als drugsbezit of diefstal kan dat voor hen een zeer gevaarlijke situatie worden.

In zulke omstandigheden is het volgens mij dan ook aan te raden de huidige toestand te behouden. De treinbegeleider moet nu de centrale meldkamer van de NMBS verwittigen, die op haar beurt de politie oproept, zoals het hoort en voorzien is in de

que la clé de répartition 60/40 soit maintenue. La SNCB reste donc une société unitaire inerte et les Régions n'auront pas voix au chapitre. Les plaidoyers des ministres Stevaert et Vande Lanotte seront restés vains.

La ministre a affirmé en commission que la disposition de l'article 180 était appliquée à la demande des syndicats. J'ai pourtant entendu d'autres rumeurs.

La ministre souhaite, par cette mesure, accorder davantage de compétences aux accompagnateurs de trains. Ils pourront dresser des procès-verbaux. Cela représente un important retour en arrière: alors que la SNCB est confrontée à une pénurie de personnel, elle doit tout à coup organiser une formation appropriée. Il n'est pas positif de recréer une police des chemins de fer de cette manière. Cela est contraire à la réforme des polices et pourra être utilisé comme un alibi par les autres services de police pour ne plus intervenir lors de problèmes survenant à proximité des gares. Le mandat actuel suffit amplement pour les infractions aux règles légales sur le transport. Les accompagnateurs opèrent seuls, ce qui rend dangereuse toute intervention en cas d'infraction. Pour dresser un procès-verbal, ils doivent alors abandonner temporairement leur mission principale, ce qui entraînera une diminution de la qualité du service. Quelles sont les intentions précises de la ministre?

Troisièmement, il conviendra d'adapter très rapidement certaines dispositions relatives à la nomination du conseil d'administration et de l'administrateur délégué. J'ai déposé une proposition de loi à ce sujet. Il y a lieu de supprimer la limite d'âge pour l'administrateur délégué, car elle n'existe dans

politiehervormingen. Om die reden werd de spoorwegpolitie ook afgeschaft.

Als de treinbegeleiders onmiddellijk ter plaatse een proces-verbaal moeten opstellen voor zulke overtredingen, moeten zij hun hoofdtak tijdelijk opofferen. Als gevolg daarvan zullen treinen afgeschaft moeten worden en zal de dienstverlening aan de klanten zeker verminderen.

Die redenen zijn volgens mij te weinig aan bod gekomen bij de bespreking in de commissievergadering.

Mevrouw de minister, ik hoop dat u die motivatie straks kunt weerleggen en kunt aangeven welke precieze bedoelingen u daarmee had.

In een derde punt wil ik ingaan op alle ontwikkelingen binnen de NMBS ten gevolge van de invulling van de wet van 22 maart wat de aanduiding van de raad van bestuur en de gedelegeerd bestuurder betreft. Daarover heb ik enige tijd geleden een wetsvoorstel ingediend omdat ik dacht dat er in die wet toch enkele bepalingen voorzien zijn die op termijn uitdrukkelijk gewijzigd moeten worden. Voor mijn part hoeft dat niet nu te gebeuren, maar wel moeten wij ons daarover op zeer korte termijn bezinnen. Meer in het bijzonder gaat het uiteraard om een aantal bepalingen die te maken hebben met de aanstelling van de huidig gedelegeerd bestuurder.

Met het oog op een aantal amendementen inzake de leeftijdsgrens heb ik dan ook mijn wetsvoorstel opgesplitst. Ik stel voor dat de leeftijdsgrens, zowel voor de bestuurders als voor het directiecomité, volledig uit de wet wordt gehaald. Het is trouwens het enige overheidsbedrijf waar in die leeftijdsgrens is voorzien. U merkt al dat u bij de tweede keuze niet aan de wettelijke bepalingen kunt voldoen.

Een tweede punt betreft het strategisch comité. Ik denk dat het duidelijk is dat u een oplossing hebt gezocht om de vakorganisaties te betrekken bij het beheer en het beleid van het bedrijf. Gezien de specifieke bevoegdheden van het strategisch comité is het van het grootste belang dat de gedelegeerd-bestuurder deze gesprekken kan leiden.

Een derde punt handelt over de tweede handtekening, waarover ik reeds een wetsvoorstel had ingediend. Ook de schrapping hiervan behoud ik in een amendement. Ik denk dat dit voor zich spreekt. Ten slotte denk ik dat de termijn van de arbeidsovereenkomst met de gedelegeerd-bestuurder niet conform de wet kan geschieden indien u geen wijziging doorvoert aan de termijn die nu is bepaald binnen de wet. De wet stipuleert een hernieuwbare termijn van zes jaar. Ik denk dat men dit tot "ten hoogste zes jaar" dient te wijzigen zodat men de aanstelling van de heer Vinck kan doorvoeren.

Ten slotte, de SP.A en collega Schalck in het bijzonder en ook de ministers en de vice-premier hebben heel nadrukkelijk aangekondigd dat de aanstelling van een nieuwe gedelegeerd-bestuurder zal worden gekoppeld aan een aantal maatregelen. Collega Leterme en ikzelf hebben de minister hierover reeds vorige week ondervraagd, nadat zij in heel uitgebreide bewoordingen aan de pers had meegedeeld dat er in de Ministerraad niets was besproken

aucune autre entreprise publique. L'administrateur délégué doit pouvoir présider le comité stratégique. J'ai également déposé un amendement tendant à supprimer la double signature.

En ce qui concerne le contrat de travail de l'administrateur délégué, la loi prévoit une durée renouvelable de six ans. S'agissant de la nomination de M. Vinck, il conviendra de modifier cette disposition et de prévoir une durée "de maximum six ans".

Enfin, M. Schalck, les ministres et le vice-premier ministre ont annoncé que la désignation du nouvel administrateur délégué serait liée à une série de mesures. Or, s'il faut en croire la ministre, le conseil des ministres n'avait pris aucune décision en la matière.

Il m'étonne que M. Schalck ait tout simplement réitéré sa question le week-end dernier. Aurait-il été chargé de tirer les marrons du feu?

Il n'est pas question de livraisons supplémentaires ou anticipées de trains à double étage. Toutes les mesures devront être financées par les moyens actuels. En revanche, on pourrait envisager un effort en faveur de certains groupes-cibles si la capacité existante le permet. J'espère que le SP.A diffusera cette information avec la célérité dont il a fait preuve le jour de la nomination de M. Karel Vinck.

dienaangaande.

Collega Schalck, tot mijn verbazing zag ik tijdens het weekend dat u precies dezelfde vraag opnieuw indiende. Ik vroeg mij af of u voor de vice-premier de kastanjes uit het vuur moest halen. De minister lijdt in dit dossier immers alweer gezichtsverlies. Had u gedacht dat de minister u een ander verhaal zou vertellen? Ik heb zonet het verslag van de vergadering van vanochtend geraadpleegd en de minister probeert u op een omfloerste manier wandelen te sturen. De dreiging van minister Vande Lanotte komt neer op de mensen een rad voor ogen te draaien. Er is immers geen sprake van een vervroegde, bijkomende levering van dubbeldekstreinen. De minister stelt heel uitdrukkelijk dat de Ministerraad voorstellen zal uitwerken in het kader van de bestaande budgettaire middelen. Wij weten dat die veel te beperkt zijn en verder zal in het kader van de beschikbare capaciteit worden onderzocht of men voor speciale doelgroepen iets kan doen.

De beschikbare capaciteit is ook veel te klein. Wij weten wat dat betekent. Ik hoop dan ook dat de SP.A de moed zal hebben om het antwoord dat vandaag door de minister werd geformuleerd, met even grote snelheid te communiceren aan de bevolking zoals ze dat heeft gedaan op de dag van de benoeming van de heer Vinck.

01.52 Minister **Isabelle Durant**: Mijnheer de voorzitter, ik zal mijn reactie geven over de opmerkingen en vragen van de sprekers.

De regeling voor de begeleiders is alleen maar een uitbreiding van een mogelijkheid die vandaag reeds bestaat. Wij moeten de mogelijkheden die aan deze mensen worden geboden niet uit hun proportie halen. Mevrouw Brepoels, deze regeling is absoluut niet in tegenstelling met de politiehervorming. Waarom moet de federale of de zonale politie worden gemobiliseerd via een protocol om een samenwerking tot stand te brengen tussen de treinbegeleiders en de zonale politie? In de eerste fase is het immers een mogelijkheid en geen verplichting om de personen die problemen kunnen geven te identificeren en dat is absoluut niet in tegenstelling met de politiehervorming.

De vraag van de heer Leterme ging over de opleiding. Van bij het begin werd contact opgenomen met de NMBS. De opleiding is geen verplichting, maar een mogelijkheid en vereist trouwens geen langdurige vorming. De opleiding, de monitoring en de evaluatie zullen worden georganiseerd. Ik zal een nota van de NMBS krijgen – ik heb ze nog niet ontvangen – met de nodige informatie over de opleiding. De begeleiders zijn tot niets verplicht. Het biedt enkel de mogelijkheid tot adequaat gedrag in de verschillende omstandigheden die zich in de trein kunnen voordoen.

01.53 **Yves Leterme** (CD&V): Mevrouw de minister, ik heb een vraag. Het essentiële verschil in de taak van het spoorwegpersoneel dat extra politiebevoegdheden zal krijgen – naast de bevoegdheden waarin reeds door artikel 10 van de wet werd voorzien – is dat de begeleiders vanaf de publicatie in het Belgisch Staatsblad van deze programmawet niet langer alleen formulieren 170 kunnen opstellen, maar ook processen-verbaal. Blijft bij de NMBS het hiërarchisch toezicht voor de redactie van de processen-verbaal?

01.52 **Isabelle Durant**, ministre: Les mesures relatives aux accompagnateurs de train ne sont nullement en contradiction avec les principes qui sous-tendent la réforme des polices. En fait, il s'agit de l'élargissement d'une possibilité qui existait déjà. La formation a fait dès le début l'objet d'une concertation avec la SNCB. La SNCB établira une note sur la formation, sur le système de monitoring et sur l'évaluation.

01.53 **Yves Leterme** (CD&V): Le personnel du rail se voit attribuer des compétences policières supplémentaires et, en dehors du traditionnel formulaire 170 il pourra dorénavant aussi dresser des PV. Le contrôle hiérarchique sur ces PV sera-t-il exercé par la SNCB?

01.54 Minister **Isabelle Durant**: Mijnheer de voorzitter, het is een onderdeel van de taak van de NMBS om informatie te verstrekken over de manier, de omstandigheden en de feiten waarin door de wet is voorzien. De informatie over de manier waarop een proces-verbaal moet worden geschreven zal door de NMBS aan de begeleiders worden gegeven.

Zij moeten immers kunnen gebruikmaken van deze mogelijkheid, die hen zal worden geboden.

De **voorzitter**: Een korte repliek, mijnheer Leterme.

01.55 **Yves Leterme** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister van Staat, ik stel een heel precieze vraag die echt niet van belang ontbloomt is. De formulieren C170 maken deel uit van de normale werkzaamheden waarop het hiërarchisch toezicht van de NMBS van toepassing is. Mijn vraag is of datzelfde hiërarchische toezicht al dan niet van toepassing zal zijn op het opstellen van de processen-verbaal in het kader van de uitbreiding van artikel 10 van de wet van 25 juli 1991. Juridisch is dat niet onbelangrijk.

01.56 Minister **Isabelle Durant**: De NMBS zal dat organiseren. Dat is haar taak. Wij zijn de wetgevers. Zij moet de beslissingen van de wetgevers uitvoeren. De opleiding die noodzakelijk is om van deze mogelijkheid gebruik te kunnen maken, behoort tot de taak van de NMBS.

01.57 **Yves Leterme** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, is het hiërarchisch toezicht nu van toepassing op de redactie van die processen-verbaal of niet?

01.58 Minister **Isabelle Durant**: Ik denk dat ik u de nodige informatie heb gegeven.

01.59 **Yves Leterme** (CD&V): Neen.

01.60 Minister **Isabelle Durant**: Ik denk van wel. De NMBS moet deze opleiding organiseren.

01.61 **Yves Leterme** (CD&V): Als het een taak van de NMBS is, blijf ik zitten met een fundamenteel probleem. Het artikel dat u ter goedkeuring aan de Kamer voorlegt betreft volgens de memorie van toelichting en de uitleg die u hebt gegeven, de treinbegeleiders. Bij bewijsvoering in het strafvorderingsrecht is het erg belangrijk dat heel duidelijk, *ratione materiae* en *ratione personae*, omschreven is hoever de politiebevoegdheid reikt. U zegt dat de hiërarchie van de NMBS toezicht zal houden op de redactie van processen-verbaal. Het artikel dat politiebevoegdheid toekent aan treinbegeleiders en dat u ter goedkeuring voorlegt, doelt niet op de hiërarchie *ratione materiae*.

01.62 Minister **Isabelle Durant**: In dat geval hoop ik dat de NMBS

01.54 **Isabelle Durant**, ministre: Une des missions de la SNCB consiste à fournir des informations sur les textes de loi.

01.55 **Yves Leterme** (CD&V): Les procès-verbaux seront-ils soumis au même contrôle hiérarchique que les formulaires 170?

01.56 **Isabelle Durant**, ministre: La loi confie cette mission à la SNCB. De même, la SNCB est responsable de la formation.

01.57 **Yves Leterme** (CD&V): Je demande une réponse claire: oui ou non?

01.58 **Isabelle Durant**, ministre: Je vous ai répondu.

01.59 **Yves Leterme** (CD&V): Non.

01.61 **Yves Leterme** (CD&V): L'article en question concerne les accompagnateurs de train. Pour des raisons pénales, il importe de savoir qui exerce le contrôle hiérarchique. Si les supérieurs hiérarchiques exercent un contrôle sur la rédaction des procès-verbaux, alors qu'il n'en est pas question dans l'article, un problème se pose.

01.62 **Isabelle Durant**, ministre:

de rechtelijke procedure over de vorming van deze begeleiders zal respecteren.

La SNCB doit respecter la loi.

01.63 Yves Leterme (CD&V): Het gaat om het hiërarchisch toezicht.

01.63 Yves Leterme (CD&V): Le contrôle par la voie hiérarchique de la rédaction des procès-verbaux ne doit pas être réglé par la SNCB.

01.64 Minister Isabelle Durant: De NMBS moet de situatie en de wetten kennen en die informatie aan de begeleiders geven.

01.65 Yves Leterme (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik wil enkel opmerken dat het volgens mij niet klopt dat de redactie van processen-verbaal door treinbegeleiders onderworpen zou worden aan het hiërarchisch toezicht van de NMBS. De politiebevoegdheid is niet toebedeeld aan andere mensen dan die bedoeld in het artikel. Men spreekt er over treinbegeleiders.

01.66 Isabelle Durant, ministre: Het tweede element is het artikel over de habilitatie. Ik dank de heer Ansoms voor het interpretatieve verhaal van de voorbije twee jaar.

01.66 Isabelle Durant, ministre:

Er wordt een vergelijking gemaakt met een leraar voor de klas. Welnu, de grootste les voor een leraar is de coherentie tussen de verschillende stappen in het leerproces en voor ons is dat hetzelfde bij het sanerings- of hervormingsproces van de NMBS.

Les pleins pouvoirs demandés par le gouvernement sont fort limités, tant pour ce qui est du contenu que pour ce qui est de la durée. Si d'aucuns voient le régime du régulateur et la tarification comme une amorce d'une régionalisation de la SNCB, il n'existe toutefois pas d'accord à ce sujet au sein du gouvernement. La régionalisation n'est pas à l'ordre du jour, l'unité de la SNCB est confirmée. Nous voulons exécuter la directive dans le cadre à propos duquel l'Europe nous a donné un signal positif.

Wat mijn vraag om volmachten betreft, zal ik niet alle elementen uit de nota met betrekking tot de beperking qua termijn en thema hernemen. De volmacht slaat op de omzetting van drie richtlijnen en niet op alle thema's. Wel ga ik even in op het politieke debat. Misschien denkt men dat dankzij de volmacht de regionalisering van de NMBS kan worden voorbereid. Men ziet in het regulatieprobleem en het probleem van het tarificatieorgaan een aanleiding tot regionalisering en scheiding van de infrastructuur en de exploitatie. Ik kan zeggen dat er daarover binnen de regering momenteel geen akkoord bestaat. De regionalisering van de NMBS staat absoluut niet op onze agenda, zelfs niet als ik de verklaringen hoor van verschillende Vlaamse partijvoorzitters in een pre-electurale campagne. Als zij daarover willen discussiëren, dan behoort dat tot de prerogatieven van de partijvoorzitters. Ik heb geen probleem met de verschillende opinies. De regionalisering staat echter absoluut niet op onze agenda.

Wij werken coherent aan de hervorming van de NMBS. De meest recente stap was de wet van 22 maart 2002. Wij hebben de eenheid van de NMBS bevestigd in de memorie van toelichting, alsook in het samenwerkingsakkoord. Wij willen hetzelfde doen bij de omzetting van de Europese richtlijn. Als ik de coherentie zie in de uiteenzettingen van de heer Ansoms en mevrouw Brepoels, dan moeten zij ook de coherentie in de standpunten van de regering erkennen. De regionalisering staat niet op onze agenda. Wij werken step by step: na de beslissingen die we in het kader van de wet en het samenwerkingsakkoord hebben genomen, is er een derde element in verband met de regulatie. Wij willen op het moment het

institutioneel statuut van de NMBS niet veranderen om het probleem van de regulatie op te lossen. Wij willen ook geen ander institutioneel statuut voorbereiden in het kader van een regionalisering. Er zijn verschillende partners in de regering. Er is een akkoord van de regering over een werknoot.

U weet dat ik absoluut geen vragende partij ben voor de regionalisering van de NMBS en ik ben niet de enige. Dat is voer voor een debat in de toekomst; momenteel is dat absoluut niet aan de orde. Wij willen enkel de richtlijn omzetten naar aanleiding van het positief signaal van de Europese Commissie met betrekking tot het systeem van de regulator en het tarificatieorgaan dat onafhankelijk is van de NMBS maar er juridisch één bedrijf mee vormt.

01.67 Frieda Brepoels (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, ik wil erop wijzen dat de minister nog niet op alle vragen heeft geantwoord. Ik vraag nogmaals of het Parlement mag beschikken over de beslissing van de regering waarin ze het omzettingsmodel voor de Europese richtlijnen heeft goedgekeurd. De minister had dat beloofd aan de commissie, maar ik stel vast dat wij nog steeds niet over die stukken beschikken, tenzij u reeds over de stukken beschikt, mijnheer de voorzitter. *(De voorzitter is in druk overleg met de heer griffier.)*

01.67 Frieda Brepoels (VU&ID): Le Parlement peut-il prendre connaissance du texte de la décision du gouvernement approuvant le modèle de transposition européen? Ou le président en dispose-t-il déjà?

Mijnheer de voorzitter, u weet dat de regering een maand geleden heeft beslist, eigenlijk al met uitvoering van wat wij hier nu bespreken, om het omzettingsmodel voor de Europese richtlijnen inzake het spoorvervoer goed te keuren. Hebt u die stukken reeds ontvangen van de regering? De minister heeft beloofd om die stukken aan het Parlement te bezorgen. Het gaat hier om een beslissing van de Ministerraad. Ik stel de vraag of het Parlement hierover kan beschikken.

01.68 Marie-Thérèse Coenen (ECOLO-AGALEV): Demandez à M. Ansoms, il a une copie.

01.69 Frieda Brepoels (VU&ID): Ik vraag dat aan de minister. Ik moet dat niet aan de heer Ansoms vragen.

01.70 Jan Mortelmans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik weet dat de voorzitter van de commissie de stukken reeds heeft ontvangen, maar de commissieleden hebben ze nog niet ontvangen.

01.70 Jan Mortelmans (VLAAMS BLOK): Les membres de la commission n'ont en tout cas pas encore reçu ces documents. Le président de la commission, en revanche, les aurait en sa possession.

De **voorzitter:** Dat betekent wel dat de commissieleden de stukken binnenkort zullen ontvangen.

Le **président:** Si le président de la commission dispose de ces documents, vous les recevrez également.

01.71 Marie-Thérèse Coenen (ECOLO-AGALEV): (...)

01.72 Jan Mortelmans (VLAAMS BLOK): Vindt u dat een goede

manier van werken, mevrouw Coenen?

Le **président**: On transmet les documents au président de la commission et ensuite, les choses suivent la procédure normale. Il ne faut tout de même pas en demander trop. Les documents sont donc dans le circuit.

01.73 Frieda Brepoels (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, ik heb het nog niet ontvangen.

Mevrouw de minister, wanneer hebt u die stukken ingediend?

01.74 Minister **Isabelle Durant**: Een of twee weken geleden.

01.75 **Jos Ansoms** (CD&V): De stukken werden op 5 juli aan het voorzitterschap bezorgd.

De **voorzitter**: Ik heb dat via de normale weg doorgespeeld.

Le travail du gouvernement a été fait.

01.76 Minister **Isabelle Durant**: Mijnheer de voorzitter, het gaat hier niet om een omzettingsmodel voor de Europese richtlijnen, maar wel om een beslissing van de regering inzake de inhoud van de toekomstige habilitatiewet. Dat de regering contact heeft genomen met de Europese Commissie om de nodige garanties te verkrijgen, is volkomen correct. Als men een keuze wil maken, lijkt het mij normaal dat men daarvoor het fiat krijgt van de Europese instanties. Dat is trouwens het geval voor alle dossiers op Europees vlak.

01.76 **Isabelle Durant**, ministre: Je souligne qu'il s'agit d'une décision gouvernementale portant sur la signification de la future habilitation et non d'un modèle européen. Nous devons être certains que ce modèle sera accepté par les instances européennes.

01.77 **Jos Ansoms** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik meen dat het eenvoudig kan worden opgelost. Er is volgens mij sprake van een klein misverstand. De stukken werden ingediend bij het voorzitterschap op 5 juli. Het voorzitterschap heeft de stukken doorgespeeld aan het Adviescomité voor Europese Aangelegenheden, terwijl de stukken eigenlijk aan de commissie voor de Infrastructuur overgezonden hadden moeten zijn.

01.77 **Jos Ansoms** (CD&V): Il y a un malentendu. Les documents en question ont été transmis, le 5 juillet au président de la Chambre qui les a ensuite envoyés au président du Comité consultatif des Affaires européennes au lieu de les faire parvenir au président de la commission Infrastructure.

De **voorzitter**: Het gaat hier om een randgeval. Het document is in elk geval aan de parlementsleden bezorgd, zij het dan niet direct aan de leden van de commissie voor de Infrastructuur.

(...)

Je vous rappelle que ce genre de documents est d'abord transmis au secrétariat de la commission d'avis et ensuite, ils sont envoyés à la commission permanente.

Alles komt in die commissie binnen en wordt dan doorgezonden naar de bevoegde commissies. Het secretariaat van het Adviescomité functioneert als trechter. In ieder geval, de documenten zijn in omloop.

01.78 **Jos Ansoms** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik heb dat gekregen van een collega die deel uitmaakt van de commissie voor Europese aangelegenheden.

01.78 **Jos Ansoms** (CD&V): J'ai obtenu les documents par l'entremise d'un membre de ce Comité.

Ten gronde nu. Dat er coherentie in het beleid is, dat zegt u, mevrouw de minister. Laat mij daar toch heel sterk aan twijfelen. Ik denk dat u drie jaar lang hebt getoond aan Parlement en publieke opinie dat er geen coherentie is. Daarover kunnen wij blijven discussiëren. Vooral belangrijk is dat u veel tijd hebt verloren. Om coherent te zijn waarschijnlijk, hebt u de Europese richtlijn veel te laat onder handen genomen, bewerkt en omgezet in Belgische regelgeving. Vandaar dat u nu snel bijzondere machten vraagt, vooral ook om dit buiten het parlementair debat te houden.

Ten slotte noteer ik uw afkeuring van de uitspraken van een vice-eerste minister van de federale regering over regionalisering. Ik heb zeer goed gehoord dat u het logisch en normaal vindt dat voorzitters van partijen in het vooruitzicht van verkiezingen uitspraken doen. Ik leid daar ook uit af dat u er niet mee akkoord gaat dat een zetelend vice-eerste minister van de federale regering daar uitspraken over doet.

De **voorzitter**: Ik denk dat wij rond zijn. Collega Daems zal ons na zijn lange reis vermoedelijk komen vervoegen.

Nous allons passer au dernier chapitre qui concerne une partie de l'Infrastructure. C'est le chapitre qui sera traité par M. Daems.

Mijnheer Van Eetvelt, u hebt het woord over het hoofdstuk dat minister Daems beheert.

01.79 Jozef Van Eetvelt (CD&V): Ik zou minister Daems in het bijzonder willen danken omdat hij de feestvierders in Reims heeft achtergelaten om hier bij ons aanwezig te kunnen zijn. Ik meen zelfs dat het voor zijn gezondheid beter is om ons hier te vervoegen, binnen een aantal uren zal hij dat zelf wel kunnen vaststellen.

Ik meen nochtans dat er een aantal belangrijke materies zijn in deze programmawet die de diverse bevoegdheden van de minister raken. Graag had ik daarbij enige aandacht gevraagd voor het postgebeuren, Belgacom en BIAC.

Daarnet heeft collega Ansoms aan mevrouw de vice-eerste minister gezegd dat er door deze regering reeds zeer kostbare jaren verloren zijn gegaan. Ik zou hetzelfde durven zeggen over De Post. De groeistrategie via acquisities in een tweede markt alsook de omvorming van De Post tot een communicatiebedrijf naast de eigenlijke core business van De Post bleken veel te hoog gegrepen. De veronderstellingen inzake marktgroei en winstgevendheid die noodzakelijk waren om de investeringen rendabel te maken, bleken niet realistisch. Gelukkig voor De Post werd met het vertrek van Frans Rombouts ook de externe groeistrategie afgesloten. Op dit vlak heeft de Staat-aandeelhouder in de figuur van minister Daems dan ook compleet gefaald. Op geen enkele manier heeft hij de megalomane groeistrategie met publieke middelen afgeremd. De bepalingen uit de programmawet waarbij de aangetekende elektronische post uit het postmonopolie wordt gehaald, bewijst het falen van de strategie die tot op heden gevoerd werd.

Toen de toenmalige regering na 9 juni 1999 bevestigde dat de aangetekende elektronische post tot het postmonopolie behoorde, had men kunnen verwachten dat het overheidsbedrijf onder impuls van zijn aandeelhouder prioriteit zou verlenen aan het ontwikkelen

Mme Durant affirme que sa politique est cohérente alors qu'elle nous prouve le contraire depuis trois ans. Elle a, par ailleurs, attendu beaucoup trop longtemps avant de s'intéresser aux directives européennes et demande à présent de bénéficier d'un blanc-seing pour se soustraire au débat parlementaire.

Je note que le ministre condamne les propos de la vice-première ministre.

01.79 Jozef Van Eetvelt (CD&V): Le gouvernement a perdu un temps précieux dans le dossier de La Poste. Heureusement, la stratégie de développement externe, bien trop ambitieuse, a été écartée en même temps que Frans Rombouts. En ne freinant pas cette stratégie mégalomane financée par des fonds publics, le ministre Daems a complètement échoué.

Le courrier recommandé électronique, désigné comme activité monopolistique de La Poste le 9 juin 1999, perd aujourd'hui ce statut. Plutôt que de s'attaquer immédiatement au développement de divers services électroniques, La Poste n'a guère dépassé le stade du démarrage du courrier recommandé électronique, trois ans après le lancement du projet.

Entre-temps, La Poste a négligé ses missions fondamentales. Espérons que Monsieur Thys, qui souhaite précisément recentrer les activités de l'entreprise sur ces missions, parviendra à retourner

van elektronische diensten die zijn core business bedreigen en die tegelijkertijd een mogelijkheid vormen voor de toekomst van het bedrijf. Het was dan ook ronduit ontgoochelend van de minister te vernemen dat De Post na 3 jaar nog steeds bezig is met het opstarten van het project elektronisch aangetekend schrijven. Men zou haast gaan denken dat het voorliggende artikel het bewijs bij uitstek is van de strategie die deze regering volgt, ondanks de woorden van de PS, SP.A en Ecolo. Wil men verhinderen dat het overheidsbedrijf zich ontwikkelt tot een sterke speler op de markt, dan moet het monopolie opgeheven worden zodat de markt opent voor de private sector.

De tweede bepaling met betrekking tot De Post heeft als doel de termijn waarover het BIPT beschikt om de lijst te publiceren van de ondernemingen die moeten bijdragen in het compensatiefonds, met drie maanden te verlengen. De jaarlijkse publicatie zal in september in plaats van juni moeten plaatsvinden. Hoe zit het met dat compensatiefonds? Komt daar nog iets van of is dat gewoon een verlenging om binnen enkele maanden weer een nieuwe verlenging te vragen?

Met betrekking tot Belgacom valt op dat deze wettelijke volmachtbepaling zonder enige garantie op inspraak van het Parlement vorig jaar – in de programmawet – nog aanleiding gaf tot grote terughoudendheid bij de groenen, terwijl vandaag de verlenging van de volmacht zomaar wordt aanvaard. Dit is het zoveelste gezichtsverlies van de groenen, maar dat is al een natuurlijk feit geworden in dit Parlement.

De telecomwetgeving is het voorbije jaar nochtans fel veranderd. Dit blijkt echter voor de regering totaal geen aanleiding te zijn om in de memorie van toelichting de loutere verlenging van de volmacht met één jaar te commentariëren. De Raad van State heeft steeds verklaard dat de doelstellingen van een volmacht precies moeten worden omschreven. Collega Ansoms heeft dat daarjuist in alle duidelijkheid trachten te vertellen.

Wat zijn de doelstellingen met betrekking tot Belgacom voor het komende jaar?

Ik heb nog andere vragen. Het lijkt mij minimaal dat de bevoegde minister, die namens de meerderheidsaandeelhouders spreekt, in dit Parlement toelichting verschafft bij de strategie die hij met dit bedrijf wenst te volgen. Zoekt hij nog steeds naar een fusie, waarin Belgacom als een herkenbaar geheel aanwezig is? Zal het management nog altijd de doorslag kunnen geven bij de eventuele totstandkoming van zo'n operatie? Wordt er nog aan een beursgang gedacht? Hoe zit het met de andere aandeelhouders van Belgacom? Zijn er aandeelhouders die er willen uittrekken, bijvoorbeeld omdat zij de financiële middelen zelf nodig hebben? Is de Staat bereid – gelet op het huidige beursklimaat – om eventueel zelf deze aandeelhouders uit te kopen? Is er een aandeelhoudersovereenkomst waarin de bestaande aandeelhouders hun verkooprecht bezitten?

Dat waren mijn vragen. Ik heb die vragen ook in de commissie gesteld, maar de minister antwoordde daarop dat alle aandeelhouders het eens zijn met de consolidatie van de

la situation.

On a allongé le délai dont bénéficie l'IBPT pour publier une liste des entreprises qui devront contribuer au fonds de compensation. Que peut-on encore attendre à propos de ce fonds?

La délégation de pouvoirs relative à Belgacom, envisagée avec méfiance par les verts l'an dernier encore, a été prolongée sans coup férir avec leur approbation. Les défaites subies coup sur coup par les verts n'étonnent déjà plus personne. Les objectifs n'étaient pas décrits précisément dans la délégation de pouvoirs. Quels sont-ils? Quelle stratégie le ministre adoptera-t-il en ce qui concerne Belgacom? Souhaite-t-il une fusion avec Belgacom en tant qu'ensemble identifiable? Le management jouera-t-il un rôle déterminant dans ce processus? Envisage-t-on toujours une entrée en bourse? L'État est-il disposé à racheter les parts des actionnaires qui désirent les revendre? En commission, le ministre ne m'a fourni que des réponses vagues: tous les actionnaires approuvent la consolidation de l'entreprise.

Heureusement, Belgacom demeure l'une des entreprises de télécommunication les plus solides, peut-être précisément parce que le gouvernement a conservé ses distances.

Le dossier de la BIAC constitue un exemple de réglementation inappropriée. Fin 2001, nous avons assisté à l'organisation, dans des délais très courts, de la vente des terrains, opération dont le vendeur - le contribuable - est sorti perdant, en raison d'une réduction importante du prix. Certains de ces terrains sont situés aux abords des aéroports d'Ostende ou de Charleroi. On ignorait ce que l'on vendait: en janvier 2002, on était encore en train de localiser les parcelles.

onderneming. Daar bleef het bij, even vaag als dikwijls op andere terreinen.

Belgacom is gelukkig een van de sterkste telecombedrijven gebleven, misschien dankzij het feit dat de regering wat afstand heeft genomen. Het bedrijf zelf heeft echter wel de inspanning geleverd om via een nieuw besparingsprogramma concurrerend te blijven. De meerderheidsfracties zijn er blijkbaar gerust in dat in het Belgacom-dossier een eventuele verkoop in het kader van een consolidatie zonder minister Daems zal kunnen worden georganiseerd zodat zij zich over dit overheidsbedrijf – waarin het management de minister steeds succesvol op afstand wist te houden – weinig zorgen moeten maken. Vandaag, na de telecomcrash, blijft het voor ons land belangrijk dat de ruime financiële middelen die bij Belgacom beschikbaar zijn, ook ten bate van ons land kunnen worden aangewend. Het blijft dus opletten geblazen dat de ruime volmacht die aan de regering werd gegeven, uiteindelijk niet tot maatschappelijk ongewenste verrassingen leidt.

Ik wou ook nog iets over Biac zeggen. Dat is een heel eigenaardig verhaal. Voor Biac hebben wij bijna ons kerstverlof moeten opofferen. De bepaling inzake Biac is opnieuw een voorbeeld van onbehoorlijke regelgeving. Eind 2001 moest de verkoop of de bradering van de gronden van de luchthaven zeer snel worden georganiseerd. Uiteraard betaalde de verkoper – zijnde de belastingbetaler – dit via een fikse prijskorting.

De manoeuvres van de minister van begroting om de betaling van de openstaande facturen uit te stellen is succesvol geweest en de moeilijkheden met de aanrekening in 2001 waren zo groot dat begin januari 2002 deze opbrengst toch slechts in 2002 in rekening zou kunnen worden gebracht. 1 januari had men het nog over de moeilijkheden om alle percelen buiten de luchthaven te inventariseren. Men deed dus een verkoop, zonder dat men in feite wist waar de percelen waren gelegen. Vandaag blijkt dat men in december een prijsbepaling heeft laten doen voor gronden, waarbij men in de verste verte niet wist welke gronden er waren in opgenomen. Dit zegt natuurlijk veel over de ernst van deze prijsbepaling door de zogezegde externe consultants. We hebben toen over die prijsbepaling gedebatteerd. We hebben ellenlange discussies gevoerd, maar het waren de echte consultants die het gingen doen.

De minister heeft in de commissie gesteld dat het gaat om 150 percelen landbouwgrond, waarvan sommige in Charleroi en andere zelfs in Oostende blijken te liggen. Ik veronderstel niet dat het over landerijen gaat in Oostende of Charleroi, maar over terreinen dichtbij de luchthaven gelegen.

Het komt mij voor dat vooral Charleroi het niet zag zitten dat Biac eigenaar zou worden van een deel van de gronden bij deze concurrent. Hoe verklaart de minister de slordigheid waarbij aan de wetgever wordt gevraagd op te leggen dat alle gronden zouden worden overgedragen, blijkbaar niet wetende dat er ook een belangrijk aantal gronden gelegen waren bij andere luchthavens.

Uit de commissiebespreking bleek ook dat de notariële verkoopakte van de gronden nog steeds niet verleden is, aangezien de lijst van de

Voilà qui en dit long sur le sérieux avec lequel les consultants ont fixé les prix.

Comment le ministre explique-t-il cette négligence? Ignorait-on que ces terrains étaient situés à proximité des aéroports? Les actes notariés n'ont toujours pas été passés; une estimation de la valeur des terrains est prévue.

Quelle est, selon les estimations du ministre, la valeur des terrains? Quel sera l'impact du report de sept mois de la cession des terrains? La BIAC sera-t-elle contrainte de verser une compensation à l'Etat? Il s'agit malgré tout d'une somme de 8 milliards qui ne sera comptabilisée que sept mois plus tard.

Le rapport des travaux en commission nous apprend également que la privatisation de la BIAC devrait être achevée en juillet 2002. Le ministre a donné son aval à ce texte. Comment la privatisation de la BIAC pourra-t-elle encore être réglée avant la fin du mois?

terreinen nog steeds niet is vastgesteld. Voor de gronden waarvan de kadastrale gegevens niet in bijlage bij het koninklijk besluit van 30 december 2001 waren gevoegd, was erin voorzien dat er nog een schatting zou plaatsvinden van de waarde van die gronden. Kan de minister mij meedelen wat de geschatte waarde van de grond is, waarvan de kadastrale niet in bijlage bij het besluit zijn gevoegd? Wat is het impact van het uitstel van deze verkoopoperatie met minstens zeven maanden? Zal Biac aan de Staat een compensatie moeten betalen onder de vorm van gedeerde inkomsten? Het gaat hier toch om 8 miljard, die door Biac maanden later dan gepland dan het moment van de prijsbepaling, zal moeten worden betaald.

Ten slotte wens ik even terug te komen op het commissieverlag, waarin is opgenomen dat minister Daems heeft verklaard dat het directiecomité van Biac op 10 juni 2002 een plan zou hebben goedgekeurd volgens hetwelk de privatisering van Biac in juli 2002 zou worden afgerond.

Toen ik dit las deed ik navraag bij de commissiedienst, waar men stelde dat de minister die tekst had aanvaard.

Kan de minister mij nu uitleggen hoe de privatisering van Biac nog deze maand zal worden geregeld? Is het juist dat die privatisering zal gebeuren? Of voor wanneer is die privatisering gepland?

01.80 Yves Leterme (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het verheugt me dat artikel 179 nieuw werd ingevoegd in deze programmawet. Naar aanleiding van de bespreking van een voorstel van resolutie van mevrouw Coenen en cs en gelet op de actualiteit van dat ogenblik en die nog steeds bestaat inzake misbruik van een aantal telecommunicatiediensten heeft mijn fractie in een goed samenspel met de meerderheid – ik zeg dit met veel overtuiging omdat de heer Coveliers aanwezig is – en met begrip van de minister zeer snel een maatregel kunnen uitwerken zodat de minister 2 tot 3 maanden vroeger dan gepland de nodige schikkingen kon treffen opdat een aantal misbruiken in de informatietechnologie en de telefoondiensten zou kunnen worden weggewerkt.

01.80 Yves Leterme (CD&V): L'insertion de l'article 171 est une bonne chose. En cette matière, grâce à une bonne collaboration entre la majorité et l'opposition, il a été possible de résoudre plus rapidement qu'à l'habitude des problèmes importants dans le secteur des télécommunications

De **voorzitter**: De minister heeft het woord.

01.81 Jozef Van Eetvelt (CD&V): Robbie Mc Ewen.

01.82 Minister Rik Daems: Geachte collega, de sprint was boeiend. Ik ben tevreden dat de Lotto-ploeg, met overheidsgelden gesubsidieerd, gewonnen heeft. Het is overheidsgeld omdat de Loterij nog steeds voor 100% een overheidsbedrijf is.

De **voorzitter**: De renner waarvan sprake is een inwoner van de gemeente waarvan uw voorzitter burgemeester is.

01.83 Minister Rik Daems: Het was een mooie overwinning waar Zabel niet aan te pas kwam. Met een beetje meer geluk had de Lotto-ploeg nog de gele trui binnengehaald. Dat kan morgen het geval zijn.

01.83 Rik Daems, ministre: Je ne partage évidemment pas l'opinion de ceux qui affirment que rien n'a été réalisé. La transformation de La Poste en SA a été couronnée de succès, le plan stratégique et

Mijnheer de voorzitter, ik kom tot de kern van de zaak en wens een

aantal korte opmerkingen te maken inzake De Post. Het zal u niet verbazen dat ik akkoord ga en dat we niet kunnen doen alsof er niets gebeurd is. Het bedrijf werd omgevormd tot een naamloze vennootschap. Een strategisch plan werd goedgekeurd dat door het strategisch comité van De Post was voorbereid. Ik merk op dat de heer Thys deel uitmaakte van het strategisch comité. Meer nog, hij was er voorzitter van. Hij is een van de grote architecten van de strategie geweest.

De optie om al dan niet groei te zoeken in de rand van het bedrijf was en is afhankelijk van het voorhanden zijn van kapitaal. Een van de grote redenen waarom daarvan moet worden afgezien is het gebrek aan kapitaal dat nodig is voor de core business. De strategie zit goed. De sequentie in uitvoering wordt aan de huidige behoeften aangepast. We hebben, mijns inziens, geen tijd verloren. Integendeel, de omvorming is een feit, de nieuwe raad van bestuur met goede mensen is aangesteld, het managementteam heeft een aantal belangrijke stappen vooruit gezet en eind 2000 het sociaal plan goedgekeurd. Dit sociaal plan was de uitvoering van het strategisch plan dat door de regering aanvaard was.

Waar is het fout gelopen? Als men in een sociaal plan zijn akkoord geeft aan de vakbonden dat er 5 sorteercentra komen en men daar later op terug komt, is het te begrijpen dat men moeilijkheden krijgt om andere punten uit te voeren op het terrein. De moeilijkheden waren van die aard dat ze voor problemen zorgden binnen het bedrijf. Dat is de reden van de beslissing van de regering die ik volmondig steun. Ik heb niet zo snel gereageerd als andere regeringsleden. We moeten toegeven dat emoties een rol hebben gespeeld in de post-Sabena-periode. Dat is de waarheid. We hebben, mijns inziens, de juiste beslissing genomen omdat het op het terrein niet meer mogelijk bleek een aantal punten uit te voeren én omdat de sequentie en de juiste invulling van de strategie door het toenmalige management niet correct ingeschat werd of dat het management gewoonweg weigerde de inschatting te maken omdat het ervan uitging wel kapitaal te zullen krijgen om het plan uit te voeren.

Ik wil een lang verhaal kort maken. De hervorming is gebeurd. De essentie van het strategisch plan en het sociaal plan zijn uitgevoerd. De maatregelen worden in de praktijk omgezet. In het verleden zijn misschien tientallen jaren verloren. Vandaag is er echter een ommezwaai gebeurd in de evolutie van het bedrijf; het zou ridicul zijn dat te ontkennen. Men mag het echter ook niet overschatten. De situatie bij De Post mag niet worden vergeleken met de situatie bij Belgacom – het verhaal met Bessel Kok en Remiche. De heer Goossens heeft daar immers de kans gehad het bedrijf in zijn greep te krijgen en vooruitgang te boeken. Dat heeft lang geduurd, terwijl de heer Rombouts op dezelfde dag dat hij werd ontslagen, werd vervangen door de heer Thys. Dat is natuurlijk niet zo in het nieuws gekomen, want het ontslag was het nieuws. Toch gebeurde dat dezelfde dag, omdat we wisten dat het kon. Toegegeven, we hadden ook het geluk de juiste man in het bedrijf te hebben. Dat getuigt van de goede aanduiding van minstens een aantal bestuurders.

Daarom denk ik dat wij heel veel vooruitgang hebben geboekt. Achteraf bekeken kan men zich afvragen waarom we Johnny Thys niet van in het begin hadden aangesteld. Dat was immers ook een

le plan social ont été adopté et M. Rombouts a été remplacé par M. Thys le jour-même de sa démission.

L'option qui consistait à rechercher la croissance en marge de l'entreprise a été abandonnée faute de capitaux.

Un problème s'est posé au sujet des cinq centres de tri, ce qui n'a rien de surprenant dès lors qu'on s'est engagé en cette matière à l'égard des syndicats pour revenir ensuite sur ces promesses. Le contexte émotionnel né des problèmes rencontrés par la Sabena a également joué un rôle. Mais j'estime néanmoins que nous avons pris la bonne décision.

M. Thys n'a pas été désigné immédiatement parce que les consultants avaient porté leur choix sur M. Rombouts. De tels incidents surviennent aussi dans le secteur privé.

Y a-t-il eu ingérence politique? On ne peut en exclure totalement l'hypothèse dans une entreprise publique dont le contribuable est en effet actionnaire à 100%. La question est de savoir quand l'ingérence devient intolérable..

van de mogelijkheden. Wel, dat was om de heel eenvoudige reden dat de consultants die we hadden gecontacteerd om een persoon te vinden, de heer Rombouts hadden aangeduid. Dat is de reden en de waarheid. We moeten het niet moeilijker maken dan dat.

Zijn wij altijd zo geschikt om de juiste man te vinden? Kijk naar het private ondernemerschap van de grote of openbare bedrijven: the proof of the pudding is in the eating – het bewijs van de pudding wordt geleverd wanneer hij wordt opgegeten. Ik denk dat er velen zijn die in de praktijk de job in al zijn complexiteit blijken aan te kunnen. In een aantal gevallen wordt echter op het terrein bewezen dat het niet lukt. Men kan dan veel bedenkingen maken over de kwaliteit van de betrokkenen, maar dat is gewoon een vaststelling van de realiteit.

Is er stuk politieke inmenging geweest? Natuurlijk, maar ook de belastingbetaler is een aandeelhouder a rato van 100%. De verkozenen in het Parlement controleren de uitvoerende macht van de regering. Men kan zich afvragen waar de onterechte partijpolitieke, niet-rationele inmenging begint. Zou dat gebeurd zijn? Het zou me verbazen indien dat niet zo zou zijn in een overheidsbedrijf dat gedurende tientallen jaren is gescleroseerd. Daarin moeten we eerlijk zijn. Nu hebben we echter gekozen voor een richting die de hervorming, die reeds was begonnen, nog zal versnellen.

01.84 Yves Leterme (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik vind de uiteenzetting van de minister bijzonder boeiend, vooral omdat zij onrechtstreeks, en bijna op een suggestieve manier, refereert naar de episode van het ontslag van de heer Rombouts. Intussen heeft de heer Rombouts een met feiten onderbouwd verhaal letterlijk op de markt gebracht – en u houdt daarvan, mijnheer de minister. Hij vertelt daarin hoe hij het heeft beleefd: zijn functioneren als gedelegeerd bestuurder bij De Post, zijn ontslag en de oorzaken die daartoe hebben geleid.

01.84 Yves Leterme (CD&V): Le ministre donne-t-il du crédit à la thèse que M. Rombouts défend dans son livre, à savoir que les attaques personnelles du ministre Vande Lanotte et les manipulations de l'opinion par le PS sont à l'origine de sa démission? Ou les raisons étaient-elles autres selon vous?

Mijnheer de minister, u hebt gezegd dat daarbij heel wat emotionaliteit te pas is gekomen. Het gaat om de post-Sabena-periode en er was het verhaal van de 450 postkantoren. Nu zegt u dat er ook vooral politieke inmenging is geweest, vanwege het Parlement maar vooral ook vanwege de uitvoerende macht. Geeft u daarom krediet aan de these van het boek van de heer Rombouts, dat de titel draagt "De postbode belde vroeger twee keer"? Geeft u krediet aan de these van de heer Rombouts, als zouden de heel persoonsgerichte acties van onder meer minister Vande Lanotte en de stemmingmakerij van de PS de oorzaken zijn? U schijnt daaraan krediet te verlenen. Zijn de emotionaliteit en de politieke inmenging de echte oorzaken? Op zeker ogenblik bent u door die politieke krachten overtroefd. Was daardoor de positie van de heer Rombouts onhoudbaar geworden en is hij daardoor tot ontslag gedwongen? Zoniet, zijn er andere oorzaken en welke zouden die dan geweest zijn?

01.85 Minister Rik Daems: Ik heb geprobeerd de echte beweegredenen aan te tonen waarom ikzelf op een bepaald ogenblik heb ingestemd met de vervanging van de heer Rombouts: een aantal dringende overeengekomen maatregelen raakten niet uitgevoerd op het terrein.

01.85 Rik Daems, ministre: Certaines mesures opérationnelles n'ont pu être mises en pratique étant donné que la direction avait perdu toute autorité; il s'agissait de la vraie

De reden daarvoor was de tanende en soms zelfs niet meer bestaande autoriteit van het management. Daarin hebben een aantal aspecten meegespeeld. Ik duidde dat ook de periode na Sabena daarin onder meer heeft meegespeeld. In het Parlement kwamen verschillende, soms belangrijke en soms minder belangrijke zaken, ter sprake die toch echt wel werden uitvergroet. De essentie van het verhaal is echter dat de omvorming van zo'n groot bedrijf op het terrein moet gebeuren. Het mag niet bij woorden alleen blijven. Daar ligt mijn beweegreden om een knik te veroorzaken en een andere man in die functie te plaatsen. In verschillende andere bedrijven – ik denk aan het Bessel Kok-verhaal – heeft dat meer dan een jaar geduurd, maar hier heeft dat uitgerekend enkele maanden geduurd. Wij hebben op dezelfde dag ook de knoop doorgehakt. Nu heeft de heer Thys de mogelijkheid gekregen om dat bedrijf voort te ontwikkelen, naar ik hoop. Ik ben blij dat u daar ook achter staat. Ik meen namelijk dat iedereen ook achter de aanwerving van de heer Rombouts stond. Dat is de waarheid. Iedereen kan natuurlijk wel bedenkingen hebben en op het terrein moeten de veranderingen te zien zijn. Echter, alleen de praktijk kan uitwijzen of iemand daartoe al dan niet bekwaam is.

Ik wil wel het volgende duidelijk maken. In de toekomst zal ik daarop ongetwijfeld terugkomen als ook ik eens een aantal lijnen trek over overheidsbedrijven. De complexiteit om een overheidsbedrijf te begeleiden van een staatsbedrijf voor 100% in al zijn facetten, zich al dan niet bewegend op een markt en al dan niet met concurrentie, naar een normaal functionerende commerciële entiteit, desgevallend met een aantal publieke doeleinden zoals openbare diensten, is niet vergelijkbaar met de running van zelfs het grootste privaatbedrijf waar alleen de bottom line geldt. Wij hebben dus mensen nodig die deze overgang kunnen begeleiden, maar die mensen zijn niet dik gezaaid en zijn ook niet op voorhand herkenbaar. Dat is mijn stelling. Om die reden zien wij daarin sommige mensen slagen en andere mislukken.

Het is iets te gemakkelijk om mislukte keuzes als een slechte keuze te bestempelen, want alleen de praktijk wijst uit wat al dan niet kan. Trouwens, ook in grote privé-bedrijven zien wij recentelijk grote supermanagers vallen als vliegen. Het ontslag van de heer Rombouts voorstellen als een unicum, is dus onjuist. Daarenboven bestaat het gegeven dat de complexiteit van de hervorming van zo'n bedrijf veel verder gaat dan de running van een privé-bedrijf van dezelfde omvang met een pnl en een bottom line. Ik pleit dus voor enige nuance in het hele verhaal.

Over het boek van de heer Rombouts denk ik, zonder enige ironie, dat het voor hem een belangrijke therapeutische waarde heeft gehad dat verhaal van zich af te kunnen schrijven. Ik denk dat hij inderdaad niet de meest prettige periode van zijn carrière heeft meegemaakt. Maar goed, dat is ook het risico dat iemand neemt als hij daar instapt. Dat geldt evengoed voor de heren Thys en Vinck nu en dat gold evengoed voor de heer Goossens toen hij de handschoenen van Belgacom opnam en voor de heer Clees, die van Acec kwam en de leiding over de luchthaven op zich nam.

Ik wil daarin dus toch wat genuanceerder zijn. Dat is deze avond ook mogelijk. De eenvoudige slogans terzake zullen wij wel voor een andere keer houden. Ik denk dat het een boeiend verhaal blijft.

raison du remplacement de M. Rombouts.

La transformation d'une entreprise publique en une entreprise fonctionnant normalement est une mission particulièrement ardue. Les personnes capables de réaliser cette mission ne sont pas légion. Seule la pratique montre s'ils en sont capables ou non.

Je préconise une approche nuancée du dossier. L'ouvrage de M. Rombouts revêt surtout une valeur thérapeutique à ses yeux. L'administrateur de La Poste ou des chemins de fer assume une mission difficile. Gageons que M. Rombouts n'aura pas vécu à La Poste la période la plus faste de son existence. Mais nous avons progressé à grands pas dans le dossier de La Poste, quoi que puisse prétendre M. Van Eetvelt. Le dossier des chemins de fer est également sur la bonne voie. Belgacom et La Poste ont conclu un accord de coopération concernant les communications électroniques protégées. C'est la preuve que les deux entreprises évoluent. Va-t-on revenir sur la scission opérée il y a 30 ans, sera-t-elle annulée lorsque La Poste deviendra une entreprise de communication au sens large du terme?

En ce qui concerne les envois recommandés, nous nous en tenons aux dispositions de la directive européenne. Pour ce qui est du secteur des télécommunications et de La Poste, un fonds de compensation a été créé. Le service universel dans le secteur bancaire a ouvert la voie en la matière. Le fonds n'a pas pour effet de perturber le marché, mais permet d'apporter des corrections sociales. Le gouvernement a clairement choisi cette option pour les entreprises publiques. On peut soit financer les entreprises publiques exclusivement avec l'argent des contribuables, soit mettre en place

In die zin ben ik het oneens met de heer Van Eetvelt. Volgens mij hebben wij ondertussen wel al enorme reuzenstappen gezet met De Post. Hopelijk zetten wij er in de nabije toekomst nog meer. In Belgacom heeft de heer Goossens, uitgerekend na een dip, de mogelijkheid gekregen om met meer vrijheid voort te gaan. Ik hoop dat de heer Thys nu met De Post hetzelfde doet. Van de effecten daarvan zal in deze legislatuur een stukje te zien zijn, maar wellicht zullen niet alle effecten ten volle merkbaar zijn. Dat is dan wat jammer voor de regering, die niet echt met die resultaten kan pronken. Volgens mij is het echter het belangrijkste dat de trein op de sporen zit, in overdrachtelijke zin bedoeld.

Voor onder andere de aangetekende zendingen moeten wij gewoon de Europese richtlijnen volgen. Die definiëring moeten wij alleen maar invullen. Voor mij is het belangrijk – en daarop is in de commissievergadering niet geduid – dat Belgacom en De Post vandaag een samenwerkingsakkoord hebben getekend om de vijfde elektronische communicatie samen te ontwikkelen. Dat lijkt mij een erg interessante evolutie. Ik wil niet zover gaan te stellen dat, als De Post voort evolueert naar een communicatiebedrijf, wat nochtans de algemene strategie is, dat de splitsing van dertig jaar geleden zich misschien omkeert. Zover kan ik niet gaan.

Het is toch een bewijs dat mensen vandaag beter samenwerken en met de nodige resultaten.

Voorts denk ik dat het feit dat wij in de economische wetgeving betreffende de bancaire universele dienstverlening een compensatiefonds hebben ingeschreven de weg zal openen om dat ook voor de telecommunicatie en de postaire markt te doen. Hoe kan men een universele dienstverlening garanderen in een concurrentiële markt? Ofwel neemt men het geld van de belastingbetaler en geeft men het aan een bedrijf met de vraag een universele en een openbare dienst te garanderen. Ofwel laat men de markt beslissen wie het doet, met eventuele compensaties. Ik denk dat wij de juiste filosofie volgen omdat het compensatiefonds niet marktverstorend werkt.

Ik wil hier een heel belangrijk economisch principe van deze regering naar voren brengen. Als men bepaalde sociale noden binnen een concurrentiële markt wil opvangen bestaan er drie mogelijkheden: met belastinggeld betoelagen, ofwel regels opleggen die de markt aanpassen, ofwel onze weg, die de onderlaag definieert en zorgt dat de markt niet wordt verstoord, maar dat in de markt met compensaties de zaak wordt geregeld. Ikzelf vind dit een maatschappelijk waardevolle en zeer liberale aanpak in de brede zin van het woord en dus ook van toepassing op socialistische en ecologistische collega's. Deze vrije aanpak verstoort de markt niet, maar pakt wel het sociale probleem aan. De markt verstoren creëert immers inefficiënties. Ik ben dus blij dat de regering deze weg volgt.

01.86 Jean Depreter (PS): Monsieur le président, M. Leterme me sollicitant, je voudrais dire quelques mots. Je n'étais pas distrait du tout. Au contraire, j'étais très attentif aux propos de M. le ministre, lorsqu'il évoquait soit l'argent du contribuable, soit la régulation du marché, soit le mécanisme des fonds de compensation. De toute façon, la mise sur pied du mécanisme du fonds de compensation est

une régulation stricte et intervenir de la sorte sur le marché. Mais on peut également, comme nous le faisons d'ailleurs, opter pour la troisième voie en définissant la notion de service universel et en procédant à des compensations sur le marché. Cette approche nous permet de résoudre les problèmes sociaux sans perturber le marché. Nous appliquons ainsi une forme de libéralisme présentant une plus-value sociale.

01.86 Jean Depreter (PS): De heer Leterme zeg ik dat ik helemaal niet verstrooid was toen de minister zei dat, aangezien men het geld van de belastingbetaler gebruikt, men

une manière de réguler le marché. Donc, plus personne ne veut d'économies d'Etat. Bien que je le rappelle constamment, selon l'accord de gouvernement, "La puissance publique peut continuer à être un acteur de la vie économique". Si cela y figure en toutes lettres, cela constitue l'exception aujourd'hui. Donc, l'Etat est régulateur. Toutefois, M. le ministre n'a pas du tout dit qu'il était contre l'Etat régulateur. D'ailleurs, le mécanisme des fonds de compensation est un mécanisme parmi d'autres.

ofwel de markt moet reguleren, ofwel gebruik moet maken van de techniek van het compensatiefonds. Het aanwenden van de techniek van het compensatiefonds is echter een manier om de markt te reguleren. Niemand is nog voorstander van een staatseconomie, maar de Staat treedt in alle gevallen wel degelijk als regulerende instantie op.

01.87 Daan Schalck (SP.A): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik denk dat de manier van werken met een compensatiefonds ook aantoont dat in een sector die reeds lang geliberaliseerd is zoals de banken, voor het eerst een aantal sociale accenten kunnen worden gelegd. Dat vind ik een heel socialistisch principe, dus ik zie de tegenspraak niet.

01.87 Daan Schalck (SP.A): Le système du fonds de compensation démontre en effet qu'il est possible de réaliser des objectifs sociaux dans le cadre d'un marché libéralisé. Je ne vois pas où réside la contradiction.

01.88 Yves Leterme (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het belangrijkste voor de heren Depreter en Schalck is dat de minister namens de regering stelde dat na drie jaar beleid in de overheidsbedrijven hij de conclusie kan trekken dat een zeer liberale politiek is gevoerd, dat dit een liberaal beleid is, niet met sociale, groene of sociaal-democratische accenten, maar een voornamelijk liberaal beleid. Ik neem akte van de ontvankelijkheid hiervan bij de heer Depreter.

01.88 Yves Leterme (CD&V): Le bon accueil réservé par les socialistes à des réalisations libérales m'émeut.

01.89 Daan Schalck (SP.A): Mijnheer Leterme, mocht blijken dat zo'n beleid op sociaal vlak meer doet voor de bevolking, dan is er geen tegenspraak en dan is het een sociale politiek. Wij gaan ervan uit dat de dienstverlening aan de bevolking primordiaal dient te zijn.

01.89 Daan Schalck (SP.A): Il me semble que si ce type de politique permet d'améliorer le sort de la population, il s'agit là de l'option idéale. Dans ce cas, nous avons affaire à une politique libérale comprenant clairement des aspects sociaux qui est au service de l'objectif principal: servir au mieux l'intérêt du citoyen.

01.90 Minister Rik Daems: Mijnheer de voorzitter, dit is de perfecte definitie van paars-groen.

01.90 Rik Daems, ministre: Voilà qui définit succinctement la coalition arc-en-ciel.

Wat Belgacom betreft heeft enige terughoudendheid ervoor gezorgd dat het bedrijf er zeer goed voorstaat.

Belgacom enregistre de bons résultats. Le gouvernement en est en effet actionnaire mais cette entreprise met elle-même en œuvre une politique excellente. Les pouvoirs publics ont certes contribué au renforcement de la solidité de l'entreprise. Ainsi, je

Ik heb daarop de volgende opmerkingen. Ik denk dat ik bij Belgacom – zoals bij andere bedrijven waarin de overheid nog participeert, soms zelfs als 100%-aandeelhouder – altijd heb getracht om iedereen zijn rol te laten spelen: het management, de raad van bestuur, de aandeelhouder, de algemene vergadering, de Staat en de politiek. Dat wordt onder meer door het Parlement gecontroleerd.

Onze regering heeft alle bazen van die bedrijven naar hier gebracht om hun jaarverslag en hun strategie toe te lichten, desgevallend achter gesloten deuren, in de commissie voor de Infrastructuur, wat vroeger niet gebeurde.

(...)

Dat pleit niet voor de inschatting toen.

Als aandeelhouder en zelfs als overheid-aandeelhouder kan men toch heel wat bijdragen tot de sterkte van het bedrijf. Ik geef een voorbeeld. Twee jaar geleden werd in het halfroond en erbuiten hard geroepen waarom ik niet met Belgacom naar de beurs ging. Ik heb toen altijd gezegd dat ik dat niet deed om twee redenen. Ten eerste, de waarde van de telecomsector was volgens mijn schatting zo hoog waardoor de brede investeerdermassa, de mensen die soms voor 10.000 frank aandelen kopen en daarvoor zelfs een lening aangaan, centen konden verliezen. Men kan mijn opvatting terzake in de verslagen nalezen. Dat kan de overheid als aandeelhouder niet doen, want dan voert zij een verkapte belasting in op een beperkte groep mensen die ten minste nog de moed opbrengen om een economisch risico te nemen. Ten tweede, in dat geval vergooit de overheid een aandeel van 50% in dat bedrijf vanuit een strategische optie om dat bedrijf te verankeren in een grotere speler, geconsolideerd op de Europese markt.

Als Belgacom vandaag de sterkste telecomspeler op een overigens beperkte markt is, dan is dat onder andere te danken aan het feit dat we het programma BEST hebben gelanceerd waarin de toekomst van het bedrijf wordt voorbereid. Bovendien was er het samenspel van de beide aandeelhouders, ADSB bestaande uit Amerikanen, Denen, Belgen en Singaporezen, en de Belgische Staat in belangrijke operaties zoals de BEN-operatie met het oog op de aankoop van de UMTS-licentie in Nederland, waardoor het bedrijf een enorm actief heeft vergaard. Vergeten we evenmin dat er na de grote veilingen toch nog 6 miljard op de UMTS-veiling in ons land is binnengehaald, in weerwil van de uitspraak van de Raad van State die een en ander twee tot drie maanden heeft vertraagd. Toegegeven, het was niet de vooropgestelde 10 miljard. In ieder geval, dat alles werd toch voluntaristisch door de regering gestuurd. Welnu, die politiek aangevuld met het excellente management van het bedrijf is de reden waarom het bedrijf vandaag staat waar het staat.

Het is natuurlijk niet de bedoeling dat het bedrijf op die positie blijft. Vandaag ontstaat er wel een heel andere visie op strategie. De strategie bestaat er niet noodzakelijk meer in te zoeken naar een combinatie met een andere speler, zoals KPN, waarmee ik in naam van de Belgische Staat op een bepaald ogenblik de bespreking heb verbroken. Ook in het halfroond waren er zowel voor- als tegenstanders. Sommigen waarschuwden voor de schuld; anderen zegden dat het risico moest worden genomen. Op dat ogenblik heb ik mijn verantwoordelijkheid genomen. Wij hebben de besprekingen afgebroken, omdat KPN in Duitsland zijn telecompoot I-plus, die een schuld had tussen de 13 en 16 miljard euro, niet wilde laten varen. Wie in het halfroond het argument van de schuld aanhaalde, had volgens mij gelijk. Het zou ons mee de dieperik in hebben gesleurd. Kijk eens naar wat de huidige telecomspelers meemaken: France Télécom, Vivendi Universal, Deutsche Telekom, BT. De klassieke

n'ai jamais introduit Belgacom en bourse. La cote des valeurs du secteur des télécommunications était artificiellement élevée et les autorités ne pouvaient pas prendre le risque de voir les petits investisseurs perdre leur argent lorsque cette bulle finirait inéluctablement par éclater. En outre, l'objectif était également que les pouvoirs publics restent l'actionnaire majoritaire de Belgacom et que cette entreprise ne soit pas absorbée par un géant. La force stratégique 50+1 devait être maintenue.

Avec la direction, qui est excellente, le gouvernement a renforcé l'entreprise en menant une politique volontariste. La stratégie a fait l'objet d'une nouvelle vision. Devenir une petite entreprise dans le giron d'un grand acteur du marché n'est plus la seule solution stratégique envisageable, pour autant qu'on puisse parler de solution. Notre objectif est de conquérir une bonne part du marché avec, le cas échéant, des ramifications à l'étranger. Le *clean balance sheet* pourrait y contribuer.

Il semble que les explications que j'ai fournies en commission à propos de l'article relatif à la BIAC n'ont pas été bien comprises. La portée de l'article était initialement trop large et pouvait être interprétée erronément. D'aucuns ont eu le sentiment que le champ d'application de l'article s'étendait à des terrains détenus en propriété mais qui ne jouxtent pas l'aéroport de Zaventem, ce qui n'est bien évidemment pas le cas.

strategische operatie van twee jaar geleden, voor de UMTS-veilingen, waarbij men een onderdeel van een grote speler wordt, is volgens mij niet de enige strategische optie, als het zelfs nog een optie is.

Misschien evolueren wij meer naar een strategie om bepaalde interessante activa, die bij andere grote spelers van de tafel vallen, in een bredere markt te gebruiken in een bouwwerk van Belgacom. De natuurlijke markt van een bedrijf als Belgacom is volgens mij een markt van 40 tot 50 miljoen inwoners. Dat is in Europa een goede schaal. Vertaald naar België komt dat neer op een uitbreiding tot Nederland en het noorden van Frankrijk. Dat is slechts een bedenking terzijde. Dat zijn eventuele mogelijkheden.

Vandaag heeft Belgacom een clean balance sheet. Er is geen schuld. Integendeel, er is een negatieve schuld. Dat betekent dat wij in zo'n operatie in de nabije toekomst erg interessant kunnen zijn.

Ik herhaal dat het resultaat voornamelijk te maken heeft met voluntaristische acties van de regering. Wie destijds riep dat wij naar de beurs moesten gaan, zal nu niet toegeven dat hij gelukkig is dat men hem toen niet heeft gevolgd. Dat is praat voor de vaak. Het is ook een beetje een mediavertoning. Men haalt het spektakelnieuws door een duidelijke lijn te trekken die men niet altijd hardop probeert te verkopen. Tot zover mijn opmerkingen over Belgacom.

Wat BIAC betreft, ik dacht dat ik in de commissie het verhaal terzake voldoende had uitgelegd. Ik zal mij ongetwijfeld verkeerd hebben uitgedrukt. Zeggen dat het verkeerd werd begrepen, is veinzen dat men het goed heeft uitgelegd. Ik zal het nog eens proberen uit te leggen. Het oorspronkelijke artikel in de tekst kon verkeerdelijk geïnterpreteerd worden, namelijk dat gronden die niet aansloten bij de luchthaven van Zaventem, ook onder de toepassing van het artikel vielen. Het is dus niet zo dat wij niet wisten dat er bij wijze van spreken nog andere gronden waren. Het artikel was zo ruim, dat gronden die in eigendom waren en niet aansloten bij de luchthaven van Zaventem, onder die definitie vielen. Op dat ogenblik zou BIAC kunnen zeggen dat iets wat gegeven is, gegeven is en dat iets wat weggenomen wordt, gestolen is en dat het van hem is. Het ging onder andere om gronden in Charleroi en Oostende. Om die reden hebben wij gezegd dat men de prijs heeft betaald waarvoor het bedoeld was, en niet meer dan dat.

01.91 Marie-Thérèse Coenen (ECOLO-AGALEV): Monsieur le président, je suis intervenue dans le cadre du débat sur la loi-programme précédente où BIAC tenait une place importante et je suis à nouveau intervenue en commission. Monsieur le ministre, vous héritez finalement d'une entreprise dont on ne savait pas très bien en quoi consistait son patrimoine. En fait, l'inventaire de l'Etat n'existait pas. Quand il a été question de vendre la terre, le sol à BIAC, on a alors découvert – vous m'avez vous-même donné cette réponse – des champs dans la province de Luxembourg qui n'avaient rien à voir avec l'aéroport.

Je vous avais posé une question à laquelle vous m'aviez promis une réponse que je n'ai toujours pas reçue à ce jour. Je vous demandais l'inventaire de ce patrimoine hors Zaventem, avec une estimation de sa valeur. Je vous demandais aussi quelle décision l'Etat allait

01.91 Marie-Thérèse Coenen (ECOLO-AGALEV): U erft een onderneming waarvan men het vermogen niet eens helemaal kent. In de provincie Luxemburg werden velden ontdekt die niets met de luchthaven te maken hebben. Ik had u – zonder resultaat – de inventaris van het vermogen buiten Zaventem gevraagd en welke houding de staat ten aanzien van dit 'verschuldigd restbedrag' zal aannemen.

prendre par rapport à ce "solde restant dû" qui ne fait pas partie de la vente, de façon à savoir de quel type de patrimoine il s'agit, quelle est son importance, quelle est sa valeur. Je voulais également savoir ce que l'Etat comptait en faire. Ces renseignements seraient intéressants puisqu'il est pour l'instant procédé à ce que j'appellerais du nettoyage pour une entreprise à objectif social bien défini.

01.92 Rik Daems, ministre: Je peux vous répéter ma réponse. L'objectif a toujours été de vendre les terrains de Zaventem qui étaient nécessaires à l'exploitation de l'aéroport mais il n'a jamais été question de vendre plus que ces terrains-là. Le problème, c'est que dans la loi-programme du 30 décembre 2001, la phrase utilisée est plus large et couvre donc d'autres terrains. D'où le malentendu, avec pour conséquence que BIAC pourrait dire qu'il ne s'agit pas seulement des terrains à Zaventem mais également de tous les autres. J'ai la liste sous la main. Je pensais que je l'avais déjà communiquée à la commission. Si ce n'est pas le cas, je la transmettrai volontiers au président et vous pourrez ainsi en disposer.

Wat nu de reden betreft waarom de gelden niet geboekt zijn, moeten we het zeggen zoals het is. Dat was niet meer nodig voor het budget. We hoeven daaromtrent niet rond de pot te draaien. Ik denk niet dat ik ooit een geheim heb gemaakt van de reden voor de snelle verkoop. Ik heb er steeds aan toegevoegd dat de snelheid van verkoop niet noodzakelijk een beletsel was om dat op een fatsoenlijke manier te doen. Ik meen dat dit ook is gebeurd. Wanneer blijkt dat het op het einde van de rit niet noodzakelijk is voor de begroting om dit in het lopende jaar 2001 te boeken, waarom zou men het dan niet in 2002 doen? Dat is een budgettaire bedenking die men in alle budgetten sedert het begin van dit land kan terugvinden. Ik vind het wat flauw om dat te loochenen. U weet dat ook. Dat is de reden. Ik ben het daar niet oneens mee want die budgettaire logica heeft onder meer geleid tot een aantal verkopen. We hebben dat ook verdedigd.

Het privatiseren van Belgacom is misschien een groot woord. Het is zo dat het management in samenspraak met de sociale partners van de luchthaven gevraagd heeft om het statuut van het bedrijf van een NV van publiek recht zo snel mogelijk om te zetten in een vennootschap van gemeen recht, als het kan nog in juli, met de fameuze grandfathering en eraan verbonden de licentie. Dat is een aspect van regulatie. Ik weet dat het management en het bedrijf er klaar voor zijn. Voor zover ik het kan inschatten zijn de nodige werkzaamheden ook bij ons klaar. We zullen zien of het opportuun is om zover te gaan. We zijn natuurlijk nogal laat in het werkjaar. Het maakt niet zoveel uit als dat in oktober gebeurt. Als het van mij afhangt, kunnen we dat wel doen als het toch klaar is. Het was hoe dan ook afgesproken bij het opstellen van het regeerakkoord. Waarom dus niet? We zullen dat wel zien in de komende weken of na het reces, dat vind ik geen fundamenteel verschil.

Een laatste bedenking is dat ik meen dat de heer Letermé gelijk heeft. We hebben daar in de commissie al een aantal keer het bewijs van geleverd. Als we in de commissie samen tot een zaak kunnen komen die we kunnen aanpassen heb ik er totnogtoe nooit een punt van gemaakt om dat te claimen, zelfs niet indien dit punt toevallig tot stand kwam omdat ik een definitie gaf die toevallig in een

01.92 Minister Rik Daems: Het is altijd de bedoeling geweest om de terreinen van de luchthaven van Zaventem te verkopen. Er blijft een misverstand bestaan dat uit de formulering van de programmawet van 30.12.2001 voortvloeit.

Nous nous sommes rendu compte a posteriori que nous n'avions pas besoin de ces recettes en 2001 et c'est la raison pour laquelle nous les avons comptabilisées en 2002. Je n'en fais pas mystère. Du point de vue comptable et budgétaire, une intervention de ce type n'a rien d'exceptionnel.

La direction de l'entreprise et les partenaires sociaux sont tombés d'accord sur la conversion de la BIAC en société de droit privé. Pour moi, cela pourrait se faire demain mais s'il faut attendre octobre ce sera très bien aussi.

Je suis tout disposé à coopérer avec l'opposition ou à prendre des mesures qui seraient proposées par d'autres partis politiques. C'est l'efficacité qui prime. L'idée des services bancaires universels avait été avancée par les socialistes mais c'est moi qui l'ai imposée lors des négociations avec La Poste. Cela ne me pose aucun problème. Le soleil brille pour tout le monde.

Le conseil des ministres a approuvé les projets de réforme de l'IBPT qui seront prochainement soumis au Parlement sous la forme d'un projet de loi. *(Applaudissements)*

amendement van de oppositie zat. Laat het ons dan doen. Ik geef een ander voorbeeld. De universele bancaire dienstverlening was een zaak die we hebben aangekaart bij het groot debat over de universele dienstverlening. Ik heb dat in het beheerscontract met De Post kunnen bekomen met de regering. Toch was het een voorstel van wet van collega's van de PS en de SP dat de basis vormde. Waarom zou men dat iemand niet gunnen? Ik heb daar geen moeite mee als die zaak maar afdoende wordt geregeld. Ik heb absoluut geen soort fobie om dat te claimen om daarna te kunnen vertellen hoe goed we het wel niet gedaan hebben. Van mij mag de zon voor iedereen in het water schijnen. Ik weet niet of dat politiek gezien wel de beste manier van doen is in dit land. Ik vind dat in elk geval prettig voor mezelf omdat ik op die manier een goede samenwerking heb met de collega's in de commissie voor de Infrastructuur. We hebben de nodige meningsverschillen – hoe kan het ook anders – maar aan de andere kant regelen we zaken. In deze kan ik u dan ook met enige blijdschap melden dat het ontwerp van wet tot hervorming van het BIPT vorige vrijdag door de Ministerraad werd aanvaard. Ik zal het nog voor de vakantie indienen bij de Kamer. Als we volgende week een uurtje de tijd hebben kan ik misschien al de inleidende beschouwing in de commissie geven. We zijn dan vertrokken om dat snel in de praktijk te brengen.

De **voorzitter**: Collega's, ik meen dat we een heel ruime bespreking hebben gehad, eerst algemeen en daarna per hoofdstuk.

De algemene bespreking is gesloten.
La discussion générale est close.

Bespreking van de artikelen ***Discussion des articles***

Wij vatten de bespreking van de artikelen aan. De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 66,4) **(1823/32)**

Nous passons à la discussion des articles. Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 66,4) **(1823/32)**

Het ontwerp van programmawet telt 207 artikelen.
Le projet de loi-programme compte 207 articles.

Ingediende amendementen:
Amendements déposés:

Art. 35 (vraag om advies van de Raad van State / demande d'avis au Conseil d'Etat)

Art. 84

- 107: Koen Bultinck, Guy D'haeseleer **(1823/35)**

- 118: Frieda Brepoels **(1823/36)**

Art. 103

- 113: Josy Arens **(1823/36)**

Art. 104 (vraag om advies van de Raad van State / demande d'avis au Conseil d'Etat)

- 102: Greta D'hondt, Trees Pieters **(1823/27)**

- 110: Yves Leterme, Greta D'hondt **(1823/36)**

Art. 105 (vraag om advies van de Raad van State / demande d'avis au Conseil d'Etat)

Art. 106 (vraag om advies van de Raad van State / demande d'avis au Conseil d'Etat)

Art. 107 (vraag om advies van de Raad van State / demande d'avis au Conseil d'Etat)

- 111: Yves Leterme, Greta D'hondt **(1823/36)**

Art. 108 (vraag om advies van de Raad van State / demande d'avis au Conseil d'Etat)

Art. 109 (vraag om advies van de Raad van State / demande d'avis au Conseil d'Etat)

- 112: Yves Leterme, Greta D'hondt **(1823/36)**
Art. 110 (vraag om advies van de Raad van State / demande d'avis au Conseil d'Etat)
Art. 111 (vraag om advies van de Raad van State / demande d'avis au Conseil d'Etat)
Art. 112 (vraag om advies van de Raad van State / demande d'avis au Conseil d'Etat)
Art. 165bis (n)
- 103: Jos Ansoms c.s. **(1823/35)**
Art. 180bis (n)
- 104: Yves Leterme, Jos Ansoms **(1823/35)**
- 114: Frieda Brepoels **(1823/36)**
Art. 180ter (n)
- 105: Yves Leterme, Jos Ansoms **(1823/35)**
- 115: Frieda Brepoels **(1823/36)**
Art. 180quater (n)
- 106: Yves Leterme, Jos Ansoms **(1823/35)**
- 116: Frieda Brepoels **(1823/36)**
Art. 180quinquies (n)
- 117: Frieda Brepoels **(1823/36)**
Art. 181
- 5: Yves Leterme **(1823/2)**
Art. 207
- 119: Yves Leterme **(1823/36)**
- 108: Yves Leterme, Joke Schauvliege **(1823/35)**
- 109: Yves Leterme, Greta D'hondt **(1823/36)**

01.93 Yves Leterme (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik verontschuldigd mij voor het feit dat ik de lectuur van de vespers even onderbreek.

De **voorzitter**: Het was het lof, mijnheer Leterme. Het lof komt later dan de vespers.

01.94 Yves Leterme (CD&V): Excuseer mij, mijn kennis van de canonieke praktijk is niet zo groot.

Mijnheer de voorzitter, ik wou van de gelegenheid gebruik maken om naar aanleiding van het amendement van de collega's Pieters en Brepoels te melden dat ik voor alle amendementen, die mijn handtekening of die van een lid van onze fractie dragen, verwijs naar de schriftelijke toelichting bij het amendement behoudens de amendementen die werden ingediend op de artikelen 104 tot 112 zoals we deze namiddag hebben afgesproken.

01.94 Yves Leterme (CD&V): Je me réfère, avec les autres auteurs, à la justification écrite pour tous les amendements du CD&V à l'exclusion de ceux qui portent sur les articles 104 à 112.

De **voorzitter**: We zullen die artikelen ook niet meer behandelen vandaag. Dat is heel vriendelijk.

De stemming over de amendementen en artikelen wordt aangehouden.
 Le vote sur les amendements et les articles est réservé.

*De artikelen 1 tot 34, 36 tot 83, 85 tot 102, 113 tot 180, 182 tot 206 worden artikel per artikel aangenomen.
 Les articles 1 à 34, 36 à 83, 85 à 102, 113 à 180, 182 à 206 sont adoptés article par article.*

De bespreking van de artikelen is gesloten. De stemming over de aangehouden amendementen en artikelen en over het geheel zal later plaatsvinden.
 La discussion des articles est close. Le vote sur les amendements et les articles réservés ainsi que sur l'ensemble aura lieu ultérieurement.

De vergadering is gesloten.
 La séance est levée.

*La séance est levée à 22.32 heures. Prochaine séance le mercredi 10 juillet 2002 à 14.15 heures.
De vergadering wordt gesloten om 22.32 uur. Volgende vergadering woensdag 10 juli 2002 om 14.15 uur.*